

การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ ประเทศไทย

ศิลปินพันธ์เสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม
พฤษภาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

CORPORATE IDENTITY FOR RIPLEY'S BELIEVE IT OR NOT MUSEUM
THAILAND

A Thesis Submitted to the Graduate School of Naresuan University
in Partial Fulfillment Of the Requirements
for the Bachelor of Fine and Applied Arts in Innovative Media Design

May 2017

Copyright 2016 by Naresuan University

ศิลปนิพนธ์ เรื่อง “การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชียงใหม่ ประเทศไทย”

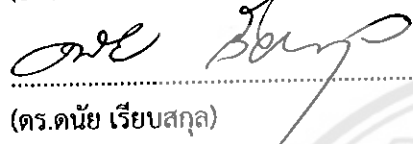
ของนางสาวจิตรลดา สังขะพงษ์

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม

คณะกรรมการสอบศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการสอบศิลปนิพนธ์
(อาจารย์ลินดา อินทรลักษณ์)

.....ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(ดร.दनัย เรียบสกุล)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชญานิศ ชิงช่วง)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชวลิต ดวงอุทา)

อนุมัติ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรชาติ เกษประสิทธิ์)
หัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบ

ประกาศคุณูปการ

การทำศิลปนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เนื่องจากได้รับการอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ดน้อย เรียบสกุล อาจารย์ที่ปรึกษาในด้านการทำวิจัยในครั้งนี้ ที่ได้กรุณาให้ความรู้ในการออกแบบ การทำงาน ตลอดจนการจัดทำรูปเล่มวิจัยที่ถูกต้อง ตั้งแต่การออกแบบในขั้นตอนแรกจนขั้นตอนสุดท้าย พร้อมทั้งคอยให้คำแนะนำและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆตลอดจนระยะเวลาในการทำรูปเล่มวิจัยทั้งหมดในฉบับนี้ ด้วยความเอาใจใส่จนทำให้วิจัยเล่มนี้เสร็จไปได้ด้วยดี

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจให้คำแนะนำในยามที่ถอยร่นทั้งยังคอยสนับสนุนอย่างเต็มที่ในทุกๆด้านอย่างดีที่สุดตั้งแต่เริ่มทำการวิจัยจนสำเร็จลุล่วงอย่างสมอบมา

จิตรลดา สัมชะพงษ์

ชื่อเรื่อง	การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย
ผู้วิจัย	จิตรลดา สังขะพงษ์
ที่ปรึกษา	ดร.คณัย เรียบสกุล รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิตและศิษย์เก่าสัมพันธ์
ประเภทสารนิพนธ์	ศิลปนิพนธ์ ศิลปกรรมศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2560
คำสำคัญ	เอกลักษณ์องค์กร, พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย

บทคัดย่อ

การออกแบบอัตลักษณ์องค์กรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจำเป็นอย่างมากในการสร้างเอกลักษณ์ให้กับแบรนด์ของสินค้าในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นจุดเด่นของตัวองค์กรซึ่งเปรียบเสมือนหน้าตาขององค์กรที่จะทำให้ผู้พบเห็นหรือกลุ่มลูกค้าผู้มาใช้บริการเกิดการจดจำได้จนสามารถแยกแยะออกจากแบรนด์อื่นๆ งานวิจัยนี้ทางผู้วิจัยต้องการศึกษาเกี่ยวกับด้านการออกแบบอัตลักษณ์ขององค์กรให้ประสบผลสำเร็จและสามารถสร้างอัตลักษณ์อันดีให้แก่พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย

การดำเนินงานวิจัยมีแนวทางในการศึกษาศึกษาถึงรูปแบบของการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย โดยการออกแบบอัตลักษณ์องค์กรมีขอบเขตของงานที่กว้าง เพื่อให้เกิดการครอบคลุมงานโดยรวมทั้งหมดให้มีความเป็นรูปแบบเดียวกัน มีวิธีการวิจัยโดยการศึกษาข้อมูลทางเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์กรให้มากที่สุด นำมาวิเคราะห์หาจุดเด่นและภาพรวมขององค์กรที่สามารถนำมาใช้ในการออกแบบได้ การออกแบบในครั้งนี้มีขอบเขตงานที่ได้ระบุไว้คือ ตราสัญลักษณ์ 7 รูป หนังสือเล่มเล็ก แผ่นพับประชาสัมพันธ์ โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์ สายรัดข้อมือ บัตรพนักงาน และของที่ระลึก ทำการออกแบบโดยให้มีความเป็นรูปแบบเดียวกันมากที่สุดและมีเอกลักษณ์ของตัวองค์กรอย่างชัดเจน เกิดประสิทธิภาพที่สามารถสื่อสารออกไปยังผู้รับสารได้ ทั้งเกิดการจดจำเมื่อแรกเห็น ไม่จำสับสนกับองค์กรอื่น และทำให้ภาพลักษณ์ขององค์กรดูดีขึ้น มีความเป็นสากลเหมาะสมแก่นักท่องเที่ยวที่เข้ามาเยี่ยมชมทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	
1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา	2
3. ขอบเขตของการวิจัย	3
4. วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน	3
5. นิยามศัพท์เฉพาะ	4
6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	5
1. ข้อมูลที่เกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ	5
1.1 ความหมายของการออกแบบ	5
1.2 การออกแบบเบื้องต้น	6
1.3 ความลงตัวของเหตุผล	6
1.4 ความลงตัวของฟอร์ม	7
1.5 ความลงตัวอื่นๆ	9
1.6 อัตลักษณ์ขององค์กรคืออะไร	10
1.7 องค์ประกอบของอัตลักษณ์	12
1.8 รูปแบบเพื่อสร้างอัตลักษณ์	15
1.9 เครื่องหมายการค้า	15
1.10 เครื่องหมายประเภทอื่นๆ	20
1.11 คุณสมบัติสำคัญของสัญลักษณ์ที่ดี	21
1.12 การออกแบบสัญลักษณ์	23
1.13 ชนิดของงานออกแบบสัญลักษณ์	24
1.14 ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งพิมพ์	24
1.15 การออกแบบโปสเตอร์	27
1.16 ส่วนประกอบของโปสเตอร์	27
1.17 การออกแบบแผ่นพับ	27
1.18 ประโยชน์ของแผ่นพับ	27
1.19 ส่วนประกอบของแผ่นพับ	27
1.20 หลักจิตวิทยาการรับรู้เพื่อการออกแบบ	28

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย	30
2.1 Ripley's Believe it or Not Museum	30
2.2 โชนเครื่องเล่น	32
2.3 อัตราค่าเข้าชม	37
2.4 ข้อมูลเมืองพัทยา	37
2.5 อุทยานธรรมชาติวิทยา	39
2.6 ความหมายของอุทยานธรรมชาติวิทยา	41
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	42
4. กรณีศึกษา	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย	48
1. ขั้นตอนการวิจัย	48
2. วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย	49
3. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล	49
4. การวิเคราะห์ข้อมูล	49
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	51
1. บทวิเคราะห์และสรุปเงื่อนไขการออกแบบ	51
2. ขั้นตอนการร่างแบบ	53
3. การพัฒนาและการสร้างสรรค์	58
3.1 การออกแบบสิ่งพิมพ์	58
3.2 ของที่ระลึก	70
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	71
1. จุดมุ่งหมายของการวิจัย	71
2. ขอบเขตของการวิจัย	71
2.1 ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย	71
2.2 ขอบเขตของผลงานการออกแบบสร้างสรรค์	71
3. สรุปผลงานออกแบบ	72
4. แนวทางการแก้ไขปัญหา	72
5. ข้อเสนอแนะ	73
บรรณานุกรม	
ภาคผนวก	
ประวัติผู้วิจัย	

สารบัญภาพ

ภาพ	หน้า
1 แสดงโปสเตอร์ Unable	6
2 แสดงโปสเตอร์ AIDS Day	7
3 แสดงนิตยสาร Women's Day	7
4 แสดงโปสเตอร์ Los Angeles Olympic	8
5 แสดงโปสเตอร์ National Portrait Gallery	8
6 แสดงโปสเตอร์ IBM	9
7 แสดง Memories of Twenty Street	9
8 แสดง Memories of Twenty Street	9
9 แสดงสัญลักษณ์กีฬาโอลิมปิกฤดูหนาวครั้งที่ 12 เมืองนากาโน ประเทศญี่ปุ่น	10
10 แสดงสัญลักษณ์การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 ที่กรุงเทพฯ	11
11 แสดงสัญลักษณ์ Gillette	12
12 แสดงสัญลักษณ์ Esso	13
13 แสดง Seal of the Han Dynasty	25
14 แสดง Johannes Gutenberg (1398-1468)	26
15 แสดงพิพิธภัณฑ์ Ripley's ที่ศูนย์การค้า Royal Garden	30
16 แสดงบ้านผีสิง Haunted Adventure	32
17 แสดงเครื่องเล่น Moving Theater	33
18 แสดงเครื่องเล่น Infinity Maze	34
19 แสดงเครื่องเล่น Scream in the Dark	35
20 แสดงพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง Louis Tussaud's Wax Works	36
21 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์และอัตลักษณ์องค์กรของ Fear Walk	45
22 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์และอัตลักษณ์องค์กรของ Fear Walk	45
23 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์,โปสเตอร์ และสื่อโฆษณาของ Mansion 7	46
24 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์,โปสเตอร์ และสื่อโฆษณาของ Mansion 7	46
25 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์และบัตรเข้าชมของ Waldoft Estate of Fear	47
26 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์และบัตรเข้าชมของ Waldoft Estate of Fear	47
27 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 1	53
28 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 2	54
29 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 3	55
30 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 4	56
31 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 5	57
32 หนังสือเล่มเล็กปกหน้า-ปกหลัง	58
33 หนังสือเล่มเล็ก	58
34 หนังสือเล่มเล็ก	59

สารบัญภาพ (ต่อ)

ภาพ	หน้า
35 หนังสือเล่มเล็ก	59
36 หนังสือเล่มเล็ก	60
37 บัตรพนักงานหน้า-หลัง	61
38 บัตรพนักงานหน้า-หลัง	61
39 สายรัดข้อมือสำหรับนักท่องเที่ยว	62
40 แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ด้านหน้า	63
41 แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ด้านหลัง	64
42 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์	65
43 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์	66
44 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์	67
45 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์	68
46 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์	69
47 เสื้อยืด	70
48 เข็มกลัด	70

สารบัญตาราง

ภาพ	หน้า
1 ตารางแสดงขั้นตอนการทำงาน	4
2 ตารางอัตราค่าเข้าชมสำหรับผู้ที่มีความสูงต่ำกว่า 80 เซนติเมตร	37
3 ตารางราคาโปรโมชั่นเหมาสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย	37
4 ตารางราคาสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ	37

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การท่องเที่ยว เป็นเรื่องในการพักผ่อนหย่อนใจ เป็นการเปลี่ยนบรรยากาศของการใช้ชีวิตจากสถานที่เดิมๆ เจอเรื่องแบบเดิมๆ มาเพื่อเจอกับสถานที่แห่งใหม่ เหตุการณ์ใหม่ๆ ที่ไม่ได้พบเจอในปัจจุบัน นักท่องเที่ยวมากมายทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติจึงมักจะใช้จ่ายเงินเพื่อเป็นค่าที่พัก ค่าอาหาร ค่าเดินทางเพื่อเข้าชมสถานที่ต่างๆ ค่าของที่ระลึก และอีกมากมาย โดยเงินที่นักท่องเที่ยวเหล่านี้ใช้จ่ายจะเป็นสิ่งที่คอยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ดีขึ้น และส่งผลกระทบต่อด้านดีกับธุรกิจอื่นอีกหลายด้าน เกิดธุรกิจใหม่ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวขึ้นอีกมากเป็นสิ่งที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เพิ่มขึ้นกว่าเดิม ซึ่งในทุกวันนี้ธุรกิจท่องเที่ยวเป็นอีกหนึ่งแหล่งรายได้หลักของประเทศ โดยเกิดจากการกระจายเงินตรามหาศาลที่ได้รับจากนักท่องเที่ยว อันเป็นจุดที่ช่วยเสริมสร้างทางด้านเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ทั้งการสร้างงาน สร้างอาชีพอีกหลากหลาย เงินส่วนที่ได้นี้ไม่ได้ตกอยู่แต่เพียงธุรกิจโรงแรมที่พัก หรือพ่อค้าแม่ค้าตามสถานที่ท่องเที่ยวเพียงอย่างเดียว แต่ยังกระจายออกไปสู่เกษตรกรรายย่อยต่างๆ ที่ผลิตของที่ระลึกเพื่อส่งขายอีกทอดหนึ่งซึ่งเกิดการกระตุ้นให้เพิ่มจำนวนการผลิตและส่งขายในปริมาณที่มากกว่าเดิม

อุตสาหกรรม คือ กิจกรรมทางด้านเศรษฐกิจ โดยมีระบบด้านการพาณิชย์มาเกี่ยวข้องด้วย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว จึงคือ การดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวด้วย ซึ่งมีการดำเนินการโดยหวังผลกำไร มีการลงทุนที่สูงและต้องอาศัยแรงงานที่มีเทคนิคเฉพาะ ทั้งด้านการวางแผนธุรกิจ การทำการตลาด การจัดการเกี่ยวกับตัวองค์กร ประกอบด้วยธุรกิจหลากหลายประเภททั้งที่เกี่ยวข้องโดยตรง เกี่ยวข้องโดยอ้อม หรือธุรกิจสนับสนุนต่างๆ การเข้าใช้บริการของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เป็นการช่วยส่งออกสินค้าที่มองไม่เห็นด้วยตา ทำให้เกิดการลงทุนผลิตและส่งขายในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้น โดยการนำทรัพยากรในประเทศมาสร้างงานให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด เงินตราที่ได้จากนักท่องเที่ยวจุดนี้จึงเกิดการหมุนเวียนภายในประเทศและสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการเงิน ในด้านของนักท่องเที่ยวก็ได้รับบริการที่ดีต่อความต้องการ ได้พักผ่อนคลายความตึงเครียดพร้อมกับได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม ทำให้อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ทำรายได้หลักให้กับประเทศเลยทีเดียว

จังหวัดชลบุรีเป็นแหล่งที่มีสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามและน่าสนใจจำนวนมากในหลากหลายพื้นที่ ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ แหล่งท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม กิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกี่ยวกับการผจญภัย รวมทั้งแหล่งบันเทิงสมัยใหม่ ทั้งหมู่เกาะเล็กใหม่ และสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับนักท่องเที่ยว ชลบุรีจึงเป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวระดับโลกที่ชาวต่างชาติรู้จักและให้ความสนใจอย่างมากมาย สร้างรายได้ให้กับประเทศได้อย่างมหาศาลในแต่ละปี โดยเฉพาะเมืองพัทยา อันเป็นอีกเมืองท่องเที่ยวที่ชาวต่างชาติมักคุ้นหูและรู้จักกัน ปัจจัยเอื้ออำนวยให้นักท่องเที่ยวเลือกเที่ยวที่พัทยามาจากหลากหลายสาเหตุ ทั้งความโดดเด่นทางด้านวัฒนธรรมและกิจกรรมการท่องเที่ยว ความสวยงาม

ของชายหาดพัทยา รวมทั้งสถานที่ท่องเที่ยวยามค่ำคืนที่ทำให้พัทยาได้รับฉายาว่าเป็นเมืองแห่งแสงสีที่ไม่เคยหลับไหล

พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม ประเทศไทย เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอันเป็นที่นิยมอีกแห่งของพัทยา มีต้นกำเนิดมาจากประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นแหล่งรวบรวมของแปลกจากทั่วโลกกว่า 350 ชิ้น และมีห้องจัดแสดงอื่นๆที่น่าสนใจอีกมาก ทั้งห้องสะสมของแปลก ห้องภาพมายาลวงตา ห้องสัตว์และมนุษย์พิศวง และห้องชนเผ่ายุคโบราณ ในส่วนอื่นของพิพิธภัณฑ์ยังมีโซนบันเทิงที่คอยให้ความสนุกและตื่นเต้นแก่นักท่องเที่ยวที่ขอความแปลกใหม่ได้เข้าใช้บริการ ได้แก่ โรงภาพยนตร์ระบบ 4 มิติ โกดังผีสิง เขาวงกตมหัศจรรย์ เครื่องเล่นสยองขวัญ และพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง ซึ่งได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวที่ผ่านมาเรื่อยๆ ทว่าการออกแบบภาพลักษณ์โดยรวมในแต่ละจุดให้บริการยังคงไม่มีความเป็นหนึ่งเดียวกันเท่าที่ควร รวมทั้งการประชาสัมพันธ์เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวของทางพิพิธภัณฑ์ยังไม่เพียงพอ ทำให้ยังมีนักท่องเที่ยวรู้จักพิพิธภัณฑ์แห่งนี้แค่บางส่วนเท่านั้น ทางผู้วิจัยจึงต้องการที่จะออกแบบและสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้เหมาะสมและเข้ากับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม โดยวิธีการออกแบบในด้านอัตลักษณ์องค์กรสำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ พัทยา เพื่อต้องการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้มีเอกลักษณ์เป็นที่น่าจดจำ มีความน่าสนใจและเกิดความดึงดูดต่อผู้พบเห็น ทั้งยังช่วยเป็นการประชาสัมพันธ์ให้พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม เป็นที่รู้จักมากขึ้นแก่นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างประเทศ เกิดความประทับใจอันดีและรู้จักโดยทั่วกัน

ปัจจุบันการออกแบบอัตลักษณ์องค์กรเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากและได้รับความนิยมมากขึ้นในปัจจุบัน ในช่วงแรกจะได้รับความนิยมจากทางองค์กรต่างๆที่มีขนาดใหญ่และต้องการเป็นที่จดจำของคนหมู่มาก และเริ่มมีการใช้กันอย่างแพร่หลายในแทบทุกองค์กรทั้งขนาดกลางและขนาดเล็ก การออกแบบอัตลักษณ์องค์กรมีความสำคัญในด้านการส่งเสริมให้เกิดจุดเด่นที่มีความน่าสนใจ เกิดภาพจำต่อตัวองค์กรกับผู้พบเห็นที่มองเพียงครั้งเดียวสามารถจำได้และนึกออก มีความเป็นเอกลักษณ์และเอกภาพเดียวกัน ทำให้เมื่อเกิดการเปรียบเทียบกันระหว่างองค์กรที่มีการออกแบบอัตลักษณ์อย่างเป็นรูปแบบเดียวกัน กับองค์กรที่ขาดการออกแบบในด้านนี้ องค์กรที่มีการออกแบบจะมีความน่าสนใจและแรงดึงดูดต่อผู้พบเห็นได้ดีกว่าองค์กรที่ขาดการออกแบบ พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม เป็นอีกแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดชลบุรีที่ว่ายังขาดเอกลักษณ์ความเป็นหนึ่งเดียวที่จะคอยดึงดูดนักท่องเที่ยวใหม่ และนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ เมื่อเทียบกับสถานที่ท่องเที่ยวเกิดใหม่แห่งอื่นๆ ทั้งขาดการประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมและขาดเอกภาพโดยรวม เหตุนี้เองทำให้ทราบว่าอัตลักษณ์องค์กรมีผลดึงดูดเป็นอย่างมากต่อกลุ่มเป้าหมายในการเลือกเข้าใช้บริการ

ดังนั้นโครงการออกแบบอัตลักษณ์องค์กรสำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม ประเทศไทย จึงจัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริมให้พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม ได้เป็นที่รู้จักกับนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ เกิดการประชาสัมพันธ์พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม ในวงกว้างให้มีชื่อเสียงมากขึ้น รวมทั้งสร้างให้เกิดเอกลักษณ์อันดีและน่าจดจำกับตัวพิพิธภัณฑ์อีกด้วย

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อเป็นการออกแบบอัตลักษณ์ให้แก่พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม ประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการสร้างอัตลักษณ์ให้แก่พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม ประเทศไทย

3. เพื่อเป็นการศึกษาด้านการประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ ประเทศไทย
4. เพื่อช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดี เป็นเอกลักษณ์จดจำได้โดยง่ายต่อบุคคลทั่วไป

3. ขอบเขตของงานวิจัย

3.1 ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย

นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ

ผู้ชอบการผจญภัยและความตื่นเต้น ทวาดเสียว และชอบท่องเที่ยวแนวใหม่

เนื่องจากเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังทรัพย์เป็นของตัวเองในจำนวนหนึ่ง รวมทั้งในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มักสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อ จึงสามารถใช้จ่ายเพื่อการเข้าชมและหาความสุขได้อย่างสะดวก

3.2 ขอบเขตของผลงานออกแบบสร้างสรรค์

- ป้ายชื่อหน้าจุดเครื่องเล่น 7 อย่าง

ได้แก่ Believe It or Not Museum

Haunted Adventure

The Vault Laser Maze Challenge

Moving Theater 12D

Infinity Maze

Louis Tussaud's Wax Work's

Scream in the Dark

- บัตรห้อยคอพนักงาน

- แผ่นพับ

- โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์

- หนังสือเล่มเล็ก ขนาด 20 หน้า ไม่รวมปก

- สายรัดข้อมือ

- ของที่ระลึก

4. วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลของพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ ประเทศไทย จากเอกสาร เว็บไซต์ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการลงพื้นที่สำรวจเพื่อหาข้อมูลในด้านสถานที่ กลุ่มเป้าหมาย และเก็บรวบรวมรูปภาพ

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ การนำข้อมูลที่ได้รวบรวมสำเร็จแล้วมาทำการคัดกรองส่วนที่น่าเชื่อถือและมีประโยชน์สำหรับใช้ในการออกแบบ มาทำการตรวจสอบและจัดลำดับเพื่อให้ง่ายต่อการนำไปพัฒนางาน

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาและสร้างผลงาน โดยเริ่มทำการสร้างสรรค์ผลงานตามขอบเขตและภายใต้แนวความคิดทางการออกแบบและรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา

ขั้นตอนที่ 4 สรุปและประเมินผล การนำเสนอผลงานทั้งหมดที่มีการพัฒนาและแก้ไขตามความเหมาะสมแล้ว เพื่อรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษารวมทั้งคณะกรรมการทั้งหมด

ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม	เดือน												
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
1. เสนอหัวข้อ	■												
2. ศึกษาและค้นหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย		■											
3. วิเคราะห์ข้อมูลที่จำเป็น			■										
4. ออกแบบร่างงาน				■									
5. นำเสนอแบบร่าง					■								
6. แก้ไขแบบให้สมบูรณ์						■							
7. ปฏิบัติงานจริง							■						
8. ปรับปรุงแก้ไข								■					
9. จัดทำรูปเล่ม												■	

5. นิยามศัพท์เฉพาะ

อัตลักษณ์ หมายถึง คุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นสิ่งที่บ่งชี้ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล กล่าวคือ เป็นลักษณะที่ไม่เหมือนกันของคนอื่นๆ “อัตลักษณ์” มาจากภาษาบาลีว่า อตต + ลักษณะ โดยที่ “อัตตะ” มีความหมายว่า ตัวตน, ของตน ส่วน “ลักษณะ” หมายถึง สมบัติเฉพาะตัว หากมองเพียงแค่รูปศัพท์ “อัตลักษณ์” จึงเหมาะจะนำมาใช้หมายถึงลักษณะเฉพาะตัวของสิ่งใดสิ่งหนึ่งมากกว่า ส่วนคำว่า “เอกลักษณ์” มีคำว่า “เอก” ซึ่งหมายถึง หนึ่งเดียว จึงน่าจะหมายความว่าลักษณะหนึ่งเดียว (ของหลายๆ สิ่ง) หรือลักษณะที่ของหลายๆ สิ่งมีร่วมกัน ซึ่งเป็นความหมายแรกตามพจนานุกรม

องค์กร หมายถึง กลุ่มบุคคลที่มารวมตัวกัน โดยมีวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายร่วมกันอย่างชัดเจน และดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างมีขั้นตอนเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ

อัตลักษณ์องค์กร หมายถึง เป็นรูปแบบที่เป็นอัตลักษณ์ของหน่วยงานหรือองค์กรซึ่งถูกออกแบบ ให้สอดคล้องกับเป้าหมายทางธุรกิจ ซึ่งแสดงออกมาทางในรูปแบบของแบรนด์และการใช้งานเครื่องหมายการค้า

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทางพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย ได้รับอัตลักษณ์ที่ดี มีความน่าสนใจ และเหมาะสมกับตัวองค์กร
2. ได้ทราบขั้นตอน วิธีการ ในการออกแบบอัตลักษณ์
3. ได้ทราบปัญหาด้านการประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย
4. ได้ภาพลักษณ์ใหม่ มีความน่าจดจำต่อตัวพิพิธภัณฑ์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ จำเป็นต้องมีหลักในการออกแบบที่สามารถสอดคล้องกับหลักความเป็นจริง สามารถนำมาอ้างอิงเพื่อไปใช้ประโยชน์ได้ จึงต้องใช้หลักการในด้านต่างๆที่เกี่ยวข้องและเหมาะสมกับการทำงานออกแบบในด้านอัตลักษณ์องค์กร ทั้งหลักด้านการใช้สี รูปร่างรูปทรง การจัดองค์ประกอบ หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์ เพื่อการออกแบบที่สามารถดึงดูดความสนใจจากบุคคลผู้พบเห็นได้ เกิดความจดจำกับชิ้นงานของเรา และสามารถรับรู้สารที่เราสื่อออกไปได้อย่างเข้าใจ ซึ่งการทำงานวิจัยจะต้องใช้เอกสารและข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบและตัวองค์กรที่เราวิจัย การศึกษาวิจัยเรื่องการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย ได้มีศึกษาและแบ่งข้อมูลเป็นส่วนต่างๆดังนี้

ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

1. ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ

ความหมายของการออกแบบ

คนจำนวนมากคิดว่าการออกแบบเป็นความพยายามในการที่จะทำให้สิ่งที่ปรากฏแก่สายตาเกิดความสวยงาม แต่ความสวยงามเป็นเพียงส่วนหนึ่ง ช่างแท้จริงแล้วจุดประสงค์ในการออกแบบมีอะไรอีกซึ่งไปกว่านั้น

พฤติกรรมขั้นพื้นฐานของมนุษย์ หรือเกือบทุกสิ่งที่เราทำจะเป็นการออกแบบชนิดหนึ่ง แม้กระทั่ง การเก็บหนังสือ ปลุกต้นไม้ ทำอาหาร เมื่อเราจะทำอะไรโดยมีจุดมุ่งหมาย และจบลงด้วยการมีสิ่งใหม่ๆเกิดขึ้น เพื่อสนองจุดมุ่งหมายนั้น สิ่งนั้นคือ การสร้างสรรค์ เช่น การออกแบบเก้าอี้ เก้าอี้ที่มีการออกแบบที่ดีไม่เพียงแต่จะมีรูปร่างสวยงามน่าพอใจเท่านั้น แต่จะต้องมีความมั่นคง ความสบาย ความปลอดภัย ทนทาน ผลิตได้ในราคาที่เหมาะสม สามารถเก็บได้โดยสะดวก

การออกแบบมีอยู่ทั่วไป แม้แต่ธรรมชาติ ดอกไม้แต่ละดอกจะประกอบด้วยกลีบหลากหลาย กลีบที่บอบบาง กลีบสีหนึ่งอยู่ล้อมรอบเกสรอีกสีหนึ่ง ทำให้เห็นถึงความแตกต่างของสี ของรูปดอก และของใบสีเขียวที่อยู่ด้านหลัง ดอกไม้หนึ่งในหลายดอกก็เป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบทั้งหมด ซึ่งทำให้เกิดความพึงพอใจในการมอง

เราจะถือรูปร่าง รูปทรง สี และลักษณะพื้นผิว ซึ่งแต่ละส่วนสมบูรณ์ในตัวเอง อีกทั้งถูกจัดวางอย่างระมัดระวังให้สัมพันธ์กับส่วนอื่นๆที่ช่วยกันสร้างสรรค์ความสวยงาม และเหมาะกับสภาพแวดล้อม

นอกจากนั้นการออกแบบคือการจัดองค์ประกอบของหลายสิ่งสร้างสรรค์ให้มีความสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นองค์ประกอบที่คล้ายคลึงกัน หรือแตกต่างกัน นำมาจัดด้วยการใช้สายตา ทำให้มีจุดสนใจ การออกแบบจะปรากฏในรูปแบบ รูปร่าง ซึ่งแตกต่างกันหลายชนิด ถ้าเราสังเกตอย่างถี่ถ้วน เราจะรู้ว่างานศิลปะทั่วไปจะประกอบขึ้นมาได้ ต้องอาศัยหลักในการออกแบบเสมอ

ศิลปะนอกจากจะเป็นการจัดองค์ประกอบ และยังเป็นการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆแล้วศิลปะยังเป็น ผลงานที่เกิดจากการแสดงออกของอารมณ์ ปัญญา ทักษะคิด และทักษะความชำนาญของมนุษย์ ซึ่ง สอดคล้องกับวัสดุ และเทคโนโลยีในสมัยปัจจุบัน “การออกแบบคือศิลปะ ศิลปะคือการออกแบบ” (Is Design? การออกแบบคืออะไร?,รศ.เลอสม สถาปิตานนท์, //2537, //7)

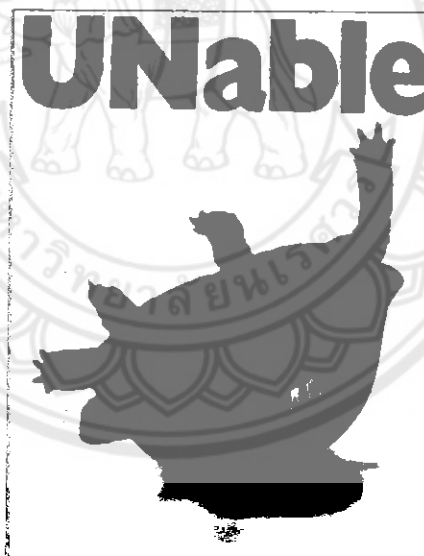
การออกแบบเบื้องต้น

ความลงตัวและการแสดงออกที่สวยงามคือ หัวใจสำคัญประการหนึ่งของการออกแบบเบื้องต้น ความลงตัวมีหลายรูปแบบแต่โดยเบื้องต้นจะกล่าวถึง 2 รูปแบบคือ

- 1.ความลงตัวของเหตุผล
- 2.ความลงตัวของฟอร์ม

ความลงตัวของเหตุผล

เนื่องจากมนุษย์เป็นผู้ที่มีนิสัยพึงพอใจในเหตุผลที่ลงตัว รวมถึงการเปรียบเทียบ ความต่อเนื่อง และความกลมกลืนของเหตุผล เพราะฉะนั้นถ้าการออกแบบมีเหตุผลรองรับได้หนักแน่นก็จะทำให้เกิด ความพึงพอใจในงาน สำหรับงานออกแบบกราฟิกความลงตัวในเหตุผลหมายถึงการใช้ตรรกะที่ สมเหตุสมผลตามบริบทที่ควรจะเป็น

ภาพที่ 1 Unable Poster

ที่มา: <http://priaaz-porto.blogspot.com>, 2555

Case Study งานออกแบบโปสเตอร์เสียดสีขององค์การสหประชาชาติของ Yossi Lemel นัก ออกแบบชาวอิสราเอลชื่อ Unable โดยใช้ตัวแสดงออกคือ คำว่า UN ที่แปลงง่ายๆว่า “ไม่” ซึ่งตรงกับ เครื่องหมายย่อขององค์การสหประชาชาติที่ใช้คำว่า UN แต่เติม able ทำให้ได้ความหมายคำว่า “ไม่ สามารถ” ซึ่งตรงกับเหตุผลในเชิงคุณสมบัติว่าไม่มีประสิทธิภาพและความเชื่องช้าขององค์การ สหประชาชาติเหมือนกับเหตุผลของเต่าที่เชื่องช้า และหงายท้อง คือช่วยตัวเองยังไม่ได้นั่นเอง

Life Saver

Image Credit: [unreadable]

ภาพที่ 2 AIDS Day poster

ที่มา: <http://priaaz-porto.blogspot.com>, 2555

Case Study อีกรงานหนึ่งเป็นโปสเตอร์ต่อต้านโรคเอดส์ของ Yossi Lemel อีกเช่นกัน ใช้ตัวแสดงออก 2 ตัวซ้อนกันระหว่างท่วงย่างกับดูขงยง ซึ่งมีความหมายเหมือนกันคือการรักษาชีวิต และฟอรัมก็ลงตัวกัน

ความลงตัวของฟอรัม

ความหมายของมันก็คือการที่มีฟอรัมลักษณะร่วมกันบางอย่าง

ภาพที่ 3 Women's Day Magazine

ที่มา: <https://www.pratt.edu/the-work/gallery/womans-day-1953>, 2555

Case Study งานโฆษณาชื่อ Women's Day Magazine 1953 ของนักออกแบบชื่อ Gene Federico นักออกแบบกราฟิกชาวอเมริกัน ที่ใช้ตัวแสดงออกคืออักษร go out กับฟอรัมของจักรยานที่มีลักษณะร่วมกันของวงกลมที่เป็นล้อกับอักษร o ทั้งสองตัว

ภาพที่ 4 Office poster for the Los Angeles Olympics
ที่มา: <http://www.wemadethis.co.uk/blog/category/books>, 2559

Case Study อีกรายงานหนึ่งเป็นงานโปสเตอร์ในมหกรรมการแข่งขันกีฬาโอลิมปิกปี 1984 ที่สหรัฐอเมริกา ของ Arnold Schwartzman กราฟิกราคีไซน์เนอร์ชาวอเมริกันที่ใช้สัญลักษณ์วงกลม 5 วงของกีฬาโอลิมปิกมาลงตัวกับล้อจักรยาน ที่มีนักขี่จักรยานสามชุดนักกีฬาชาวอเมริกันซึ่งทำให้เกิดความลงตัวของฟอร์ม

Poster for the Los Angeles Olympics. The graphic consists of five overlapping circles forming a bicycle wheel. The text on the left is partially obscured and difficult to read, but it appears to be related to the Los Angeles Olympics.

ภาพที่ 5 Poster National Portrait Gallery
ที่มา: <http://uk.phaidon.com>, 2559

Case Study งานออกแบบโปสเตอร์ของ National Portrait Gallery ออกแบบโดยอลัน เฟรช เซอร์ให้ความลงตัวของฟอร์มโดยเอาภาพศิลปะต่างๆ มาตัดแปะจนสุดท้ายเป็นภาพเจ้าฟ้าชายชาร์ลส์ เจ้าชายแห่งเวลล์

ความลงตัวอื่นๆ

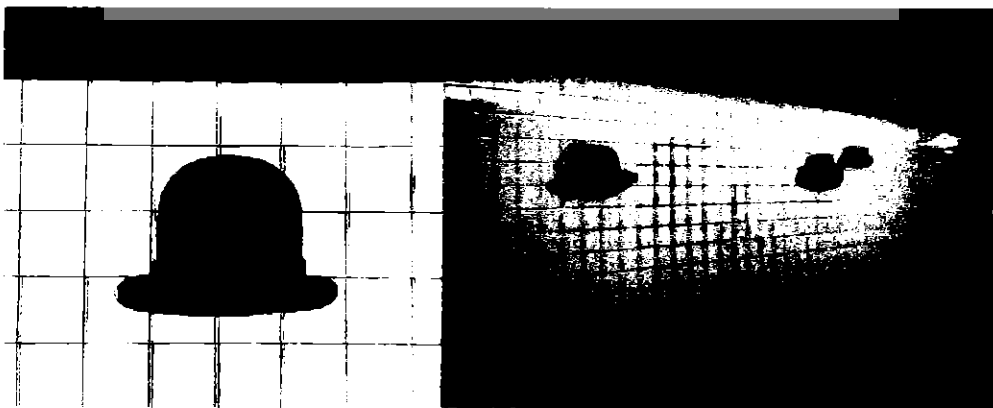
นอกจากความลงตัวทั้งสองแบบที่กล่าวมาแล้วยังมีความลงตัวแบบต่างๆตามสถานการณ์อีก เช่น ความลงตัวต่างๆจาก case study ต่อไปนี้

ภาพที่ 6 Poster for IBM

ที่มา: <https://en.wikipedia.org/wiki/File:Eye-Bee-M-Poster.jpg>, 2549

Case Study ความลงตัวของเสียงกับภาพ เช่น งานออกแบบโลโก้ IBM ของ Paul Rand กราฟฟิคดีไซน์เนอร์ชาวอเมริกันที่ใช้เสียงคำว่า eye bee m แทนคำว่า I-B-M ได้อย่างน่าสนใจ

ภาพที่ 7-8 Memories of Twenty Street

ที่มา: <http://artviewsandreviews.blogspot.com>, 2003

Case Study งานออกแบบกราฟิกของสถานีรถไฟชื่อ Memories of Twenty Street โดยใช้
ความลงตัวเมื่อภาพหมวกบนผนังจะสวมลงตัวพอดีกับศีรษะคน
(Graphic Design Principles, ปาพจน์ หนูนภักดี, //2555, //37)

อัตลักษณ์ขององค์กรคืออะไร

คำว่า “อัตลักษณ์องค์กร” หรือ Corporate Identity (CI) หมายถึงการแสดงออกให้เห็นถึง
ภาพลักษณ์ (Image) ที่ปรากฏต่อสายตาผู้อื่นพร้อมกับแสดงถึงความเป็นอัตลักษณ์ (Identity) ของ
องค์กรนั้น โดยอาศัยองค์ประกอบกราฟิก (De Neve, 1992, หน้า 3) หรืออาจกล่าวให้เข้าใจง่ายก็คือ
หมายถึงการสื่อสารภาพลักษณ์ขององค์กรอย่างเป็นระบบและเป็นรูปแบบที่ชัดเจน เพื่อสร้างความ
เป็นอัตลักษณ์และความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน รวมทั้งสร้างความเข้าใจอันดีให้เกิดแก่องค์กร บุคลากร
ตลอดจนบุคคลต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับองค์กรนั้นๆ จะเห็นได้ว่าอัตลักษณ์องค์กรเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ
อย่างยิ่งต่อองค์กรโดยเฉพาะในโลกที่มีการแข่งขันกันอย่างมากเช่นปัจจุบัน

คำว่า “Corporate Identity” นี้ เดิมทีจะเป็นคำที่ใช้เกี่ยวกับการจัดวางระบบอัตลักษณ์
องค์กรเท่านั้น แต่ในปัจจุบันการวางระบบเอกลักษณ์องค์กรมิได้ใช้เฉพาะองค์กรหรือบริษัทห้างร้านอีก
ต่อไป แต่มีการใช้ต่อเนื่องไปถึงตราสินค้า (Brand) ด้วย เนื่องจากองค์กรบางแห่งอาจให้ความสำคัญกับ
ตราสินค้ามากกว่าชื่อขององค์กร จึงเป็นที่มาของการสร้างระบบอัตลักษณ์ให้กับสินค้า (Brand
Identity) ดังนั้นจึงพบว่ามีบางคนใช้คำว่า “Brand Identity” แทนคำว่า “Corporate Identity” ใน
ความหมายของอัตลักษณ์ขององค์กรเช่นกัน (Bonnici, 1999, หน้า 85) แต่สำหรับหนังสือเล่มนี้จะยังคง
เรียก Corporate Identity เช่นเดิมไปก่อน เนื่องจากเป็นคำที่คนไทยมีความคุ้นเคยมากกว่า โดยจะ
ขอเรียกแต่เพียงสั้นๆ ว่า “CI” เท่านั้น

ภาพที่ 9 สัญลักษณ์กีฬาโอลิมปิกฤดูหนาว ครั้งที่ 18 เมืองนาగాโน ประเทศญี่ปุ่น
ที่มา: https://en.wikipedia.org/wiki/1998_Winter_Olympics, 2557

นอกจากที่กล่าวมาข้างต้นแล้วยังมีการวางระบบอัตลักษณ์สำหรับใช้ในโครงการต่างๆ อาทิ โครงการปีการท่องเที่ยวไทย 2541-2542 (Amazing Thailand) งานแสดงสินค้านานาชาติ (EXPO) การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ เป็นต้น

เนื่องจากโครงการเหล่านั้นต่างก็มีความต้องการที่จะสร้างภาพลักษณ์ที่ดี และมีความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งโครงการเช่นกัน การสร้าง CI ก็เปรียบเสมือนกับการที่คนเรารู้จักปรุงแต่งรูปร่างหน้าตา การแต่งกายให้สวยงาม เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน เพื่อดึงดูดความสนใจใคร่อยากรู้จัก เช่นเดียวกับองค์กรที่มี CI ที่ดี ได้รับการออกแบบที่ดี ผลผลิตสินค้าหรือบริการมีรูปลักษณ์ที่สวยงาม ก็จะสามารถดึงดูดหรือก่อให้เกิดความสนใจใคร่ลองใช้สินค้าหรือบริการนั้นๆ ยิ่งถ้ามีคุณภาพดีด้วยแล้วก็จะยิ่งทำให้สินค้าหรือบริการนั้นประสบความสำเร็จในการเพิ่มยอดขายยิ่งขึ้น เราต้องยอมรับความจริงที่ว่า สินค้าที่วางจำหน่ายโดยใช้ชื่อผู้ผลิตที่แตกต่างกันนั้น ในความเป็นจริงแล้วคุณภาพของสินค้าเหล่านั้นค่อนข้างใกล้เคียงกัน ดังนั้นสิ่งที่จะเป็นตัวช่วยกระตุ้นให้เกิดการตัดสินใจซื้อก็คือความน่าเชื่อถือ และความไว้วางใจในตราสินค้าเหล่านั้น ซึ่งเกิดจากการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่สินค้าหรือบริษัทผู้ผลิต นั่นก็คือการสร้าง CI ที่ดีนั่นเอง ส่วนวิธีการจะเป็นอย่างไรหรือใครที่จะเป็นผู้นำหน้าทีนี้จะขอกล่าวในบทต่อไป

องค์ประกอบของอัตลักษณ์

โดยทั่วไปแล้วการสร้างอัตลักษณ์ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ชื่อและเครื่องหมาย แต่ในการวางระบบอัตลักษณ์ให้สมบูรณ์นั้น ยังมีองค์ประกอบอื่นที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าชื่อและเครื่องหมาย ได้แก่ ตัวอักษร สีอัตลักษณ์ ข้อความประกอบ รวมถึงรูปแบบเพื่อสร้างอัตลักษณ์ ซึ่งองค์ประกอบทั้งหมดนี้อาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า องค์ประกอบหลัก หรือองค์ประกอบพื้นฐาน ในการสร้างอัตลักษณ์

1. ชื่อ (Names)

ชื่อของบริษัทเป็นสิ่งที่มีความสำคัญลำดับแรกก็ว่าได้ ดังนั้นจึงใคร่ของทำความเข้าใจถึงที่มาของชื่อต่างๆว่าโดยทั่วไปแล้วมีหลักการในการตั้งชื่อองค์กรอย่างไร และชื่อแต่ละแบบมีข้อได้เปรียบเสียเปรียบอย่างไร แบ่งการตั้งชื่อออกได้เป็นประเภทต่างๆ ดังนี้

1.1 ชื่อบุคคล (Personal Names) แบ่งออกได้เป็น

- ชื่อผู้ก่อตั้ง (Founder Names) บริษัทที่เกิดขึ้นในยุคต้นๆ มักจะนิยมตั้งชื่อตามชื่อของผู้ก่อตั้ง เช่น ซอสมะเขือเทศไฮนส์ (Heinz) ครีมโกนหนวดยิลเลต (Gillette) สบู๋ ดร.มนตรี เป็นต้น บางบริษัทอาจใช้ลายเซ็นหรือลายมือที่เขียนโดยผู้ก่อตั้งมาใช้เป็นสัญลักษณ์ก็ได้
- ชื่อบุคคลในประวัติศาสตร์ เช่น รถลินคอล์น (Lincoln) น้ำพริกเผาพันท้ายนรสิงห์ เป็นต้น
- ชื่อในเทพนิยายหรือวรรณคดี เช่น เอเจกซ์ (Ajax) ป๊อปปาย (Popeye) ยาอ้วนวันทอง ยาตองขุนแผน เป็นต้น
- ชื่อบุคคลทั่วไป เช่น น้ำพริกแม่ประนอม เป็นต้น

ภาพที่ 11 สัญลักษณ์ตามชื่อผู้ก่อตั้ง Gillette

ที่มา: http://www.wikiwand.com/de/The_Gillette_Company, 2548

1.2 ชื่อที่อธิบายถึงคุณลักษณะ (Descriptive Names)

ชื่อประเภทนี้จะป็นชื่อที่อธิบายถึงลักษณะธุรกิจของบริษัทซึ่งข้อดีก็คือเข้าใจง่าย แต่บางครั้งก็อาจก่อให้เกิดปัญหาในการจดทะเบียนเครื่องหมายการค้าได้หากชื่อนั้นเป็นชื่อทั่วไป (Generic Names) ซึ่งหมายถึงชื่อที่แสดงคุณลักษณะหรือคุณสมบัติของสินค้า เช่น ใช้ชื่อน้ำปลาตราไต้ตันไม่ได้ เพราะแสดงถึงส่วนผสมที่น้ำปลาทุกยี่ห้อใช้ การตั้งชื่อจึงต้องใช้ชื่ออย่างอื่น เช่น น้ำปลาทราตาซัง น้ำปลาพิรส เป็นต้น

สำหรับชื่อที่เป็นตัวอย่างของชื่อที่อธิบายคุณลักษณะนี้ ได้แก่ แป้งเด็กน่ารัก น้ำยาปรับผ้านุ่มฟูฟู เป็นต้น

1.3 ชื่อที่เกิดจากการสร้างคำขึ้นใหม่ (Coined Names)

ชื่อลักษณะนี้จะเป็นการนำสระพยัญชนะมาผสมกันเป็นคำใหม่ ที่แม้จะไม่มี ความหมายแต่ก็สามารถสร้างข้อกำหนดเฉพาะได้ เช่น เป็นคำสั้นๆ จดจำง่าย มีพลัง อ่านออกเสียงได้ ไพเราะ หรือเป็นคำที่เมื่อนำอักษรมาเรียงกันแล้วดูน่าสนใจ หรือสามารถออกแบบจัดวางให้สวยงามได้ เป็นต้น ชื่อที่หวังไว้สำหรับการสร้างคำก็คือ พยายามหลีกเลี่ยงการพ้องเสียงกับคำที่มีความหมายที่ไม่ดี ในภาษาอื่น ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อภาพลักษณ์ของสินค้าได้ นอกจากนี้การสร้างคำขึ้นมาใหม่ต้องใช้ งบประมาณค่อนข้างสูง ในการที่จะทำให้ชื่อของสินค้านั้นเป็นที่รู้จักแพร่หลายอีกด้วย ชื่อประเภทนี้ ได้แก่ โคดัก (Kodak) เอสโซ (Esso) โซนี่ (Sony) ซีร็อกซ์ (Xerox) เป็นต้น

ภาพที่ 12 สัญลักษณ์ Esso

ที่มา: <http://fefbadges.com/signs, 2558>

1.4 ชื่อที่มีความหมาย (Dictionary Words)

ชื่อประเภทนี้เป็นชื่อที่มีความหมายหรือคำแปลที่ชัดเจนตามพจนานุกรมซึ่งมีชื่อ ได้เปรียบคือมีความหลากหลายและสามารถจดจำได้ง่าย เช่น สบูไดอัล (Dial) บะหมี่ควิก (Quick) เป็นต้น

1.5 ชื่อตามสถานที่ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Names)

ชื่อประเภทนี้จะแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติที่เรียกตามชื่อเมือง อำเภอ หรือตำบล ที่มีการผลิตสินค้านั้นๆ เช่น ฟิลาเดลเฟีย ครีมชีส (Philadelphia Cream Cheese) ชาแมร์ริงค์ กาแฟ เขาช่อง ผลิตภัณฑ์คอยคำ เป็นต้น

1.6 ชื่อที่มีความสัมพันธ์กับตัวสินค้า (Associative Names)

ชื่อประเภทนี้จะแสดงให้เห็นถึงคุณสมบัติของสินค้านั้นซึ่งง่ายต่อการทำให้เห็นภาพ และสื่อความหมายได้เข้าใจได้ เช่น รถจาร์กัวร์ (Jaguar) เป็นต้น

1.7 ชื่อที่ตัดทอนจากชื่อเต็ม (Abbreviated Names)

ชื่อลักษณะนี้จะป็นชื่อที่นำชื่อเต็มขององค์กรมาตัดทอน เพื่อให้เรียกได้ง่ายขึ้น ซึ่ง ถึงแม้ชื่อเหล่านี้จะมีใช้ชื่อที่จดทะเบียน แต่สามารถใช้ชื่อลักษณะนี้ในการสร้างอัตลักษณ์ได้ เช่น แพน

แอม (PanAm) แทนชื่อแพนอเมริกัน แอร์ไลน์ (Pan American Airline) เคเอฟซี (KFC) แทนชื่อเคนตักกีฟรายซิกเกน (Kentucky Fried Chicken) อย.แทนชื่อองค์การอาหารและยา เป็นต้น

1.8 ชื่อย่อและตัวเลข (Initials and Numbers)

คือการนำชื่อย่อของสินค้าหรือตัวเลขใดๆมาใช้เป็นชื่อของสินค้า ซึ่งการตั้งชื่อประเภทนี้นับเป็นรูปแบบที่ยากที่สุดในการสร้างให้เกิดการรับรู้และจดจำ เช่น อาร์ซีเอ (RCA) เจวีซี (JVC) น้ำหอม 4711 กย 15 เป็นต้น

2. เครื่องหมาย (Marks)

ไม่ว่าจะเป็นองค์กรที่มีขนาดใหญ่หรือเล็ก เครื่องหมายนับเป็นกุญแจสำคัญที่จะก่อให้เกิดระบบอัตลักษณ์ที่มีประสิทธิภาพ เครื่องหมายที่สร้างขึ้นอาจเป็นเพียงการใช้ชื่อ ตัวอักษร หรืออาจเป็นการผสมผสานระกวางภาพกับตัวอักษร หรือภาพที่เกิดจากองค์ประกอบกราฟิกเพียงลำพังก็ได้ เครื่องหมายนี้อาจสื่อความหมายโดยตรงถึงชื่อหรือลักษณะของธุรกิจที่บริษัทนั้นดำเนินการอยู่ หรืออาจเป็นภาพนามธรรม (Abstract) ซึ่งไม่มีความหมายใดๆก็ได้ นับเป็นเรื่องที่ถกเถียงกันพอสมควรถึงเรื่องของการออกแบบและสัมฤทธิ์ผล ในการใช้งานของเครื่องหมายในเชิงจิตวิทยาที่มีต่อผู้บริโภค หลากหลายคนยอมรับว่าสิ่งที่เรียบง่ายและดูธรรมดาที่สุดมักจะประสบความสำเร็จในการใช้งานมากกว่าสิ่งที่ดูซับซ้อนวุ่นวาย ในขณะที่เดียวกันสิ่งใดที่ดูแล้วสมเหตุสมผลกว่าก็จะสามารถสร้างให้เกิดการยอมรับได้ง่ายกว่าเช่นกัน

3. ตัวอักษร (Typography)

ในการวางระบบสัญลักษณ์จำเป็นต้องมีการกำหนดแบบอักษรที่ใช้ในงานทั้งระบบ โดยทั่วไปแล้วนักออกแบบจะกำหนดแบบตัวอักษร (Font) ที่ใช้กับสัญลักษณ์และเลือกแบบอื่นๆที่เข้ากันได้ดีกับแบบตัวอักษรนั้นทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เตรียมเผื่อไว้สำหรับการใช้งานร่วมกับตัวอักษรที่เป็นสัญลักษณ์อีก 3-4 แบบ เพื่อกำหนดโครงสร้างรวมในการสร้างความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันแก่องค์กร

4. สีอัตลักษณ์ (Color Signature)

สีจัดว่าเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ใช้เป็นตัวแทนองค์กรได้เป็นอย่างดี มักมีที่มาจากสีของสัญลักษณ์ที่นักออกแบบสร้างให้เกิดการจดจำขึ้นในใจผู้บริโภค เช่น เมื่อนึกถึงน้ำมันเชลล์เรามาได้นึกถึงเพียงแค่สัญลักษณ์รูปหอยเชลล์เท่านั้น แต่ยังมีถึงสีเหลืองและสีแดงที่ใช้กับสัญลักษณ์นั้นด้วย ดังนั้นในการวางระบบอัตลักษณ์ นักออกแบบจึงกำหนดสีอัตลักษณ์และโครงสีอื่นๆที่ใช้ร่วมกับสีอัตลักษณ์นั้นขึ้นจำนวนหนึ่งเพื่อให้การออกแบบมีความยืดหยุ่นได้บ้าง แต่ขณะเดียวกันยังคงไว้ซึ่งโครงสร้างอัตลักษณ์เดียวกัน

5. ข้อความประกอบ (Tag Line)

ข้อความประกอบนี้จะป็นข้อความสั้นๆที่อธิบายถึงความเป็นองค์กรที่วางอยู่ได้ชื่อหรือสัญลักษณ์ เพื่อเป็นการอธิบายถึงคุณลักษณะเฉพาะขององค์กร สินค้าหรือบริการนั้นๆ ยกตัวอย่างเช่น “รักคุณเท่าฟ้า” หรือ “Smooth as Silk” ได้สัญลักษณ์ของการบินไทย เป็นต้น

รูปแบบเพื่อสร้างอัตลักษณ์ (Signed Pattern)

การกำหนดรูปแบบเพื่อสร้างอัตลักษณ์องค์กรคือ การนำรูปร่างหน้าตาขององค์กรหรือภาพที่สร้างขึ้นในใจผู้บริโภค เพื่อให้เกิดการรับรู้และเข้าใจถึงความเป็นองค์กรเดียวกันด้วยการออกแบบตกแต่งบริษัทสาขาหรือร้านค้าย่อยให้มีรูปลักษณ์ที่เหมือนกันทุกสาขา ไม่ว่าจะองค์กรนั้นจะตั้งอยู่ที่ใดหรือมีกี่สาขาก็ตาม โดยกำหนดรูปแบบการจัดวางชื่อหรือสัญลักษณ์บนป้ายหน้าร้าน การจัดวางสินค้า การออกแบบภายในและโครงสร้างให้เหมือนกันทั้งหมด เช่น 7-11 (Seven Eleven) เป็นต้น

เครื่องหมายการค้า (Trademarks)

การที่อัตลักษณ์ขององค์กรจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับคุณสมบัติ 2 ประการ กล่าวคือ อัตลักษณ์นั้นสามารถแนะนำหรือเชิญชวนให้ใช้สินค้าหรือบริการนั้นๆ (Suggestiveness) และอีกประการหนึ่งคือ ทำให้ผู้บริโภคสามารถระลึกถึงองค์กรผู้ผลิตสินค้าหรือให้บริการนั้นๆ ได้อย่างถูกต้อง (Recall) ยกตัวอย่างเช่น เมื่อผู้บริโภคต้องการซื้อสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่ง ผู้บริโภคสามารถนึกถึงสินค้าโดยระบุตราหรือยี่ห้อสินค้า และเลือกซื้อสินค้านั้นได้อย่างถูกต้อง เราเรียกว่า Suggestiveness และเมื่อผู้บริโภคซื้อสินค้าหรือบริการใด ผู้บริโภคสามารถเชื่อมโยงสินค้าหรือบริการเข้ากับบริษัทผู้ผลิตหรือองค์กรนั้นๆ ได้ เราเรียกกระบวนการนี้ว่า Recall บางครั้งภาพลักษณ์ขององค์กรอาจไม่เป็นไปตามที่องค์กรนั้นๆ ต้องการให้เป็นหรืออัตลักษณ์และภาพลักษณ์ขององค์กรอาจไม่เป็นไปในทิศทางเดียวกัน อันเนื่องมาจากการมองปัญหาและวิเคราะห์ปัญหาไม่ถูกต้อง หรืออาจเกิดจากการได้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ฯลฯ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการสร้างอัตลักษณ์ทั้งสิ้น จากองค์ประกอบของอัตลักษณ์ที่ได้กล่าวถึงแล้ว จะได้ว่า การที่จะได้อัตลักษณ์ที่ดีนั้น จำเป็นต้องมีเครื่องหมายการค้าหรือสัญลักษณ์ที่ดีเป็นจุดเริ่มต้น ด้วยเหตุนี้เราจึงควรศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบ หรือรูปแบบของเครื่องหมายการค้าให้เข้าใจเสียก่อนดังนี้

ในสหรัฐอเมริกาได้มีการให้คำจำกัดความของเครื่องหมายการค้า (Trademarks) ว่าหมายถึงสิ่งใดก็ได้ ไม่ว่าจะเป็นชื่อ สัญลักษณ์ เครื่องหมาย หรือการใช้สิ่งต่างๆ ที่กล่าวมาข้างต้นร่วมกัน จะใช้โดยบุคคลใดบุคคลหนึ่ง หรือใช้ในองค์กรใดก็ตาม เพื่อสร้างความแตกต่างในการสื่อความหมาย แสดงความเป็นเจ้าของ มีอัตลักษณ์เฉพาะ และแสดงถึงความเป็นมาของเครื่องหมาย (Per Mollerup, 1997, หน้า 96-97) ซึ่งอาจกล่าวสรุปคำนิยามได้ว่า เครื่องหมายการค้าประกอบด้วย 3 ส่วนที่สำคัญ คือ เครื่องหมาย การใช้งาน และจุดมุ่งหมาย ซึ่งได้มีการแยกประเภทหรือชื่อเรียกของเครื่องหมายการค้าให้เห็นดังนี้

ดังได้กล่าวแล้วว่าเครื่องหมายการค้า นั้นคือ สิ่งใดก็ได้ไม่ว่าจะเป็นคำ ชื่อ สัญลักษณ์ หรือการผสมผสานระหว่างสิ่งเหล่านั้น ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจได้ง่าย จึงมีการแบ่งโครงสร้างหรือรูปแบบของเครื่องหมายการค้าให้เห็นชัดเจน ดังนี้

1. เครื่องหมายกราฟิก (Graphic Marks)

ได้แก่เครื่องหมายที่นำลักษณะหรือเค้าโครงของรูปร่างใดๆ มาตัดทอนให้มีความเรียบง่ายแต่ยังคงความเป็นสิ่งนั้นๆ ได้ชัดเจน เพียงพอที่จะทำให้เกิดการรับรู้และเข้าใจได้ แบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทคือ เครื่องหมายภาพ (Picture Marks) และเครื่องหมายตัวอักษร (Letter Marks) ซึ่งเครื่องหมายทั้ง 2 ประเภทนี้ให้ประโยชน์ในการใช้งานที่แตกต่างกัน เครื่องหมายภาพอาจใช้ในการสื่อ

ความหมายถึงประเภทของธุรกิจได้ดีกว่า ในขณะที่เครื่องหมายตัวอักษรอาจช่วยในการจดจำชื่อองค์กรได้ง่ายกว่า เป็นต้น ด้วยเหตุนี้จึงมีหลายองค์กรที่ใช้เครื่องหมายทั้ง 2 ประเภทนี้ร่วมกัน แบ่งออกได้เป็น

1.1 เครื่องหมายภาพ (Picture Marks)

ได้แก่เครื่องหมายที่เป็นที่รู้จักกันในชื่อ Symbol-type หรือ Symbol-only Marks เครื่องหมายประเภทนี้เป็นการนำรูปร่าง รูปทรงต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นรูปคน สัตว์ สิ่งของ รูปทรงเรขาคณิต ตลอดจนรูปทรงที่ไม่มี ความหมาย (Abstract) มาใช้เป็นสัญลักษณ์ จึงทำให้เกิดเป็นชื่อเรียกย่อยเพิ่มขึ้น อีกชื่อหนึ่งว่า Abstract Marks ตามลักษณะของรูปที่นำมาใช้เครื่องหมายประเภทนี้อาจแบ่งวิธีคิดออก ได้เป็น 2 ลักษณะใหญ่ๆ กล่าวคือ เป็นการสร้างสัญลักษณ์โดยเน้นที่การสื่อความหมาย ซึ่งการเน้นที่ ภาพลักษณ์มีข้อเสียเปรียบคือ ไม่สามารถแสดงถึงความเป็นองค์กรนั้นๆ ได้ชัดเจนเพียงพอ จึงอาจไม่ เหมาะสำหรับองค์กรที่ต้องการขยายสินค้าโดยตรง

เครื่องหมายภาพแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องหมายที่แสดงรูปร่าง (Figurative Marks) และเครื่องหมายที่แสดงรูปร่าง (Non-figurative Marks)

1.1.1 เครื่องหมายที่มีความหมายชัดเจน (Figurative Marks) หมายถึงเครื่องหมายที่สามารถสื่อความหมายได้โดยใช้รูปร่างของวัตถุเป็นตัวแทน แบ่งออกได้เป็น 3 ลักษณะคือ

- เครื่องหมายที่สื่อความหมายหรือบ่งบอกถึงลักษณะองค์กร (Descriptive Marks) เป็นเครื่องหมายที่สื่อ ความหมายโดยตรงถึงประเภทของธุรกิจหรือสินค้าขององค์กรนั้นๆ เครื่องหมายนี้ เป็นได้ทั้ง 2 ลักษณะคือ เป็นภาพที่เลียนแบบของจริง (image) หรือเป็นภาพตัดทอนให้เป็นเค้าโครง อย่างง่ายๆ (Diagram) ยกตัวอย่างเช่น เครื่องหมายหน้ากากที่ใช้เป็นสัญลักษณ์สำหรับการจัดแสดงนั้น จัดเป็น Image ส่วนเครื่องหมายหัวกะโหลกไขว้ที่อยู่ข้างขวดยาม่าแมลงจัดเป็น Diagram เป็นต้น

- เครื่องหมายอุปมา (Metaphoric Marks) เครื่องหมายนี้เป็นเครื่องหมายที่สื่อความหมายถึง ลักษณะธุรกิจขององค์กรด้วยการอุปมาหรือดึงเอาสัญลักษณ์ที่มีความหมายแฝงที่บุคคลทั่วไปเข้าใจมา ใช้ประกอบในการสื่อความหมายถึงธุรกิจซึ่งการสื่อความหมายนี้แบ่งได้เป็น 2 ระดับ กล่าวคือ ในระดับ แรกจะเป็นการใช้การสื่อความหมายจากประสบการณ์ร่วมที่บุคคลทั่วไปรับรู้ได้ ส่วนในระดับที่สองจะ เป็นการใช้ภาพที่แสดงถึงธุรกิจนั้นโดยตรง ยกตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์ของมหาวิทยาลัยกรุงเทพเป็นรูป เพชรในชัยพฤกษ์ การสื่อความหมายระดับแรกคือ เพชรอันเป็นอัญมณีที่มีค่าสูงสุด เมื่อนำมาสื่อ ความหมายร่วมกับหนังสือและช่อชัยพฤกษ์ซึ่งหมายถึงเรื่องการศึกษาหาความรู้ ผลิตภัณฑ์ที่มีคุณค่า ดุดังเพชร เป็นต้น

- เครื่องหมายที่ใช้ภาพของสิ่งที่รู้จักกันทั่วไป (Found Marks) เป็นเครื่องหมายใดๆก็ได้ที่ บุคคลทั่วไปรู้จักและสามารถจดจำได้ง่าย ทั้งนี้เครื่องหมายดังกล่าวไม่จำเป็นต้องมีส่วนเกี่ยวข้องกับหรือสื่อ ความหมายถึง สินค้าหรือองค์กรนั้นๆเลยก็ได้ เช่น สัญลักษณ์น้ำมันเชลล์ที่เป็นรูปเปลือกหอยเชลล์ เป็น ต้น

1.1.2 เครื่องหมายที่ไม่สื่อความหมาย (Non-figurative Marks) เครื่องหมายลักษณะ นี้สร้างขึ้นโดยไม่คำนึงถึงความสัมพันธ์กับสิ่งที่ต้องการสื่อความหมายโดยตรง ซึ่งจะต้องมีการอธิบายถึง การแทนความหมายในสัญลักษณ์นั้น เป็นเครื่องหมายที่ไม่แสดงถึงรูปร่างรูปทรงใดๆ แต่จะคำนึงถึง ความสะอาดตา สวยงาม และสร้างภาพลักษณ์ที่ดีแก่องค์กรนั้นมากกว่า ตัวอย่างสัญลักษณ์ประเภทนี้ ได้แก่ สัญลักษณ์รถยนต์เมอเซเดสเบนซ์ สัญลักษณ์รถยนต์ซีตรอง เป็นต้น

1.2 เครื่องหมายตัวอักษร (Letter Marks)

คนทั่วไปคุ้นเคยกันในชื่อ Lettering-only Marks หรือ Logotype เรียกสั้นๆ ว่า Logo เป็นคำที่มาจากภาษากรีก หมายถึงตัวอักษร ในสหรัฐอเมริกาบางครั้งคำว่า logotype จะหมายถึงเครื่องหมายตัวอักษรที่เป็นชื่อเต็มและอ่านได้ในขณะที่ (Logo) จะหมายถึงชื่อสั้นๆ อาทิ ชื่อย่อหรือการใช้อักษรย่อ เช่น ซีบีเอส (CBS) เอฟบีไอ (FBI) เป็นต้น ซึ่งบางครั้งทั้ง 2 คำนี้ก็อาจใช้เรียกเครื่องหมายการค้าที่เป็นกราฟิก (Graphic Trademarks) ทั้งหมด รวมถึงเครื่องหมายภาพ (Picture Marks) ด้วย เช่นเดียวกันในประเทศไทยที่คนส่วนใหญ่มักจะเรียกสัญลักษณ์ทุกประเภทว่า “โลโก้” (Logo) ทั้งๆที่ความจริง “โลโก้” เป็นเพียงรูปแบบหนึ่งของเครื่องหมายเท่านั้น นอกจากนี้ที่ได้กล่าวมาแล้วยังอาจพบในชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Typographic Marks ซึ่งแสดงให้เห็นว่าเป็นการออกแบบเครื่องหมายที่ใช้ตัวอักษร (Typography) เป็นหลัก

เครื่องหมายการค้า (Trademarks) โดยทั่วไปจะเป็นการสื่อสารโดยใช้รูปร่าง รูปทรง ในขณะที่เครื่องหมายตัวอักษรจะสื่อสารในรูปของภาษา (ตัวสะกด) รวมถึงการออกเสียงด้วย อันที่จริงเครื่องหมายประเภทนี้ดูเหมือนจะเกี่ยวข้องเฉพาะเรื่องของภาษาเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วการเลือกใช้ตัวอักษรที่มีความเหมาะสมกับลักษณะหรือภาพลักษณ์ขององค์กร ก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งต่อการสื่อความหมายที่นักออกแบบมีอาจจะมองข้าม เครื่องหมายตัวอักษรส่วนใหญ่จะมีลักษณะที่สามารถสื่อสาร หรืออธิบายถึงความเป็นสิ่งนั้นๆ ได้ เครื่องหมายนี้จะทำหน้าที่สื่อสารถึงองค์กรเมื่อมีการเอ่ยชื่อองค์กร สื่อสารถึงคุณภาพเมื่อทำหน้าที่เครื่องหมายของบริษัทหรือสินค้า ถ้าเมื่อใดที่เครื่องหมายแสดงให้เห็นถึงบุคลิกขององค์กรได้อย่างชัดเจน เครื่องหมายนั้นก็จะเป็นเครื่องหมายที่สร้างการรับรู้ถึงองค์กรนั้น แต่ในกรณีที่เครื่องหมายดังกล่าวสามารถสื่อสารถึงประเภทของสินค้าหรือองค์กร เครื่องหมายนั้นก็จะเป็นเครื่องหมายที่ทำหน้าที่จูงใจแทน

เครื่องหมายตัวอักษรมีข้อได้เปรียบเครื่องหมายที่เป็นภาพประการเดียวคือ สามารถสร้างการรับรู้และจดจำได้ง่ายกว่า แต่หากเป็นการใช้ชื่อย่อขององค์กรเป็นสัญลักษณ์ จะต้องใช้เวลาและงบประมาณจำนวนมากในการสร้างให้ผู้บริโภครับรู้และจดจำชื่อย่อนั้น เว้นเสียแต่ว่าชื่อเต็มขององค์กรนั้นเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายมาเป็นระยะเวลาหนึ่งแล้ว บางครั้งอาจมีการใช้ชื่อเต็มขององค์กรประกอบกับชื่อย่อ เพื่อให้สื่อสารให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ส่วนข้อเสียเปรียบก็คือ อักษรย่อหรือชื่อย่อนั้นอาจกลายเป็นชื่อที่ใช้เรียกกันจนติดปากและเป็นที่รู้จักแพร่หลาย จนก่อให้เกิดความสับสนระหว่างเครื่องหมายอักษรกับเครื่องหมายเต็มที่เป็นชื่อเต็มได้ เมื่อทุกคนลืมนามของความเป็นเครื่องหมายดั้งเดิมนั้น ตัวอย่างเช่น FBI กับ The Federal Bureau of Investigation เป็นต้น

เครื่องหมายตัวอักษรมีหลายรูปแบบดังนี้

1.2.1 เครื่องหมายชื่อ (Name Marks) เครื่องหมายประเภทนี้ส่วนใหญ่จะมาจกชื่อขององค์กร เครื่องหมายชื่อก็เหมือนกับเครื่องหมายการค้าอื่นๆที่ทำหน้าที่เป็นตัวแทนองค์กรหรือสินค้าที่สามารถสื่อสารได้ โดยเกี่ยวข้องกับการสะกดและการออกเสียง เสียงที่เปล่งออกมาเป็นชื่อนั้นเป็นจุดเริ่มต้นลำดับแรกของการอธิบายความหมาย ทำหน้าที่แทนวัตถุประสงค์หลักคือตัวองค์กรหรือสินค้า ซึ่งหากตัวอักษรที่เป็นชื่อนั้นไม่มีลักษณะของการสื่อความหมายตามเสียงที่เปล่งออกมาแล้ว เครื่องหมายนั้นก็จะเป็นที่เพียงสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นเท่านั้น ในขณะที่ระดับที่สองของการอธิบายความหมาย เสียงอาจจะแทนสิ่งซึ่งอาจจะเป็นตัวองค์กรหรือแนวความคิด (Concept) หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

โดยเสียงที่เรียกชื่อและองค์กรนั้นไม่มีความเกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด เครื่องหมายนั้นก็จะทำหน้าที่เพียงแค่สร้างการรับรู้เช่นกัน เว้นเสียแต่เครื่องหมายชื่อนั้นจะเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นโดยการเลียนเสียงธรรมชาติ (Onomatopoeic Names) ที่สามารถอธิบายความหมายหรือสื่อสารถึงองค์กรหรือสินค้านั้นๆ ได้ เช่น สระวายน้ำยี่ห้อ สแปลช (Splash) ให้ความรู้สึกถึงเสียงน้ำที่แตกกระจาย เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า ในการอธิบายความหมายสำหรับเครื่องหมายชื่อ ยกเว้นชื่อที่ตั้งขึ้นโดยการเลียนเสียงธรรมชาติ ความสัมพันธ์ระหว่างเสียงที่เรียกชื่อกับตัวองค์กรหรือสินค้าจะเป็นเพียงสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้นเท่านั้น

- ชื่อที่สื่อความหมายโดยตรง (Descriptive Names) ชื่อประเภทนี้จะเป็นชื่อที่อธิบายถึงลักษณะหรือประเภทของธุรกิจหรือสินค้า เป็นชื่อที่สร้างภาพลักษณ์ (Images) ขึ้นในใจของผู้บริโภค ชื่อที่ตั้งนั้นอาจฟังดูธรรมดาๆ แต่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับลูกค้าใหม่ เนื่องจากชื่อที่ใช้สามารถบ่งบอกถึงธุรกิจนั้นๆ ได้ชัดเจน มักใช้กับชื่อหนังสือพิมพ์หรือนิตยสาร เช่น เดลินิวส์ บ้านและสวน ยานยนต์ เป็นต้น บางครั้งผู้ตั้งชื่อจะขวนขวายหาชื่อที่มีความหมายชัดเจนจนทำให้ชื่อที่ตั้งนั้นยาวเกินไป จำเป็นต้องใช้ชื่อย่อ ชื่อย่อนั้นอาจไม่สามารถอธิบายความหมายได้เหมือนชื่อเต็ม แต่กลายเป็นชื่อที่คนทั่วไปรู้จักกันดี เช่น The Federal Bureau of Investigation (FBI) หรือ องค์กรอาหารและยา (อย.) เป็นต้น

การอธิบายความหมายของชื่อประเภทนี้แบ่งได้เป็น 3 ระดับ กล่าวคือเริ่มต้นจากการสร้างการรับรู้ ต่อมาเป็นการอธิบายความหมาย และท้ายสุดจึงเกิดการรับรู้ถึงชื่อและลักษณะของธุรกิจขององค์กร

- ชื่ออุปมา (Metaphoric Names) ในขณะที่ชื่อประเภทแรกจะอธิบายความหมายถึงธุรกิจโดยตรง ชื่ออุปมานี้จะอธิบายโดยอ้อมด้วยการกล่าวถึงลักษณะของสินค้าหรือองค์กรร่วมกับคุณสมบัติ (โดยอาศัยสิ่งซึ่งมีจุดเด่นหรือคุณสมบัติเฉพาะตัวเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าเป็นที่หนึ่งมาแทนความหมาย ตัวอย่างเช่น ไก่ย่างห้าดาว แสดงถึงคุณภาพและรสชาติที่เป็นเลิศ เนื่องจากห้าดาวแทนความหมายของความเป็นหนึ่ง หรือรถยนต์มัสแตง (Mustang) ใช้ชื่อตามชื่อม้ามัสแตง ซึ่งเป็นที่รู้จักกันดี ว่าเป็นม้าที่วิ่งเร็ว สง่างาม และปาดเปรี้ยว เป็นการแทนความหมายด้วยสิ่งที่บุคคลทั่วไปรู้จักและยอมรับ

การอธิบายความหมายของชื่อรถยนต์มัสแตงนี้แบ่งได้เป็น 4 ระดับ คือ ระดับที่ 1 การรับรู้ในชื่อและการออกเสียงเรียกชื่อ ระดับที่ 2 การรับรู้ชื่อชื่อนั้นหมายถึงสัตว์อะไร ระดับที่ 3 เป็นการอธิบายความหมายถึงคุณสมบัติเฉพาะตัวของสิ่งนั้น ซึ่งในกรณีนี้คือความรวดเร็ว ปราดเปรี้ยว ระดับที่ 4 จึงเป็นการรวมการรับรู้และอธิบายความหมายทั้งหมดเข้าด้วยกัน เป็นภาพของสปอร์ตที่สวย วิ่งเร็ว ปราดเปรี้ยว เป็นต้น

- ชื่อที่รู้จักทั่วไป (Found Names) หมายถึงชื่อที่มาจากคำใดก็ได้ที่คนทั่วไปรู้จักและเข้าใจความหมาย โดยทั่วไปแล้วชื่อประเภทนี้มักจะไม่มีความสัมพันธ์ในเชิงสื่อความหมายกับสินค้าหรือองค์กรนั้นๆ เช่น น้ำมันเชลล์ (Shell)

การอธิบายความหมายของชื่อประเภทนี้แบ่งได้เป็น 3 ระดับ ระดับที่ 1 คือการรับรู้ในการออกเสียงเรียกชื่อระดับที่ 2 คือการรับรู้ในลักษณะของสิ่งที่เรียกชื่อ ระดับที่ 3 คือการเชื่อมโยงภาพที่เกิดขึ้นในใจและสินค้าเข้าด้วยกัน

- ชื่อเฉพาะ (Proper Names) หมายถึงชื่อเจ้าของหรือชื่อผู้ก่อตั้ง มีชื่อได้เปรียบคือ เป็นการแสดงถึงความภาคภูมิใจของผู้เป็นเจ้าของ รวมถึงการรับรองคุณภาพของสินค้าหรือองค์กรนั้นๆ ชื่อเฉพาะนี้ ไม่จำเป็นว่าจะต้องเป็นชื่อผู้ก่อตั้งเท่านั้น อาจเป็นชื่อใดๆก็ได้ที่เห็นว่าเหมาะสมกับภาพลักษณ์ โดยมีจำเป็นต้องอธิบายความหมายถึงประเภทของสินค้าหรือองค์กรนั้นๆ ชื่อประเภทนี้ได้แก่ ยาสตรีเฟัญภาค ผลิตภัณฑ์ Braun เป็นต้น

การอธิบายความหมายแบ่งเป็น 2 ระดับ คือสร้างการรับรู้ และเชื่อมโยงการรับรู้เข้ากับสินค้าหรือองค์กร

- ชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่ (Artificial Names) ในขณะที่ชื่อทั้ง 4 ประเภทข้างต้น มาจากชื่อคน สัตว์ หรือสิ่งของที่คนทั่วไปคุ้นเคย หรือปรากฏในพจนานุกรม ชื่อประเภทนี้ก็กลับแตกต่างจากชื่อทั้ง 4 ประเภทนั้นอย่างสิ้นเชิง เนื่องจากเป็นชื่อที่ตั้งขึ้นใหม่สำหรับสินค้าหรือองค์กรนั้นๆโดยเฉพาะ ได้แก่ ซีรอกซ์ (Xerox) โกดัก (Kodak) เอลฟ์ (Elf) เป็นต้น

การอธิบายความหมายแบ่งเป็น 2 ระดับเช่นเดียวกันกับชื่อเฉพาะ (Proper Names)

1.2.2 เครื่องหมายที่ใช้ชื่อย่อ (Abbreviations) มักจะเกิดจากการที่ชื่อขององค์กรมีความยาวมาก จึงมีการตัดทอนเพื่อให้เรียกได้ง่ายขึ้น แบ่งเป็น 3 ลักษณะ คือ

ลักษณะที่ 1 เรียกชื่อส่วนต้นและตัดบางส่วนในตอนท้ายออก เช่น Thai แทนชื่อ Thai Airways International เป็นต้น

ลักษณะที่ 2 จะใช้เฉพาะอักษรตัวต้นและตัวสุดท้าย เช่น เจอาร์ (Jr.) มาจากคำว่า จูเนียร์ (Junior) เป็นต้น

ลักษณะที่ 3 จะเป็นการผสมผสานลักษณะที่ 1 และ 2 เข้าด้วยกัน โดยการนำอักษรตัวแรกของแต่ละคำมาเรียกเป็นชื่อย่อ ซึ่งมักจะประกอบด้วยตัวอักษรมากกว่า 2 ตัว ลักษณะนี้ค่อนข้างเป็นที่นิยมใช้มากกว่า 2 ลักษณะแรก เช่น ซีเอ็นเอ็น (CNN) ซีบีเอส (CBS) เป็นต้น

ในการแบ่งประเภทของชื่อย่อนั้น อาจแบ่งการเรียกชื่อให้ชัดเจนตามหลักเกณฑ์ ได้ดังนี้

ชื่อย่อที่เกิดจากอักษรย่อ (Initial Abbreviations) ชื่อที่ตัดทอนให้สั้นลงส่วนมากมักเกิดจากอักษรย่อ เช่น ไอบีเอ็ม (IBM) เคเอฟซี (KFC) ซึ่งในบางครั้งชื่อที่เกิดจากอักษรย่อเหล่านั้นก็ฟังดูไม่ไพเราะหรือจำได้ยาก และมักจะสร้างความเป็นสิ่งใหม่ที่ไม่ใครรู้จักมากกว่าที่จะแสดงถึงอัตลักษณ์ ซึ่งจำเป็นต้องอาศัยทั้งเวลาและงบประมาณเป็นจำนวนมากในการโฆษณาประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างการรับรู้ให้เกิดขึ้น แบ่งออกได้เป็น

- ชื่อย่อที่ผสมเป็นคำใหม่ (Acronyms Initial Abbreviations) เป็นการนำอักษรย่อตัวต้นของคำมาสร้างเป็นคำใหม่ขึ้น เช่น นาซ่า (NASA) มาจากชื่อเต็มว่า The National Aeronautics and Space Administration เป็นต้น เมื่อชื่อนั้นเป็นที่รู้จักแพร่หลายและคนทั่วไปมีความคุ้นเคยกับชื่อนั้น จนลืมนึกถึงความเป็นอักษรย่อที่ประกอบกันเป็นชื่อย่อ ชื่อนั้นจะกลายเป็นเสมือนชื่อจริงขององค์กร ซึ่งจะจดจำได้ง่ายกว่า

- ชื่อย่อที่มีได้ผสมเป็นคำใหม่ (Non-acronym Initial Abbreviation) ได้แก่ชื่อย่อที่นำตัวอักษรมาเรียงกันโดยอ่านออกเสียงทีละตัว ไม่ได้ประสมเป็นคำ เช่น ปชป. แทนชื่อพรรคประชาธิปัตย์ ทรท.แทนชื่อพรรคไทยรักไทย เป็นต้น เครื่องหมาย Monogram ที่ใช้ตัวอักษรตัวเดียวโดดๆ เช่น ตราประจำราชวงศ์หรือตราประจำตระกูล ก็จัดอยู่ในชื่อย่อประเภทนี้ด้วยเช่นกัน

- ชื่อย่อที่มีได้เกิดจากอักษรย่อ (Non-initial Abbreviation) ได้แก่ ชื่อที่เกิดจากการนำอักษรย่อมาปรุงแต่งให้สามารถออกเสียงได้ไพเราะ หรือออกเสียงได้ง่ายขึ้น เช่น ดีแทค (DTAC) เป็นต้น

2.องค์ประกอบกราฟิกที่มีใช้เครื่องหมายกราฟิก (Non-graphic Marks)

ได้แก่สิ่งใดก็ได้ไม่ว่าจะเป็นรูปร่าง รูปทรง เส้น สี หรือองค์ประกอบอื่นๆที่สามารถสื่อถึงความ เป็นสินค้าหรือองค์กรนั้นๆได้ แม้จะใช้องค์ประกอบกราฟิกนั้นโดยลำพัง ตัวอย่างเช่น แถบเส้นโค้งที่ ประกอบสัญลักษณ์โค้ก หรือแม้กระทั่งรูปร่างของขวดบรรจุน้ำอัดลมโคคา โคล่า ที่มีลักษณะเฉพาะตัว สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นองค์ประกอบที่สามารถใช้ในการสร้างอัตลักษณ์องค์กรร่วมกับสัญลักษณ์ได้เป็นอย่างดี

อนึ่ง การเรียกชื่อเครื่องหมายยังมีการเรียกชื่อให้เฉพาะเจาะจงยิ่งขึ้นไปอีก อาทิ Allusive Logos (Murphy and Rowe, 1988, หน้า 22) หมายถึงเครื่องหมายที่สื่อความหมายโดยอ้อม กล่าวคือ สามารถสื่อความหมายให้เข้าใจได้ เมื่อได้มีการพินิจพิเคราะห์ หรือทราบถึงแนวคิดในการออกแบบ เครื่องหมายนั้นมาก่อน แต่ไม่สามารถสื่อสารได้โดยตรงหรือทันทีที่ได้พบเห็นเป็นครั้งแรก เช่น สัญลักษณ์ของธนาคารไทยพาณิชย์ เมื่อเห็นครั้งแรกคนทั่วไปอาจไม่สามารถรับรู้ได้ว่าเป็นรูปต้นโพธิ์ แต่ เมื่อได้มีการพินิจพิเคราะห์ จึงสามารถเข้าใจถึงแนวคิดที่เปรียบเทียบธนาคารกับต้นโพธิ์ที่มีความมั่นคง แผ่กิ่งก้านสาขาให้ความร่มเย็น เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังมีชื่อเรียกเครื่องหมายที่สามารถสื่อความหมายถึงชื่อผลิตภัณฑ์หรือประเภทของ ธุรกิจขององค์กรนั้นได้อย่างตรงไปตรงมา ชัดเจน เฉพาะเจาะจงลงไปอีกว่า Descriptive Symbols (Napoles, 1988, หน้า 48) หรือมีชื่อเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Associative Logos (Murphy and Rowe, 1988, หน้า 21) ยกตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์ Mother & Child ที่ใช้การจัดวางตัวอักษรให้สามารถสื่อ ความหมายถึงประเภทของธุรกิจที่เกี่ยวข้องกับแม่และเด็กได้เป็นอย่างดี เครื่องหมายประเภทอื่นๆ

นอกเหนือจากการเรียกชื่อเครื่องหมายดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว ยังแบ่งการเรียกชื่อสัญลักษณ์ ตามลักษณะการใช้งานได้ดังนี้

1. เครื่องหมายประจำหน่วยงาน (Insignia, Seal หรือ Emblem) ได้แก่ เครื่องหมายที่ใช้ใน หน่วยงานราชการ หรือองค์กรที่ไม่แสวงหาผลกำไร เช่น ตราประจำกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ตรา ประจำจังหวัด เป็นต้น

2. เครื่องหมายรับรอง (Certification Marks) ได้แก่ เครื่องหมายที่ออกโดยหน่วยงานที่ทำ หน้าที่รับรองคุณภาพ เช่น เครื่องหมายแบรนด์ “ประเทศไทย” ของกรมส่งเสริมการส่งออกกระทรวง พาณิชย์ เครื่องหมาย G-Mark (The Good Design Selection System) ของประเทศญี่ปุ่น เป็นต้น

3. เครื่องหมายมาตรฐาน หมายถึง เครื่องหมายที่ใช้แสดงกับผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมว่า ผลิตภัณฑ์นั้นเป็นไปตามมาตรฐานที่ประกาศในราชกิจจานุเบกษา การที่จะใช้เครื่องหมายมาตรฐานกับ ผลิตภัณฑ์ใดก็ตาม จะต้องได้รับการรับรองจากเจ้าหน้าที่ของสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม และหน่วยงานตรวจสอบทางราชการ (กุลยา จันทรอรุณ, 2533, หน้า 10)

เครื่องหมายมาตรฐานแบ่งออกได้เป็น 2 แบบคือ

3.1 เครื่องหมายมาตรฐานแบบไม่บังคับ ผู้ผลิตสามารถสมัครขอใช้เครื่องหมายนี้เพื่อ แสดงว่า มีเจตนาและความสามารถในการทำผลิตภัณฑ์ให้เป็นไปตาม หรือมีคุณภาพดีกว่ามาตรฐาน

กำหนด ตัวอย่างเช่น เครื่องหมาย อย. ของกระทรวงสาธารณสุข เครื่องหมาย มอก. ของกระทรวงอุตสาหกรรม เป็นต้น

3.2 เครื่องมาตรฐานแบบบังคับ ผู้ผลิตต้องแสดงเครื่องหมายนี้ เพื่อแสดงว่าผลิตภัณฑ์นั้นมีพระราชกฤษฎีกากำหนดให้เป็นไปตามมาตรฐาน หากผลิตภัณฑ์ที่ผลิตมิได้เป็นไปตามมาตรฐานย่อมถือว่าผิดกฎหมาย ตัวอย่างเช่น เครื่องหมายวัดอุณหภูมิฯ เป็นต้น

4. เครื่องหมายภาพ (Pictograms) ได้แก่ เครื่องหมายที่สื่อความหมายด้วยภาพที่ไม่ต้องอาศัยคำอธิบายประกอบกับภาพนั้นก็สามารถสื่อสารให้คนทั่วไปเข้าใจได้ ลักษณะของเครื่องหมายภาพนั้นจะเป็นภาพกราฟิกที่ตัดทอนให้มีรายละเอียดของภาพน้อยที่สุด แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงความเป็นสิ่งนั้นไว้ให้คนทั่วไปสามารถรับรู้และเข้าใจได้ เครื่องหมายภาพที่ดีจะต้องสามารถทำให้คนทุกชาติทุกภาษาเข้าใจได้ถูกต้องตรงกัน มักใช้กับการให้บริการสาธารณะ เช่น เครื่องหมายภาพที่ใช้ตามท่าอากาศยาน ศูนย์การค้า ซึ่งอาจเรียกอีกชื่อหนึ่งตามลักษณะการใช้งานที่เป็นการให้ข้อมูลและบอกทางแก่บุคคลทั่วไปว่า เครื่องหมายบอกทาง (Directional Signs) นอกจากนั้นยังมีการใช้เครื่องหมายภาพบนทิบห่อหรือบรรจุภัณฑ์ เช่น เครื่องหมายระวางของแตก หรือแม้กระทั่งในการแข่งขันกีฬา อาทิ กีฬาโอลิมปิก กีฬาเอเชียนเกมส์ ก็มีการใช้เครื่องหมายภาพแสดงประเภทกีฬาต่างๆ เป็นต้น

5. เครื่องหมายนำโชค (Mascots) โดยทั่วไปแล้วจะเรียกว่าสัญลักษณ์นำโชค จะเป็นอะไรก็ได้ไม่ว่าจะเป็นคน สัตว์ ฯลฯ แต่ส่วนมากมักนิยมใช้รูปแบบสัตว์ออกมาเป็นสัญลักษณ์ เช่น ช้างไซโยเป็นสัญลักษณ์นำโชคในกีฬาเอเชียนเกมส์ครั้งที่ 13 เป็นต้น

คุณสมบัติสำคัญของสัญลักษณ์ที่ดี

1. มีความเรียบง่าย (Simplicity)

ความเรียบง่ายนับเป็นหัวใจสำคัญในการสร้างสัญลักษณ์และนำเสนอความเป็นองค์กรนั้นได้อย่างชัดเจน เครื่องหมายที่มีรายละเอียดปลีกย่อยมากจะจดจำได้ยากกว่าเครื่องหมายที่มีความเรียบง่ายไม่ซับซ้อน ยกตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์รูปดาวของรถยนต์เมอร์เซเดสเบนซ์ เป็นตัวอย่างของสัญลักษณ์ที่ดีอันหนึ่งที่มีความหมายเรียบง่าย ชัดเจน รวมถึงง่ายต่อการใช้งาน เพราะสามารถสื่อความเป็นสัญลักษณ์รูปดาวได้อย่างไม่ผิดเพี้ยนไม่ว่าจะจับหมุนไปในทิศทางใดก็ตาม

2. มีลักษณะเฉพาะตัว (Uniqueness)

นี่ก็ออกแบบจะพบว่าบ่อยครั้งที่สัญลักษณ์ซึ่งได้จากข้อสรุปที่นักออกแบบพยายามคิดให้ดูธรรมดาที่สุด ตรงตามผลการวิจัยที่สุด กลับกลายเป็นสิ่งที่น่าเบื่อที่สุดเช่นกัน และสัญลักษณ์นั้นอาจไม่ได้รับความสนใจจากบุคคลทั่วไปเนื่องจากขาดลักษณะเฉพาะตัว (Uniqueness) การสร้างสัญลักษณ์ให้มีลักษณะเฉพาะตัวนั้นมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเป็นการสร้าง “ความไม่ซ้ำแบบใคร” ซึ่งจะทำให้ผู้บริโภคจดจำ และรับรู้ในความแตกต่างเมื่อได้เห็นสัญลักษณ์นั้น ตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์หิมะสีขาวบนยอดเขามองบลัง (Mont Blanc) ที่ปรากฏอยู่บนผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นสัญลักษณ์ที่มีลักษณะเฉพาะตัวซึ่งสามารถใช้งานได้ต่อเนื่องมาหลายยุคหลายสมัย และเป็นที่จดจำของบุคคลทั่วไป เป็นต้น

3. เป็นสัญลักษณ์อันทรงคุณค่า (Value)

ความมีพลังในตัวของสัญลักษณ์ขึ้นอยู่กับความสามารถที่จะทำให้เกิดการจดจำ ซึ่งจะเป็นต้องอาศัยการออกแบบและสื่อความหมายอย่างเป็นระบบ เพื่อสร้างความเป็นอัตลักษณ์ที่ชัดเจนให้แก่

องค์กร ความสนใจในตัวสัญลักษณ์จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความโดดเด่นที่ทำให้ผู้บริโภคเหลียวมองและจดจำได้ตั้งแต่วันที่แรกที่เห็นสัญลักษณ์นั้น เช่น สัญลักษณ์น้ำมันคาลเท็กซ์ที่มีการปรับรูปแบบใหม่ให้มีความโดดเด่นสะดุดตา ตู้นั้นสมัยยิ่งขึ้น

4. มีความแตกต่าง (Differentiate)

สิ่งที่เป็นปัญหาที่สุดในการออกแบบคือ การสร้างความแตกต่าง เนื่องจากการออกแบบโดยทั่วไปมักจะได้รับอิทธิพลมาจากการสร้างแนวความคิด ด้วยการสร้างเงื่อนไขในการคิดถึงสัญลักษณ์กราฟิกที่เหมาะสมกับภาพลักษณ์ขององค์กรแต่ละประเภทเพียงประการเดียวโดยมิได้คำนึงถึงการสร้างความแตกต่าง จึงทำให้สัญลักษณ์นั้นเป็นเพียงสัญลักษณ์ทั่วไป (Generic Symbol) ซึ่งไม่มีความแตกต่างจากสัญลักษณ์ขององค์กรอื่นที่ประกอบธุรกิจประเภทเดียวกัน ยกตัวอย่างเช่น นักออกแบบเมื่อจะออกแบบสัญลักษณ์ให้กับสถาบันการเงิน ก็มักจะคำนึงถึงแต่การสร้างภาพลักษณ์ที่น่าเชื่อถือ เพื่อให้เหมาะสมกับความเป็นสถาบันการเงินเพียงประการเดียว โดยลืมนึกไปว่ากลุ่มลูกค้าของสถาบันการเงินนั้นคือใคร และเราควรสร้างความแตกต่างจากสถาบันการเงินอื่นๆอย่างไร ดังนั้นวิธีที่สามารถหลีกเลี่ยงการออกแบบที่เป็นสัญลักษณ์ทั่วไปก็คือ นักออกแบบควรมุ่งความสนใจไปที่การสร้างความแตกต่างระหว่างลูกค้ายกคู่แข่งมากกว่าการคิดถึงลักษณะหรือประเภทของธุรกิจนั้นๆ

5. เป็นสัญลักษณ์ที่บอกรายละเอียด (Descriptive)

สัญลักษณ์นั้นสามารถสื่อความหมายได้ชัดเจนไม่ว่าจะเป็นบุคลากรหรือนักลงทุนส่วนใหญ่มักจะนิยมเครื่องหมายหรือชื่อที่สามารถสื่อความหมายได้ ไม่ดูเข้าใจยากจนเกินไปหรือมีสิ่งที่สามารถเชื่อมโยงถึงองค์กรที่เครื่องหมายนั้นๆเป็นตัวแทนได้ เครื่องหมายการค้าบางอันจะใช้วีให้ข่าวสารรายละเอียดข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า บริการ หรือธุรกิจขององค์กรนั้นแก่ผู้บริโภค ด้วยการผสมผสานภาพที่แสดงถึงธุรกิจนั้นๆลงในสัญลักษณ์ เช่น สัญลักษณ์ของ The Pizza Company ที่มีรูปถาดพิซซ่า ประกอบกับตัวอักษรที่เป็นการให้รายละเอียดเกี่ยวกับประเภทของธุรกิจนั้น เป็นต้น

6. เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถเชื่อมโยงถึงสินค้าหรือบริการ

ในการออกแบบสัญลักษณ์นอกจากจะให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวสินค้าหรือบริการแล้ว บางครั้งยังต้องสามารถเชื่อมโยงถึงตัวสินค้าได้ด้วย เช่น ตัวอย่างในข้อ 5 The Pizza Company ที่นอกจากจะให้ภาพที่ให้รายละเอียดถึงประเภทของธุรกิจแล้ว การใช้สีแดงและเขียวในสัญลักษณ์ยังเป็นการเชื่อมโยงถึงประเทศอิตาลีซึ่งเป็นต้นกำเนิดของอาหารชนิดนี้ด้วย เป็นต้น

7. สัญลักษณ์ที่สื่อสารแตกต่างกัน (Tone of Voice)

สัญลักษณ์ขององค์กรสามารถ “พูด” หรืออธิบายถึงความเป็นองค์กรหรือสินค้านั้นๆได้โดยอาศัยคุณลักษณะที่แฝงอยู่ในสัญลักษณ์นั้น ไม่ว่าจะเป็นความสง่างามหรือทำท่าย ธรรมชาติหรือหรรษา แข็งแรงหรือบอบบาง แสดงความเป็นมนุษย์หรือวัตถุนิยม เน้นธรรมชาติหรือเทคโนโลยี อนุรักษ์นิยมหรือสมัยใหม่ ตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์ของน้ำมันบางจากสามารถอธิบายและให้ภาพลักษณ์ขององค์กรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและช่วยเหลือสังคม เป็นต้น

8. สัญลักษณ์ที่มีความงามเป็นเลิศ (Graphic Excellence)

สัญลักษณ์ที่ได้รับการออกแบบให้มีความสวยงามสามารถเพิ่มคุณค่าให้แก่สินค้าหรือองค์กรนั้นๆได้ ทำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกชื่นชม ไม่เฉพาะแต่เพียงสัญลักษณ์เท่านั้นแต่รวมถึงองค์กรนั้นด้วย ตัวอย่างเช่น สัญลักษณ์

นิวแมน (New Man) ที่ผู้ออกแบบได้เลือกแบบลงตัวอักษรที่เหมาะสม นำมาจัดวางให้เกิดรูปร่างของตัวอักษรที่ล้อกันเกิดเป็น Space ที่ลงตัว สวยงาม

9. เป็นสัญลักษณ์ที่ช่วยตอกย้ำความมีชื่อเสียงขององค์กร (Reputation)

ความมีชื่อเสียงขององค์กรสามารถเพิ่มคุณค่าให้แก่สัญลักษณ์ได้ ซึ่งคุณค่าที่ว่านี้สามารถถ่ายทอดถึงสินค้าหรือบริการอื่นๆที่ตามมาด้วย ตัวอย่างเช่น Yves Saint Laurent, Louis Vuitton เป็นต้น

10. ใช้เป็นเครื่องมือในการส่งเสริมการขาย

โดยทั่วไปแล้วสัญลักษณ์ขององค์กรจัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการส่งเสริมการขายที่มีประสิทธิภาพอันหนึ่ง สามารถใช้ร่วมกับการรณรงค์โฆษณา การจัดทำของแจกของแถม ตลอดจนสิ่งพิมพ์เพื่อส่งเสริมการขายต่างๆได้

11. ใช้งานได้นาน (Longevity) เหมาะกับทุกยุคทุกสมัย

การออกแบบสัญลักษณ์ใดๆก็ตาม ชื่อและสัญลักษณ์ควรจะใช้งานได้นานเพียงพอที่จะนำองค์กรนั้นๆบรรลุเป้าหมายทางธุรกิจ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าควรจะอย่างน้อย 10 ปีขึ้นไป ดังนั้นการออกแบบเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ใดๆก็ตามจึงไม่ควรยึดติดกับแฟชั่นหรือตัวสินค้า เนื่องจากสัญลักษณ์นั้นจะใช้ไม่ได้ทันทีหากมีการพัฒนารูปแบบสินค้านั้น

อย่างไรก็ดี เราต้องยอมรับว่าไม่มีเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ใดที่จะคงทนหรือใช้งานได้ตลอดไป Paul Rand นักออกแบบกราฟิกที่มีชื่อเสียงผู้หนึ่งกล่าวว่า “งานออกแบบที่ดีนอกเหนือจากความเหมาะสมหรือความถูกต้องแล้ว ควรจะเป็นสิ่งที่คงทนใช้งานได้กับทุกยุคทุกสมัย แน่แน่นอน ผมไม่คิดว่าเราจะสามารถออกแบบสิ่งใดให้คงทนอยู่ได้ตลอดไป งานออกแบบชิ้นหนึ่งอาจเน้นที่หน้าที่ (Function) ประโยชน์ใช้สอย (Usefulness) ความเหมาะสม (Rightness) หรือความงาม (Beauty) อย่างใดอย่างหนึ่ง พระเจ้าเท่านั้นที่จะบอกได้ว่างานออกแบบชิ้นไหนจะอยู่ได้นานเพียงใด” (DeNeve, 1992, หน้า 37) (Corporate Identity การออกแบบอัตลักษณ์, ผศ. สุมิตรา ศรีวิบูลย์, //2547 //51)

การออกแบบสัญลักษณ์

จุดเด่นสำคัญประการหนึ่งของการออกแบบสัญลักษณ์และเครื่องหมายการค้าก็คือ ความกระชับหนักแน่นและโดดเด่น เพราะฉะนั้นมันก็เปรียบเสมือนการย่อสาระสำคัญและขบเน้นมันขึ้นมาด้วยศิลปะของการออกแบบนั่นเอง

การออกแบบสัญลักษณ์ไม่ใช่เรื่องเล็ก อีกทั้งยังมีความละเอียดอ่อนสลับซับซ้อนมากกว่าที่คนทั่วไปเข้าใจกัน เพราะมันมีความเกี่ยวข้องกับธุรกิจและการตลาดเป็นอย่างมาก เนื้อหาในบทนี้จึงเป็นเหมือนสร้างระเบียบให้กับวิธีการออกแบบสัญลักษณ์ ซึ่งนักออกแบบสัญลักษณ์ควรจะต้องรู้เป็นเบื้องต้นเพื่อให้สามารถเชื่อมโยงกับนักการตลาดที่จะเป็นผู้ให้ข้อมูลเหล่านี้แก่ผู้ออกแบบ

ชนิดของงานของแบบสัญลักษณ์

งานออกแบบสัญลักษณ์จะแบ่งออกเป็นชนิดต่างๆ ได้ดังนี้

1. ภาษาภาพ (Pictograph)

คำว่า Pictograph มาจากอีกคำหนึ่งคือ Pictogram หมายถึง สัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึง วัตถุประสงค์ กิจกรรม การกระทำ กระบวนการ หรือแนวคิดซึ่งมีให้กันในสังคมมาช้านานและเป็นสากล

2. สัญลักษณ์ที่ไม่ใช้ตัวอักษรในการสื่อความหมาย (Symbol)

มักเป็นสัญลักษณ์เฉพาะกิจไม่เป็นสากล เช่น ขององค์กร สถาบัน บริษัท จุดเด่นคือมีภาพแต่ไม่มีตัวอักษรใดๆ

3. ภาพอักษรที่ใช้ตัวอักษรในการสื่อความหมาย (Letter Mark)

ภาพอักษรที่ใช้ตัวอักษรในการสื่อสารนิยมใช้ในการเป็นเครื่องหมายการค้าของบริษัท

4. โลโก้ (Logo)

คำว่า Logo ตัดทอนมาจากคำว่า Logo Type หมายถึง ตราสัญลักษณ์ซึ่งสื่อความหมายเฉพาะ เช่น บริษัท ห้างร้าน ส่วนราชการ อาจมีภาพและตัวอักษรอยู่ร่วมกันก็ได้ คุณสมบัติของสัญลักษณ์ที่ดี

งานออกแบบสัญลักษณ์ที่ดีควรมีลักษณะโดยรวมดังต่อไปนี้

1. เรียบง่ายชัดเจน
2. มีเอกลักษณ์
3. จดจำได้ง่าย
4. มีความแตกต่าง
5. บอกระบุสำคัญ
6. สื่อสารเชื่อมโยงถึงสินค้าอื่นๆ
7. เป็นสัญลักษณ์ที่สวยงาม
8. เป็นอมตะหรือใช้ได้

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการออกแบบสิ่งพิมพ์

ประวัติโดยย่อการพิมพ์ครั้งสำคัญ

อารยธรรมที่มีหลักฐานยืนยันการเริ่มต้นการพิมพ์ครั้งสำคัญ ได้แก่ ประเทศจีนในราวศตวรรษที่ 3 ก่อนคริสตกาล สมัยราชวงศ์ฮั่น (Han Dynasty) ได้ปรากฏในรูปแบบของตราประทับโดยใช้ตัวอักษรเป็นองค์ประกอบหลัก

ภาพที่ 13 seal of the Han Dynasty
ที่มา: <https://www.britishmuseum.org>, 2012

ต่อมาในศตวรรษที่ 8 ได้มีการเผยแพร่วัฒนธรรมต่างๆ ของประเทศจีนไปยังประเทศญี่ปุ่น โดยการพิมพ์ในยุคนั้นเป็นรูปแบบของกระดาษม้วน (Scroll) ที่ทำจากผ้า หนังสัตว์ กระดาษปาไพรัส (Papyrus) ต่อมาได้พัฒนารูปเล่มเป็นลักษณะแผ่นพับอันเป็นที่มาของรูปแบบหนังสือในปัจจุบันที่เรียกว่า โคเด็กซ์ (Codex)

การพิมพ์ในช่วงเริ่มต้นจนถึงคริสต์ศักราช 1000 ยังคงเป็นการพิมพ์แม่พิมพ์บล็อก หรือแม่พิมพ์พื้นปูน (Block) ที่ต้องแกะแม่พิมพ์เป็นชิ้นเดียวกันสำหรับ 1 หน้า จนราว ค.ศ.1041-1048 ชาวจีนชื่อ ไป เซง (Pi Sheng) ได้คิดค้นการพิมพ์เคลื่อนที่ได้หรือตัวเรียง (Movable Type) โดยนำดินเหนียวที่ได้รับการแกะเป็นตัวอักษรแล้วนำมาเผาไฟให้แข็งแรง ต่อมาได้เกิดตัวพิมพ์โลหะขึ้นครั้งแรกในประเทศเกาหลีราวปี ค.ศ.1234 แต่อักษรเป็นภาษาจีน การค้นพบตัวพิมพ์แบบเคลื่อนที่ได้นี้ ยังทำให้เกิดระบบการพิมพ์ใหม่แทนแบบเดิมคือระบบเลตเตอร์เพรส (Letterpress Printing)

สำหรับวิวัฒนาการทางการพิมพ์ครั้งสำคัญที่สุดเกิดขึ้นราว ค.ศ.1450 คือ ได้เกิดการพิมพ์ด้วยตัวพิมพ์แบบเคลื่อนที่ได้ในประเทศเยอรมนีโดยช่างทองชื่อ Johann Gutenberg (ค.ศ.1387-1468) จากการพิมพ์คัมภีร์ไบเบิลที่มีความหนา 1282 หน้า จำนวน 180 ชุดได้สำเร็จ โดยพิมพ์ด้วยกระดาษ 130 ชุด ที่เหลือพิมพ์ด้วยแผ่นหนัง ปัจจุบันได้รับการยอมรับว่าเป็นหนังสือที่ทรงคุณค่าและหายากมากที่สุด

การพิมพ์ได้ขยายตัวจากประเทศเยอรมนีอันเป็นศูนย์กลางออกไปยังทวีปยุโรปโดยเฉพาะในอิตาลี ซึ่งเป็นช่วงรุ่งเรืองทางศิลปะในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยา (Renaissance) โดยได้ใช้ประโยชน์ทางการพิมพ์เกี่ยวกับการเผยแพร่ทางศาสนาคริสต์ เมืองเวนิสได้กลายเป็นศูนย์กลางทางการพิมพ์หนังสือและตำราต่างๆ ต่อมาการพิมพ์ก็ได้เผยแพร่ไปยังประเทศฝรั่งเศสที่ได้จ้างช่างพิมพ์ชาวเยอรมนีไปทำงาน และก็ได้ขยายไปยังประเทศมหาอำนาจทางทะเลอย่างสเปนและโปรตุเกส ทำให้วิธีการพิมพ์ได้ขยายไปยังทวีปอเมริกาอีกด้วย

ในปี ค.ศ.1605 ได้เกิดสิ่งพิมพ์ประเภทหนังสือพิมพ์ครั้งแรกของโลกคือ หนังสือพิมพ์รีเลชั่น ต่อจากนั้นก็เกิดสิ่งพิมพ์ในรูปแบบต่างๆ มากมายทั้งนิตยสาร หนังสือแสดงสินค้าทางไปรษณีย์ จุดเปลี่ยนครั้งสำคัญอีกครั้งของการพิมพ์สมัยใหม่เกิดขึ้นในช่วงปลายคริสต์ศตวรรษที่ 20 จากสาเหตุหลายประการ

ภาพที่ 14 Johannes Gutenberg (1398-1468)

ที่มา: <http://forums.serif.com>, 2552

ประการแรกคือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีการพิมพ์ซึ่งทำได้รวดเร็วและประหยัดขึ้น

ประการที่สองคือ การขยายตัวทางการศึกษาในยุโรปและประเทศสหรัฐอเมริกา ทำให้จำนวนคนอ่านออกเขียนได้เพิ่มขึ้น

ประการที่สามคือ กลุ่มศิลปินต่างๆมีทางเลือกที่จะแสดงออกทางศิลปะทางสื่อสิ่งพิมพ์อันเป็นต้นกำเนิดของอาชีพนักออกแบบเลขศิลป์ (Graphic Designer) ในเวลาต่อมาในราว ค.ศ.1875 ได้เกิด การพิมพ์ระบบใหม่ที่เรียกว่าระบบออฟเซต (Offset) ซึ่งเริ่มใช้สำหรับพิมพ์โลหะมาใช้ในการพิมพ์กระดาษซึ่งเป็นที่นิยมขึ้นเรื่อยๆ จนกลายเป็นระบบการพิมพ์ที่พัฒนาเป็นทางเลือกทางการพิมพ์มากที่สุดในปัจจุบัน รูปแบบของหนังสือพิมพ์ที่มีภาพขนาดใหญ่และมีข้อความพาดหัวประกอบกับตัวหนังสือเล็กๆ จำนวนมากนั้นเกิดขึ้นในปี ค.ศ.1903 โดยหนังสือพิมพ์เดลี มิร์เรอร์ (Daily Mirror) ซึ่งถือเป็นต้นแบบของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบัน

ประวัติศาสตร์การออกแบบที่มีผลต่อรูปแบบสิ่งพิมพ์ครั้งสำคัญเกิดขึ้นในปี ค.ศ.1919 คือ การเกิดแนวนิยมเบาเฮาส์ (Bauhaus) ซึ่งเกิดขึ้นจากโรงเรียนทางศิลปะในประเทศเยอรมนี โดยเป็นแนวนิยมความเรียบง่าย สดทอนส่วนที่ฟุ่มเฟือยออกไป ซึ่งแนวนิยมเบาเฮาส์นี้ยังมีอิทธิพลต่อนักออกแบบรุ่นต่อมาจนถึงยุคปัจจุบัน

สิ่งพิมพ์ได้เป็นอาวุธสำคัญสำหรับประวัติศาสตร์โลกอีกครั้งในการเป็นตัวโฆษณาชวนเชื่อในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 ในรูปแบบต่างๆ เช่น โปสเตอร์ หรือพันธบัตรสงคราม รวมถึงนิตยสารที่เสนอข่าวสำคัญต่างๆ เช่น ไทม์ (Times) นิวส์วีค (Newsweek) ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ภาพถ่ายได้เข้ามาเป็นองค์ประกอบสำคัญอีกอย่างหนึ่งของสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งทรงอิทธิพลมาจนถึงช่วงหลังสงคราม ต่อมาเมื่อถึงยุคบริโภคนิยมสื่อสิ่งพิมพ์ก็กำหนดหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลไปยังผู้บริโภคต่อไปอีกแม้ว่าจะเกิดสื่อต่างๆมากมายทั้งโทรทัศน์ วิทยุ แต่สิ่งพิมพ์ก็ยังให้ข้อมูลในรูปแบบของตัวหนังสือได้อย่างสมบูรณ์แบบเช่นเดิม

ในช่วงปลายศตวรรษที่ 20 สู่ต้นศตวรรษที่ 21 ได้เกิดความวิตกกังวลกันว่า จะเกิดการเสื่อมสลายของสิ่งพิมพ์ เพราะการเกิดขึ้นของการให้ข้อมูลที่เป็นตัวอักษรบนจอคอมพิวเตอร์ที่เรียกว่าระบบอินเทอร์เน็ต แต่เมื่อเวลาผ่านไปก็ได้พิสูจน์แล้วว่า สื่อสิ่งพิมพ์ยังคงมีอิทธิพลต่อการให้ข้อมูลอย่างที่ไม่มีสิ่งใดมาทดแทนได้ง่ายๆ

การออกแบบโปสเตอร์

จุดประสงค์ของโปสเตอร์คือ ใช้ปิดประกาศเพื่อแจ้งข่าว ประกาศข่าว ประชาสัมพันธ์ข้อมูลของท่านออกสู่สาธารณะ เพราะฉะนั้นโปสเตอร์จึงเป็นงานพิมพ์ด้านเดียว โดยขนาดของโปสเตอร์นั้นก็ขึ้นอยู่กับความต้องการของลูกค้า โดยขนาดที่นิยมก็จะเป็นขนาด A1,A2,A3 หรือขนาด 31x21 นิ้ว, 15x21 นิ้ว ที่เป็นไซส์ลักษณะดังกล่าวนี้เนื่องจากไม่เสียเศษกระดาษ จึงเป็นไซส์ที่คุ้มค้ำคุ้มราคาที่สุด อย่างไรก็ตามขนาดก็สามารถปรับเปลี่ยนไปได้ตามความต้องการของลูกค้าเป็นสำคัญ เนื่องจากโปสเตอร์ใช้แปะเพื่อประชาสัมพันธ์ข่าวสารให้คนเห็นระยะไกล ข้อมูลโปสเตอร์จึงไม่ควรมีขนาดเล็กเกินไป และควรมีเนื้อหาที่กระชับ ชัดเจน รัดกุม

ส่วนประกอบของโปสเตอร์

- พาดหัว
- ภาพ
- เนื้อหา
- ภาพสินค้า

การออกแบบแผ่นพับ

แผ่นพับหมายถึง กระดาษพิมพ์ที่มีข้อมูลลงไป อาจจะพิมพ์ 1 ด้าน หรือ 2 ด้าน พิมพ์ 4 สี หรือ 2 สี หรือพิมพ์สีเดียว และมีการพับเป็นแผ่นพับ ที่นิยมพับกันจะเป็นนำไปปลิว A4 มาพับเป็นแผ่นพับ 2 พับ 3 ตอน หรือครึ่งพับ การผลิตแผ่นพับยิ่งพิมพ์จำนวนมากราคาต่อหน่วยจะถูกลงเรื่อยๆ

แผ่นพับเป็นเอกสารที่มักใช้ในการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ส่งข้อมูลให้สาธารณะ ไม่ว่าจะเป็นการให้ข้อมูลในเชิงความรู้ หรือทางการขายสินค้า หรือเพื่อประโยชน์อื่น การจัดทำแผ่นพับนี้อาจจะใช้วิธีถ่ายเอกสาร พิมพ์อิงค์เจ็ต พิมพ์เลเซอร์ หรือการพิมพ์ออฟเซต การพิมพ์ออฟเซต 4 สีให้คุณภาพสีที่สดสวยและมีต้นทุนถูก รวมไปถึงยังสามารถพิมพ์ลงบนกระดาษอาร์ตมันได้

ประโยชน์ของแผ่นพับ

- เพิ่มโอกาสให้กับการขาย
- สร้างความน่าเชื่อถือให้กับองค์กร
- ลดต้นทุน ลดเวลาในการตอบคำถาม

ส่วนประกอบของแผ่นพับ

- ปกหน้า
- เนื้อใน

(Graphic Design Principles, ปาพจน์ หนูนกัคดี//2555//298)

หลักจิตวิทยาการรับรู้เพื่อการออกแบบ

การออกแบบ เป็นวิธีการหนึ่งที่สามารถสร้าง “สื่อ” สำหรับการสื่อสารระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ได้ ทั้งนี้กระบวนการสื่อสารที่ต้องการให้ผู้รับสารได้รับข้อมูลที่สมบูรณ์และมีประสิทธิภาพนั้นจำเป็นต้องอาศัยหลักจิตวิทยาเพื่อการออกแบบ (Psychology for Design) ควบคู่กับความรู้ ความชำนาญทางศิลปะและการออกแบบ

หลักจิตวิทยาเพื่อการออกแบบในที่นี้หมายถึง การศึกษาเรื่องพฤติกรรมภายในและภายนอกของมนุษย์โดยเฉพาะอย่างยิ่งมนุษย์ที่อยู่ในฐานะผู้บริโภคสินค้าหรือบริการต่างๆ รวมทั้งวิเคราะห์พฤติกรรมการทำงานของผู้ที่ทำหน้าที่ออกแบบเพื่อค้นหาข้อดีข้อเสียต่างๆ แล้วนำไปปรับปรุงการออกแบบต่อไป

1. การรับรู้กับการออกแบบ (Perception and Design)

เนื่องจากภาพๆ เดียวกัน คนแต่ละคนจะมองเห็นภาพหรือเข้าใจภาพนั้นต่างกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาพที่มีความเป็นนามธรรมสูง ที่เป็นเช่นนี้เพราะคนแต่ละคนมีความสามารถในการรับรู้ (Perception) ที่ต่างกัน

การรับรู้ (Perception) คือ กระบวนการตีความหมายของสิ่งที่ได้ยิน ได้เห็นหรือสิ่งที่รู้สึกได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้งห้าอื่นๆ เพื่อให้รู้ว่าสิ่งที่สัมผัสได้นั้นคือสิ่งใด นอกจากนี้การรับรู้เป็นปัจจัยหนึ่งสำหรับการสร้างสรรค์ผลงานของนักออกแบบโดยต้องนำองค์ประกอบทางศิลปะต่างๆ มาผสมผสานจนเป็นผลงานให้ผู้บริโภคได้รับรู้และเกิดความเข้าใจในผลงาน โดยผ่านประสาทสัมผัสทั้งห้า ทั้งนี้ ประสาทสัมผัสทางตาเป็นส่วนสำคัญระดับต้นๆ ของการรับรู้ เนื่องจากประสาทสัมผัสทางตาสามารถรับรู้ได้ 75% ของสิ่งที่เข้ามาสู่ประสาทสัมผัสของมนุษย์

อย่างไรก็ตาม การรับรู้ทางสายตาของคนแต่ละคนจะมีมากน้อยต่างกันซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ เช่น ปัจจัยทางสิ่งแวดล้อม เช่น การมองบางสิ่งบางอย่างท่ามกลางฝนตกหนัก ระยะใกล้ไกล ระหว่างสายตากับสิ่งที่กำลังมอง นอกจากนี้ยังเกี่ยวข้องกับลักษณะพื้นฐานของคนๆ นั้น เช่น เพศ วัย ระดับการศึกษา ค่านิยม ทักษะคิด หรือแม้แต่ความสมบูรณ์ทางสายตา รวมทั้งสิ่งที่ถือว่าเป็นวิธีการสร้างสรรค์ทางศิลปะที่ผู้ออกแบบนำมาสร้างสรรค์เป็นผลงานการออกแบบและงานโฆษณา เช่น การใช้รูปภาพต่างๆ ที่ถูกจัดวางให้มีจุดเด่นจุดด้อยต่างกัน การกำหนดขนาดตัวอักษรที่ต่างกัน หรือการเลือกรูปทรงเป็นสัญลักษณ์แทนความคิดที่ต้องการสื่อสารกับผู้ชมป้ายโฆษณาซึ่งวิธีการดังกล่าวจะดึงดูดความสนใจของผู้ชมแต่ละคนได้ต่างกัน เช่น การมองป้ายโฆษณาขนาดใหญ่ ซึ่งเรียกว่า Billboard ที่โฆษณาเบียร์ยี่ห้อหนึ่ง โดยใช้ภาพคนนอนทับกันในลักษณะตะเกียกตะกาย แย่งสิ่งใดสิ่งหนึ่ง โดยนอนทับกันเป็นกลุ่มที่มีลักษณะเป็นรูปทรงของขวดเบียร์โดยมี สโลแกน (Slogan) ของสินค้าซึ่งใช้ขนาดของตัวอักษรขนาดใหญ่ไม่ใหญ่มากนักจัดวางไว้ใต้ภาพ โฆษณาชิ้นนี้จะมีการรับรู้ทางสายตาได้ต้องมองในระยะที่ไกลพอสมควรจึงจะสามารถรับรู้ได้ว่า กลุ่มคนที่นอนทับกันอยู่คือรูปทรงของขวดเบียร์ที่พยายามสื่อว่า คนจำนวนมากต้องการดื่มเบียร์ยี่ห้อนี้จนต้องแย่งกัน และด้วยเหตุที่การรับรู้ทางสายตาของแต่ละคนจะต่างกัน ดังนั้นบางคนที่ยังเอือมเห็นป้ายโฆษณาในระยะใกล้ก็อาจไม่สามารถเดาได้นั้นคือรูปทรงของขวดเบียร์และอาจไม่เข้าใจว่าทำไมป้ายโฆษณาดังกล่าว จึงมีแต่ภาพคนนอนทับกัน และภาพที่เกิดขึ้นนั้นเพื่อสื่อสารสิ่งใด เป็นต้น

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า นอกจากวิธีการทางศิลปะและปัจจัยทางกายภาพที่บางครั้งไม่สามารถควบคุมได้ เช่น ฝนตกหนัก ก็ยังมีปัจจัยอื่นที่มีผลต่อการรับรู้ในผลงานการออกแบบ ดังนี้

ขนาดของตัวอักษร (Size of Font) โดยมีหลักเกณฑ์เบื้องต้น คือหากเป็นงานการออกแบบสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นเด็กเล็กอายุ 7-10 ปี ควรใช้ขนาดตัวอักษรเทียบตัวอักษรไทย 18-30 พอยท์ (Points) เด็กอายุ 11-13 ปี ควรใช้ขนาดเทียบตัวอักษรไทย 16-18 พอยท์ ผู้ใหญ่อายุ 20-60 ปี ควรใช้ขนาดเทียบตัวอักษรไทย 16-18 พอยท์ ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่า การกำหนดขนาดของตัวอักษร ในผลงานการออกแบบหรือผลงานการโฆษณา นั้น ต้องพิจารณาให้สัมพันธ์กับลักษณะทางสรีระของกลุ่มเป้าหมายด้วย

ขนาดของสัญลักษณ์ (Size of Logo) ขนาดของสัญลักษณ์มีความสัมพันธ์กับระยะห่างระหว่างสิ่งที่กำลังมองกับผู้ที่มองสัญลักษณ์หรือกลุ่มเป้าหมาย เช่น สัญลักษณ์ขนาด 5 นิ้ว สามารถมองเห็นได้ไกลโดยประมาณ 48 ฟุต สัญลักษณ์ขนาด 10 นิ้ว สามารถมองเห็นได้ไกล 130 ฟุต และสัญลักษณ์ขนาด 12 นิ้ว สามารถมองเห็นได้ไกล 157 ฟุต เป็นต้น แต่ทั้งนี้ต้องพิจารณาที่การทำมุมระหว่างสัญลักษณ์และระดับสายตาของผู้มองด้วย โดยมุมมองที่ชัดเจนแบบที่ไม่ต้องเงยมากหรือคอดังว่าควรอยู่ในระดับประมาณ 10 องศา

2.จิตวิทยาการใช้สี (Psychology for Coloring)

สี เป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่งที่จำเป็นต่อการสร้างสรรค์ศิลปะทุกสาขา เนื่องจากสีทำให้สามารถมองเห็นผลงานศิลปะนั้นๆได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้หากนักออกแบบมีความชำนาญในการใช้สีก็จะสามารถสร้างระยะใกล้ไกลหรือลวงตา ทำให้ภาพมีขนาดเล็กหรือใหญ่ได้ ทั้งนี้มีทฤษฎีสีที่เกี่ยวกับการสร้างสรรค์ผลงานการออกแบบ ได้แก่

1) การใช้สีตามทฤษฎีสีทางวิทยาศาสตร์ คือ การศึกษาการผสมสีของแสง ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการออกแบบที่ต้องใช้แสงสว่าง เช่น การออกแบบป้ายไฟต่างๆ

2) การใช้สีตามทฤษฎีสีทางศิลปะ คือ การศึกษาเนื้อสีและผลของการผสมสี รวมทั้งวิธีการระบายสีในงานศิลปะที่สามารถนำไปใช้ในการออกแบบต้นฉบับสิ่งพิมพ์ งานสัญลักษณ์ เป็นต้น

3) การใช้สีตามทฤษฎีสีของการพิมพ์ คือ การศึกษาการผสมสีของหมึกพิมพ์ ซึ่งจะเป็ประโยชน์ในการออกแบบสิ่งพิมพ์ต่างๆ

4) การใช้สีตามทฤษฎีสีทางจิตวิทยา คือ การศึกษาสีที่พบเห็นและทำให้เกิดความรู้สึกนึกคิดต่างๆ เพื่อสื่อความหมายของผลงานการออกแบบหรือศึกษาการใช้สีสวยงาม สะดุดตา ดึงดูดความสนใจ สามารถสร้างความประทับใจหรือเตือนความจำ ทั้งนี้ควรใช้ให้สัมพันธ์กับประเภทของผลงานการออกแบบ เช่น ผลงานการออกแบบสิ่งพิมพ์สำหรับเด็ก ที่ต้องใช้สีให้สัมพันธ์กับรูปภาพ ซึ่งเด็กจะสามารถเข้าใจหรือเกิดความรู้สึกนึกคิด จนคล้อยตามสื่อสิ่งพิมพ์นั้น เป็นต้น ตัวอย่างการใช้สีตามหลักจิตวิทยา เช่น การใช้สีเป็นคู่ในศิลปะของจีน ดังนี้

- ทองแดงบน หรือทองบนเหลือง หมายถึง ความสุขที่มีมากขึ้นเรื่อยๆ
- แดงบนเหลือง หมายถึง เรื่องราวเกี่ยวกับกษัตริย์หรือความโชคดี
- ฟ้าบนเหลือง หมายถึง ความเศร้า
- เหลืองบนดำ หมายถึง การตาย

นอกจากนี้โดยทั่วไปแล้ว ผู้บริโภคในวัยต่างๆยังมีความชอบเกี่ยวกับสีที่ต่างกันตามวัยด้วย เช่น วัยรุ่นผู้หญิงมักชอบสีอ่อนหวาน หรือสีผสมสีขาว่าที่เรียกว่า Tint ซึ่งให้ความรู้สึกอ่อนโยน ส่วนวัยผู้ใหญ่ จะชอบสีหม่นที่ให้ความรู้สึกขรึม จริงจังมากขึ้น หรือสุ่ม โดยสีที่หม่นนี้สามารถใช้สีดำผสมหรือเรียกว่า Shade ได้

(การออกแบบและผลิตงานโฆษณา,สภาน์ ภูงามดี, //2546, //27)

2. ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย

ภาพที่ 15 แสดงพิพิธภัณฑ์ Ripley's ที่ศูนย์การค้า Royal Garden
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

Ripley's Believe It or Not! Museum

สาขาประเทศไทย เปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 18 ก.พ. 2538 ที่ชั้น 3 ศูนย์การค้ารอยัล การ์เด้น พลาซ่า พัทยาใต้ พิพิธภัณฑ์ริปลีย์ เชื่อหรือไม่! เกิดขึ้นแห่งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาและ ประเทศไทยเป็นประเทศที่ 22 ตั้งอยู่ที่ ชั้น 2 ศูนย์การค้า รอยัล การ์เด้น พลาซ่า ของเมืองพัทยา เมืองที่เป็นจุดศูนย์กลางของนักท่องเที่ยว ภายในพิพิธภัณฑ์จัดแสดงเรื่องแปลก พิสดารมากมายเกือบ 350 ชิ้น และถูกจัดแสดงภายในห้องต่างๆกว่า 10 ห้อง อาทิ

1. ห้องของสะสมของแปลก (Ripley's Study Gallery) เป็นห้องแรกที่จัดแสดงเรื่องราวและ สิ่งของพิสดารที่ มร.โรเบิร์ต ริปลีย์ ได้มาจากการเดินทางไปรอบโลกและเก็บสะสมไว้ อาทิ โตะบิลเลียด ขนาดจิว, ปิเอตา งานประติมากรรมจากตุรกี, และนอกจากนี้ คุณยังจะได้พบกับความพิสดาร

ของ มร. โรเบิร์ต ริปลีส ที่เขาจะมาหักทายเป็นและแนะนำด้วยตัวของเขาเอง ถึงแม้ว่าเสียชีวิตไปแล้ว 50 กว่าปี

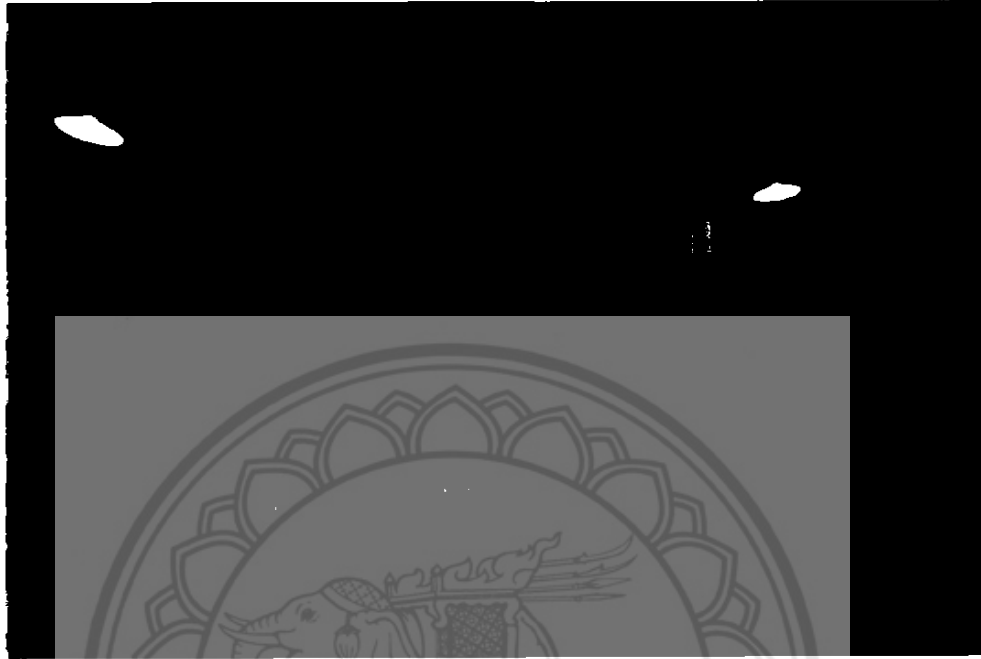
2. ห้องภาพมายาลวงตา (Illusion Gallery) เป็นห้องที่นำหลักการทางวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาพลวงตา มาประยุกต์และนำเสนอ เป็นเรื่องแปลก พิสดาร ที่ชวนคุณมาพิสูจน์และ ค้นหาตอบว่า เชื่อหรือไม่! อาทิ ภาพเปิดกับกระต่าย, มีสามเหลี่ยมอยู่ในรูปภาพที่รูป, มีรถยนต์ก็คัน อยู่ในรูปภาพ, ภาพลวงตาต่างๆ และ คว่ำเพชรไปได้หรือไม่

3. ห้องสัตว์และมนุษย์พิศวง (Human and Oddities Gallery) เป็นห้องจัดแสดงเรื่องราว เหลือเชื่อต่างๆ ของมนุษย์และบรรดาคนดังในอดีต รวมทั้งสัตว์ต่างๆ ที่มร.โรเบิร์ต ริปลีส ได้เก็บ รวบรวมมาจากการเดินทางรอบโลก อาทิ หลิวซุง ชายผู้ที่มีลูกตา 4 ลูกในดวงตา, ชายที่สูงที่สุดในโลก, ม้าสามขาตัวเดียวในโลก

4. ห้องชนเผ่ายุคโบราณ (Primitive Gallery) ห้องจัดแสดงสิ่งของพิสดารในสมัยยุคโบราณ ของชนเผ่าต่างๆทั้งในทวีปเอเชียและแอฟริกา อาทิ หัวคนย่อส่วนของแท้จากเอกวาดอร์, ส้อมกินคน ของเผ่าฟิจิ, ชามหัวกะโหลกของทิเบต

พิพิธภัณฑ์ ริปลีส เชื่อหรือไม่! หนึ่งในพิพิธภัณฑ์ ที่มีชื่อเสียงของโลกต้นกำเนิดจากประเทศ สหรัฐอเมริกา หนึ่งในเดียวที่รวบรวมความมหัศจรรย์จากทั่วทุกมุมโลกที่มีทั้งความลึกลับพิสดาร ความงดงามที่น่าประทับใจ พบและสัมผัสของจริงกว่า 350 ประเภทที่คุณต้องตื่นตะลึง เช่น หน้ากากหนังมนุษย์ หัวคนย่อส่วนเหลือ 3 นิ้ว เรือจำลองไททานิคจากไม้ขีดไฟมากกว่า 1,000,000 ก้าน ชายผู้มีลูก ตาดำ 4 ลูกตา และอื่นๆ อีกมากมาย

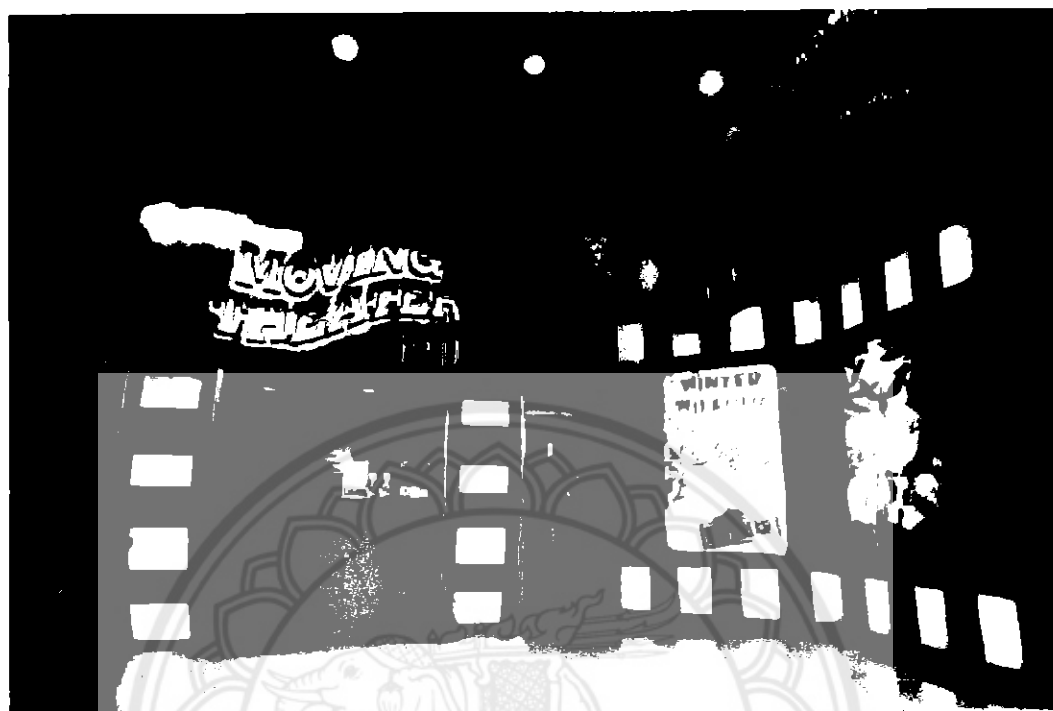
โซนเครื่องเล่น

ภาพที่ 16 แสดงบ้านผีสิง Haunted Adventure
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

Haunted Adventure หรือ โกดังผีสิง เป็นโกดังเก็บโรงศพที่ใหญ่ที่สุดในจำนวน 5 แห่งในโลก มีตำนานอันน่ากลัวและความทึ่งที่ถูกล่าวชันมากกว่า 80 ปี เตรียมใจพบกับภูตผีปีศาจและแขกที่ไม่ได้รับเชิญจากอีกภพ พร้อมสัมผัสกับเอฟเฟกต์พิเศษ รวมถึงเทคนิคต่าง ๆ อันทันสมัยจากอเมริกาในแต่ละห้องกว่า 20 ห้อง ซึ่งแฝงไว้ด้วยความสยอง จะทำให้หวาดผวาทูทุกผีก้าวและขนหัวลุกจนก้าวสุดท้าย

คำเตือน ไม่เหมาะสำหรับคนขวัญอ่อน

ภาพที่ 17 แสดงเครื่องเล่น Moving Theater
 ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

Moving Theater โรงภาพยนตร์แห่งอนาคตในระบบ 4 มิติ ที่สุดของความระทึกใจ เขย่าทุกความมันส์ ตื่นเต้นเร้าใจแบบทะลุมิติด้วยที่นั่งไฮเทคพิเศษ เคลื่อนไหวได้ 8 ทิศทาง จอภาพยักษ์ 70 มม. พร้อมระบบเสียงรอบทิศทางและเอฟเฟคท์พิเศษ ที่จะนำผู้ชมเข้าถึงและสัมผัสกับการผจญภัยพร้อมไปกับหนังเสมือนอยู่ในเหตุการณ์จริง ไม่ว่าจะเป็นฝนตก ฟ้าร้อง ลมพายุพัด หิมะตก หรือแม้กระทั่งหนูที่กำลังวิ่งผ่าน

ภาพที่ 18 แสดงเครื่องเล่น Infinity Maze
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

Infinity Maze มหัศจรรย์เขาวงกต เปิดโลกแห่งจินตนาการที่สุดของความบันเทิง ที่ต้องพิสูจนด้วยสายตาตลอด 20 นาที ของการเดินทางใน "อินฟินิตี้" (Infinity) และคุณจะพบกับความอัศจรรย์ของแสง สี เสียง และเอฟเฟคท์พิเศษอันทันสมัยถึง 16 ห้อง ที่จะนำพาทุกท่านได้เพลิดเพลินผ่อนคลายในความสวยงามของมิติพิศวง และภาพลวงตาในจักรวาลที่ไม่มีจุดเริ่มต้นและสิ้นสุด รับรองว่าคุณจะตรึงตราประทับใจแบบไม่รู้ลืม

ภาพที่ 19 แสดงเครื่องเล่น Scream in the Dark
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

Scream in the Dark เครื่องเล่นสุดมันส์ ที่จะมาต้อนรับเหล่าคนรักความท้าทายแบบสยองขวัญ โดยเป็นสวนสนุกที่โด่งดังมากในอดีต แต่จู่ ๆ ก็ปิดตัวลงไม่ทราบสาเหตุ บ้างก็ว่าพบวิญญาณตัวตลกล่องลอยตอนกลางคืน หรือไม่กี่ได้ยินเสียงกรีดร้องในความมืด ไม่มีใครกล้าพิสูจน์ และทางเดียวที่คุณจะรอดพ้นออกไปจากสวนสนุกสุดสยองแห่งนี้ได้ คือ ความแม่นยำในการยิงปืนของคุณ และเสียงกรีดร้องเท่าที่คุณจะร้องให้ดังได้

ภาพที่ 20 แสดงพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้ง Louis Tussaud's Wax Works
 ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

Louis Tussaud's Waxworks ความอัศจรรย์ที่คุณต้องตะลึง สำหรับพิพิธภัณฑ์หุ่นขี้ผึ้งที่จัดแสดงหุ่นขี้ผึ้งเหมือนจริงของบุคคลสำคัญและคนดังระดับโลก ที่ยังมีชีวิตอยู่และเสียชีวิตไปแล้ว เช่น เดวิด และ วิกตอเรีย เบคแฮม, ปารีส ฮิลตัน, ทาทา ยัง, ลูกเกต เมทินี, บรูซ ลี, ไทเกอร์ วูดส์, ภราดร ศรีชาพันธุ์, เขาทราย กาแล็กซี่, บริทนี สเปียร์, เรน, แอ๊ด คาราบาว, แอร์รี่ พอตเตอร์, ทะไล ลามะ, พุทธทาสภิกขุ, แดร์ริค คิวล่า, แบทแมน และจอห์นนี่ เดปป์ ฯลฯ อีกทั้งยังตกแต่งด้วยแสงไฟและการใช้เสียงเพื่อสร้างบรรยากาศอย่างสมจริง

<http://www.ripleysthailand.com/th/>

อัตราค่าเข้าชม

ผู้ที่มีความสูงต่ำกว่า 80 เซนติเมตร เข้าชมฟรี

เครื่องเล่น	ราคาปกติ	ราคาเมื่อสั่งซื้อออนไลน์
Believe It or Not!	390	300
Haunted Adventure	390	300
12D Moving Theater	200	150
Infinity Maze	390	300
Louis Tussaud's Waxworks	390	300
Scream in the Dark!	290	200
The Vault	190	150

ราคาโปรโมชั่นเหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวชาวไทย

โปรโมชั่น	เด็ก	ผู้ใหญ่
3 เครื่องเล่น	590	690
5 เครื่องเล่น	890	990
7 เครื่องเล่น	1090	1290

ราคาสำหรับนักท่องเที่ยวต่างชาติ

โปรโมชั่น	เด็ก	ผู้ใหญ่
3 เครื่องเล่น	890	990
5 เครื่องเล่น	1190	1390
7 เครื่องเล่น	1390	1690

ข้อมูลเมืองพัทยา

เมื่อพูดถึง “พัทยา” น้อยคนนักจะไม่รู้จัก เพราะพัทยาในวันนี้มีชื่อเสียงโด่งดังกลายเป็นชายหาดตากอากาศยอดนิยมอันดับหนึ่งของภูมิภาค และเป็นเมืองท่องเที่ยวระดับโลกที่ผู้คนนับล้านจากทั่วทุกทวีปต้องการมาสัมผัส รวมทั้งยังเป็นจุดหมายยอดนิยมอันดับต้นๆ สำหรับการท่องเที่ยวและพักผ่อนในวันหยุดสุดสัปดาห์ของคนกรุงเทพฯ มาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน เพราะนอกจากจะมีแหล่งท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงหลากหลายรูปแบบ มีกิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจให้เลือกทำ มีที่พัก รีสอร์ท และโรงแรมชั้นนำมากมาย การคมนาคมสะดวกสบายแล้ว พัทยายังอยู่ไม่ไกลจากกรุงเทพฯ สามารถเดินทางไป-กลับได้ในวันเดียว ทั้งยังสามารถท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปี จึงถือเป็นเมืองท่องเที่ยวที่สมบูรณ์แบบที่สุดอีกแห่งหนึ่งของประเทศไทย

พัทยามีฐานะเป็นเขตการปกครองพิเศษ 1 ใน 2 แห่งของประเทศไทย (อีกแห่งคือกรุงเทพมหานคร) ตั้งอยู่ริมฝั่งทะเลอ่าวไทยในท้องที่อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี มีชื่อเรียกเป็น

ทางการว่า “เมืองพญา” มีพื้นที่แบ่งได้เป็น 4 ส่วน ได้แก่ พญาเหนือ พญากลาง พญาใต้ และหาดจอมเทียน

บริเวณพญาเหนือเป็นบริเวณที่ค่อนข้างเงียบสงบ มีโรงแรมหรูตั้งอยู่หลายแห่ง ชายหาดเหมาะสำหรับเล่นน้ำและนั่งพักผ่อนหย่อนใจ ส่วนบริเวณตั้งแต่พญากลางไปจนถึงสุดหาดพญาใต้ เป็นบริเวณที่มีธุรกิจบริการอยู่หนาแน่น ทั้งแหล่งอาหารการกิน ห้างสรรพสินค้าหลายแห่ง ร้านขายของที่ระลึกต่างๆ ตลอดจนสถานบันเทิงจำนวนนับไม่ถ้วนที่จะคึกคักเป็นพิเศษในตอนกลางคืน สำหรับหาดจอมเทียนนั้นอยู่ห่างจากตัวเมืองพญาไปทางทิศใต้ประมาณ 4 กิโลเมตร โดยมีเขาพระตำหนักที่เป็นยอดเขาสูงที่สุดในบริเวณนี้ คั่นอยู่ระหว่างหาดจอมเทียนและหาดพญาใต้ หาดจอมเทียนเป็นหาดที่สงบเงียบ มีถนนเลียบริมหาดตลอดความยาวถึง 6 กิโลเมตร เป็นหาดที่นักท่องเที่ยวนิยมเดินทางมาพักผ่อน เล่นน้ำ เล่นกีฬาและกิจกรรมทางน้ำกันมากที่สุดในเขตเมืองพญา

<http://thai.tourismthailand.org/>

เมืองพญาใต้จัดทำแผนแม่บทการพัฒนาเมืองพญา 10 ปีอย่างเป็นระบบ นับตั้งแต่การกำหนด วิสัยทัศน์ และยุทธศาสตร์การพัฒนาตามแผนพัฒนาเมืองพญา 3 ปี การกำหนดวิสัยทัศน์แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเมืองพญา 5 ปี และการกำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาเมืองพญา 10 ปี เพื่อสอดคล้องกับนโยบายแห่งรัฐ ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปีพุทธศักราช 2550 อำนาจหน้าที่ของเมืองพญาตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ โดยนำข้อเสนอความคิดเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาควิชาการ ภาคธุรกิจ เอกชน และภาคประชาสังคม การจัดประชุมระดมความคิดเห็นจากกลุ่มผู้บริหารเมืองพญา (Executive Focus Group) ส่วนราชการเมืองพญา(Management Workshop) และประชาชนชาวพญา (Key Stakeholder Focus Group) ทั้งในด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม ด้านการเมืองการบริหาร ด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งนี้เราได้รับฟังความคิดเห็นของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ และการศึกษาเปรียบเทียบหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จทั้งในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งการประเมินศักยภาพ (Capacity) ของเมืองพญาเป็นปัจจัยในการจัดทำแผนด้วยการร่วมคิด ร่วมทำ อย่างมีแบบแผน

การพัฒนาให้เป็นเมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่ ต้องเพิ่มมาตรฐานให้ดีขึ้นในทุกๆ ด้าน เริ่มจากปัจจัย 4 เรื่องของอาหารการกินมีความพร้อมต่อการรองรับ มีร้านอาหารหลากหลายและรสชาติดี อาหารอร่อย สะอาดถูกสุขอนามัยด้านการดูแลเรื่องสุขภาพมีโรงพยาบาล พร้อมทีมแพทย์และพยาบาลเพียงพอ เรื่องการศึกษาสำหรับเยาวชน ต้องมีโรงเรียนที่มีความพร้อมรองรับและมีมาตรฐาน เรื่องความปลอดภัยในการเดินทาง เรื่องระบบขนส่งมวลชน รถประจำทางที่ใช้ในการเดินทางในชีวิตประจำวัน ระบบสาธารณูปโภคพื้นฐาน ไฟฟ้า ประปา บนเกาะล้านต้องแล้วเสร็จ สิ่งเหล่านี้คือพื้นฐานที่ทำให้เมืองพญาเป็นเมืองน่าอยู่เป็นการวางโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการเข้ามาประกอบอาชีพ และใช้ชีวิตอยู่ที่เมืองพญา ซึ่งความจริงแล้ว ปัจจุบันนี้นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาพญาก็มีให้เห็นในรูปแบบนี้ เริ่มจากมาเที่ยวแล้วมาอยู่แบบ Long stay จากนั้นเริ่มมีส่วนลงทุนทำธุรกิจ ตลอดจนเป็นเจ้าของกิจการเอง และขณะนี้ทางเมืองพญาก็กกำลังดำเนินการตาม 14 นโยบายเร่งด่วนซึ่งครอบคลุมทุกด้านของการพัฒนาเพื่อความเป็นอยู่พื้นฐาน

การที่พัทยาเป็น “เมืองท่องเที่ยวที่น่าอยู่” ซึ่งหมายความว่าพัทยาคือเมืองที่มากกว่า “เมืองท่องเที่ยว” แต่จะเป็นเมืองที่เมื่อมาเที่ยวครั้งแรกแล้วพอใจ อยากมาเที่ยวอีกและเมื่อมาเที่ยวครั้งต่อไปก็รู้สึกว่าเป็นเมืองนี้ที่อยู่ก็ดี บ้านเมืองก็ดี ผู้คนก็ยิ้มแย้มแจ่มใส (Service Mind) เมื่อมาอยู่เป็นระยะเวลาเวลานานขึ้น ก็จะเห็นช่องทางในการประกอบอาชีพ ทำธุรกิจหรือค้าขายก็สามารถทำได้ จะลงทุนด้านอสังหาริมทรัพย์ทำโรงแรม อพาร์ทเมนท์หรือคอนโดมิเนียมก็ได้ ตรงนี้ก็จะทำให้คิดว่าควรจะย้ายมาอยู่ที่เมืองพัทยา โดยเริ่มจากการเป็นนักท่องเที่ยวแต่ต่อไปก็จะกลายเป็นพลเมืองของเมืองนี้เป้าหมายการพัฒนาเมืองพัทยาคือพัฒนาไปสู่จุดนั้น

ส่วนเป้าหมายในระยะสั้น คือ การทำให้เมืองพัทยาคือเมืองท่องเที่ยวที่เป็น 1 ใน 3 อันดับในใจของผู้ที่คิดจะเดินทางท่องเที่ยว หากถามว่า “วันหยุดไปเที่ยวไหนดี” ก็ต้องมี “พัทยา” เป็นหนึ่งในสถานที่ท่องเที่ยวของเมืองไทย 1 ใน 3 อันดับ ซึ่งพัทยามีศักยภาพมากพอที่จะเป็นเช่นนั้น ทั้งในฐานะสถานที่ท่องเที่ยวที่เดินทางไปมาง่ายสะดวก ปลอดภัย ราคาไม่แพงและที่สำคัญ “พัทยา” มีทุกอย่างที่คุณอยากได้ นี่คือการ “สร้างปรากฏการณ์ใหม่เที่ยวไทย เที่ยวพัทยา” นั้นหมายถึงการสร้างประโยชน์สุขต่อประชาชนชาวพัทยา สร้างความรุ่งเรืองให้กับเมืองพัทยาคือพัฒนาอย่างยั่งยืน

<http://www.pattaya.go.th/city-information/>

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยว (Tourism Industry) ซึ่งประกอบด้วยธุรกิจหลายประเภท ทั้งธุรกิจที่เกี่ยวข้องโดยตรง และธุรกิจที่เกี่ยวข้องทางอ้อม หรือธุรกิจสนับสนุนต่าง ๆ การซื้อบริการของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ ถือได้ว่าเป็น การส่งออกที่มองไม่เห็นด้วยสายตา (Invisible Export) เพราะเป็นการซื้อด้วยเงินตราต่างประเทศ การผลิต สินค้า คือ บริการต่าง ๆ ที่นักท่องเที่ยวซื้อ ก็จะต้องมีการลงทุน ซึ่งผลประโยชน์จะตกอยู่ในประเทศและจะช่วยให้เกิด งานอาชีพอีกหลายแขนง เกิดการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ทางด้านสังคมการท่องเที่ยวเป็นการพักผ่อนคลาย ความตึงเครียด พร้อม กับการได้รับความรู้ ความเข้าใจในวัฒนธรรมที่ผิดแผกแตกต่างออกไปอีกครั้ง อุตสาหกรรม ท่องเที่ยวเป็นแหล่งที่มาของรายได้ในรูปเงินตราต่างประเทศ ซึ่งจะมีส่วนช่วยสร้างเสถียรภาพให้กับดุลการชำระเงินได้ เป็นอย่างมาก นอกจากนี้ การท่องเที่ยวยังมีบทบาทช่วยกระตุ้นให้มีการนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวาง ที่ผู้อยู่ในท้องถิ่นได้เก็บมาประดิษฐ์เป็นหัตถกรรมพื้นบ้านขายเป็นของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยว ซึ่งสรุปได้ว่าบทบาทและความสำคัญของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจสังคมและการเมือง มีดังต่อไปนี้

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวก่อให้เกิดรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ นับตั้งแต่ปี พ.ศ. 2525 เป็นต้นมา รายได้จาก การท่องเที่ยวได้กลายเป็นรายได้ลำดับที่ 1 เมื่อเทียบกับรายได้จากสินค้าออกอื่นๆ รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยวที่ได้มาในรูปของเงินตราต่างประเทศนี้มีส่วนช่วยในการสร้างเสถียรภาพ ให้ กับดุลยภาพชำระเงิน เช่น ในปี พ.ศ. 2527 การท่องเที่ยวทำรายได้เป็นเงินตราต่างประเทศ 27,317 ล้านบาทนั้น รายจ่ายจากการเดินทางท่องเที่ยวของคนไทย เป็นเงินเพียงประมาณ 7,208 ล้านบาท ส่วนที่เกินดุลนี้จึงมีส่วน ช่วยแก้ไขการขาดดุลในด้านอื่นได้เป็นอย่างมาก รายได้จากอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เป็นรายได้ที่กระจายไปสู่ประชากรอย่างกว้างขวาง สร้างงานสร้างอาชีพมากมาย และเป็นการเสริมอาชีพด้วยอาชีพที่เกิดขึ้นเนื่องจากการท่องเที่ยว เช่น การผลิตหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือ

การ ผลิตอาหารไปป้อนตามแหล่งท่องเที่ยวต่างๆ ก็จะเป็นอาชีพเสริมที่ทำรายได้เป็นอย่างดี หรือในเมืองท่องเที่ยว ก็อาจจะเป็นผู้นำเที่ยวด้วย อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทในการสร้างงาน สร้างอาชีพอย่างมากมายและกว้างขวาง เนื่องจากเป็น อุตสาหกรรมบริการที่ต้องใช้คนทำหน้าที่บริการ โดยเฉพาะในธุรกิจทางตรง เช่น โรงแรม ภัตตาคาร บริษัท นำเที่ยว ฯลฯ ส่วนในธุรกิจทางอ้อมอาจเป็นอาชีพเสริม เช่น หัตถกรรมพื้นบ้าน การใช้เวลาว่างมาจับจ้องก่อสร้าง เป็นต้น การท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิตและนำเอาทรัพยากรของประเทศมาใช้ประโยชน์อย่างสูงสุด เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางไปไหนก็จะต้องใช้จ่ายเป็นค่าอาหารซื้อผลิตภัณฑ์พื้นเมือง และหากพักแรมก็จะ ต้องใช้จ่ายเป็นค่าที่พัก เงินที่จ่ายออกไปนี้จะไม่ตกอยู่เฉพาะกับโรงแรมแต่จะกระจาย ออกไปสู่เกษตรกรรายย่อยต่างๆ เมื่อหัตถกรรมพื้นเมืองขายเป็นของที่ระลึกได้ก็จะมีรายได้ใช้วัสดุ พื้นบ้านมาประดิษฐ์เป็นของที่ระลึกแม้จะ เป็นรายได้เล็ก ๆ น้อย ๆ แต่เมื่อรวมกันเป็นปริมาณมากๆ ก็เป็นรายได้สำคัญ ซึ่งจะกระตุ้นการผลิตหรือที่เรียกว่า Multiplier Effect ทางการท่องเที่ยวซึ่งอยู่ในลักษณะที่สูงมาก เมื่อเทียบกับการผลิตสินค้า หรืออุตสาหกรรม อื่นๆ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมที่ไม่มีขีดจำกัดในการจำหน่าย อาจเรียกได้ว่าเป็น Limitless Industry เมื่อเปรียบเทียบกับอุตสาหกรรมอื่นๆ จากสถิติที่ผ่านมา จำนวนนักท่องเที่ยวนานาชาติของโลก ได้มีปริมาณที่เพิ่ม ขึ้นอย่างรวดเร็ว กล่าวคือ เมื่อปี พ.ศ. 2493 นักท่องเที่ยวนานาชาติทั่วโลกมีจำนวนเพียง 25 ล้านคน และได้เพิ่มขึ้นเป็น 290 ล้านคน ในปี พ.ศ. 2527 กระจกั้นก็ดีนักวิชาการทางการท่องเที่ยวก็ยังเชื่อว่า ปริมาณการท่องเที่ยวที่ เป็นอยู่ในปัจจุบันเป็นแต่เพียงการเริ่มต้น เท่านั้นเพราะว่าประชากรของโลก จะเพิ่มจำนวนขึ้นตลอดเวลา ในขณะที่วิวัฒนาการด้านการขนส่งที่สามารถขนส่งผู้โดยสารได้จำนวนมาก ทำให้ค่าใช้จ่ายในการเดินทางถูกลง การเดินทางท่องเที่ยว จึงมิได้จำกัดอยู่เฉพาะในกลุ่มผู้มีรายได้สูง ดังแต่ก่อนเท่านั้น

การท่องเที่ยวถือได้ว่า เป็นเรื่องของ ความพึงพอใจของแต่ละบุคคล องค์การสหประชาชาติ ประกาศว่า "การเดินทางท่องเที่ยวเป็นสิทธิมนุษยชนอย่างหนึ่งที่รัฐพึงสนับสนุน" อุตสาหกรรมท่องเที่ยว ไม่มีขีดจำกัดในเรื่องการผลิต เพราะไม่ต้องพึ่งดินฟ้าอากาศเหมือนการเกษตรอื่นๆ ผลผลิตของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ที่เสนอขายให้แก่นักท่องเที่ยว คือ ความสวยงามของธรรมชาติ หาดทราย ชายทะเล ป่าไม้ ภูเขา สภาพอากาศและสิ่งที่มีมนุษย์ก่อสร้างขึ้น เช่น พระบรมมหาราชวัง วัดวาอาราม โบราณสถาน อาคารบ้านเรือนในท้องถิ่น ตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ของประชาชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นรูปธรรมที่มีความยั่งยืนไม่ผันแปรหรือขึ้นอยู่กับสภาพฝนฟ้าอากาศดังเช่น การผลิตด้านเกษตรกรรม หรืออุตสาหกรรมอื่น ไม่ต้องลงทุนเป็นจำนวนมาก ดังนั้น อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจึงได้รับการสนับสนุน และ หันมาใช้อุตสาหกรรมนี้เป็นประโยชน์เพิ่มเติมต่ออาชีพเกษตรกรรมหรืออุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิม นับเป็นความได้เปรียบอย่างมากของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยสนับสนุนฟื้นฟู อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ซึ่งเป็นสิ่งดึงดูดความสนใจของนักท่องเที่ยว สังคมไทยเป็นสังคมของชาติเก่าแก่สืบเนื่องมาเป็นพันปี จึงมีวัฒนธรรมระเบียบประเพณี นาฏศิลป์ การละเล่น ฯลฯ ที่เป็นเอกลักษณ์ของแต่ละท้องถิ่นเป็นมรดกตกทอดที่ควรค่าแก่การนำออกเผยแพร่ฟื้นฟู และอนุรักษ์ไว้ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวจะมีบทบาทในการสร้างสรรค์ความเจริญไปสู่ภูมิภาคต่างๆ เมื่อเกิดการเดินท่างท่องเที่ยว จากภูมิภาคหนึ่งไปยังอีกภูมิภาคหนึ่ง ไม่ว่าจะ เป็นคนไทยหรือคนต่างประเทศก็ย่อมหลีกเลี่ยงไม่พ้น ที่จะช่วย สร้างสรรค์ให้เกิดสิ่งใหม่ๆ ในท้องที่

นั้นๆ เช่น โรงแรม ภัตตาคาร สิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ ซึ่งก็จะต้องมี ผู้ลงทุนในหลายๆ ลักษณะเป็น การสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่นเหล่านั้น อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเป็นมาตรการที่ช่วยส่งเสริมความ ปลอดภัยและความมั่นคงให้แก่พื้นที่ที่ได้รับการพัฒนา เป็นแหล่งท่องเที่ยว เพราะนักท่องเที่ยวจะเลือก เดินทางไปที่ใดจะต้องมั่นใจว่าจะมีความปลอดภัย ทั้งชีวิตและ ทรัพย์สิน ฉะนั้น แหล่งใดที่นักท่องเที่ยว เข้าไปได้ แหล่งนั้นจะต้องมีความปลอดภัยเพียงพอ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีส่วนช่วยเสริมสร้าง สันติภาพ สัมพันธไมตรี และความเข้าใจอันดีด้วยเป็นหนทางที่ มนุษย์ต่างสังคมได้พบปะทำความรู้จัก และเข้าใจกัน เมื่อประชากรในประเทศเดียวกันมีความเข้าใจซึ่งกันและกัน โดยการเดินทางไปมาหาสู่กัน ผลก็คือ ความสามัคคีสามานฉันท์ของคนในชาติ ในทำนองเดียวกัน การท่องเที่ยวระหว่างประเทศก็จะ ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันดี ที่จะนำไปสู่ความเป็นเพื่อนร่วมโลก ที่จะช่วยกันรักษาสัมพันธไมตรีให้ มั่นคงเป็นการช่วยจรรโลงสันติภาพแก่โลก

ความหมายของอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ความหมายของคำว่า "อุตสาหกรรม" ตามพจนานุกรม คือ "การกระทำสิ่งใดๆ เพื่อให้เป็น สินค้า" แต่ปัจจุบันมีความหมายมากกว่านั้น คือ "กิจกรรมทางเศรษฐกิจ อย่างมีระบบการพาณิชย์ หรือ การผลิตสาขาใดสาขาหนึ่ง" อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ก็คือการดำเนินกิจกรรมบริการด้านการนำเที่ยว เช่น บริการด้านการเดินทาง บริการด้านอาหารและการพักผ่อน และบริการด้านการนำเที่ยว ซึ่ง ดำเนินการโดยหวังผลกำไรที่ต้องอาศัยแรงงานและการลงทุนสูง โดยใช้เทคนิควิชาการเฉพาะ มีการ วางแผน การจัดองค์การ และการตลาด ครอบคลุมธุรกิจหลายประเภท ทั้งที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว โดยตรงและโดยอ้อม มีองค์ประกอบดังนี้

"โรงงาน" หมายถึง คือสถานที่ท่องเที่ยว ที่มีสถานที่และบริการที่สะดวก การคมนาคมเข้าถึงได้ ไม่ยาก มีระบบสาธารณูปโภคครบครัน แต่บางครั้งถนนที่ขรุขระ ฝนตกน้ำท่วม ไม่มีห้องน้ำ ต้องหา อาหารรับประทานเอง ก็เป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวบางกลุ่มชอบไปผจญภัยเหมือนกัน ดังนั้น หน่วยงานราชการและประชาชนในท้องถิ่นต้องกำหนดรูปแบบลักษณะการท่องเที่ยวให้ชัดเจน และที่ สำคัญต้องไม่ทำให้เป็นการทำลายสถานที่ท่องเที่ยวนั้นๆ

วัตถุประสงค์ คือ ทรัพยากรที่นักท่องเที่ยวสนใจ เช่น นักท่องเที่ยวชอบไปสัมผัสอากาศหนาวทาง ภาคเหนือตอนบน ในช่วงเดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ หน่วยงานราชการและประชาชนในท้องถิ่นก็ต้อง ทะนุบำรุงธรรมชาติ ต้นไม้ดอกไม้เมืองหนาว ให้คงอยู่และบานในช่วงเวลาดังกล่าว

การลงทุน คือ โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ระบบสาธารณูปโภค น้ำไหล ไฟสว่าง มีโทรศัพท์ ถนน หนทางดี มีสถานพยาบาลเบื้องต้น มียานพาหนะ มีอาหารและที่พัก และที่สำคัญ คือ ห้องน้ำ

แรงงาน คือ มีการก่อสร้างสิ่งอำนวยความสะดวก ผลิตสินค้าพื้นเมืองขายของที่ระลึก มีแรงงาน รับจ้างเช่น ลูกหาบรับจ้างขนของขึ้นภูกระดึง มีคนทำความสะอาด พนักงานบริการ

ผลิตผล ธุรกิจที่ประกอบกันเป็นอุตสาหกรรมท่องเที่ยว เช่น โรงแรม ร้านอาหาร สถาน เจริญรมย์ บริษัทนำเที่ยว รถเช่าเรือเช่า ร้านขายอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่นนั้นๆ เช่น อุปกรณ์ดำน้ำ เสื้อผ้า

การส่งเสริมการขาย การโฆษณา การรณรงค์ เช่น ไม่ทิ้งขยะ ไม่บ้วนน้ำหมากน้ำลายลงพื้น แต่งกายตามสุภาพชน การรณรงค์รักษาพันธุ์สัตว์ เก็บความทรงจำด้วยรูปถ่าย การท่องเที่ยวแบบ

อนุรักษ์ ซึ่งทั้งหน่วยงานราชการ นักท่องเที่ยว และประชาชนในท้องถิ่นต้องช่วยกันอย่างจริงจัง ปลูก
สำนึกการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน

<http://praveetelearning.com/>

3.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ชื่อเรื่อง การออกแบบอัตลักษณ์องค์กร สโมสรฟุตบอล จังหวัดน่าน

ผู้ออกแบบ วรยุทธ พงษ์จิตร

บทคัดย่อ

การออกแบบอัตลักษณ์องค์กรสโมสรฟุตบอลจังหวัดน่านโดยมีจุดประสงค์เพื่อจะให้เห็นถึง
ภาพลักษณ์ของตัวองค์กร ที่เป็นที่น่าจดจำ มีความเป็นเอกลักษณ์ แสดงถึงนโยบายของสโมสรให้มาก
ที่สุด โดยผ่านการออกแบบที่มีแนวคิด สอดคล้องและรองรับ ตัวองค์กรเองนำความสำคัญในพื้นที่มาใช้
ในการออกแบบ

การดำเนินงานมีการศึกษาข้อมูลในการลงพื้นที่สำรวจและสอบถาม เพื่อนำมาใช้ในการ
ออกแบบอัตลักษณ์ ตราสัญลักษณ์ เอกสารในสำนักงาน สินค้าต่างๆ ป้าย และร้านขายสินค้าของสโมสร
โดยปรึกษาผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง

ผลการออกแบบอัตลักษณ์องค์กรสโมสรฟุตบอลจังหวัดน่าน ได้ออกแบบมาโดยที่ตัวตรา
สัญลักษณ์จะมาจากฉายาของสโมสรก็คือ ช้างงาดำตามทากาฬ ซึ่งงาดำเป็นของคู่บ้านคู่เมืองของชาว
จังหวัดน่าน ในตัวตราสัญลักษณ์จะเป็นรูปช้างที่มีงาสีดำเพื่อให้ตรงกับฉายาของสโมสรและแนวคิดใน
การออกแบบ แวดตาช้างแสดงถึงความดุดัน มุ่งมั่น จริงใจ ในส่วนงาช้างจะออกมากรอบแสดงถึง
การก้าวข้ามข้อจำกัดต่างๆทั้งตัวนักกีฬาหรือทางด้านคุณทรัพย์ ตามนโยบายของสโมสรที่มุ่งเน้นการ
พัฒนาเยาวชนของจังหวัดน่านให้เป็นนักกีฬาที่มีคุณภาพในอนาคต ตัวช้างนั้นจะอยู่รอบที่มีลักษณะ
เป็นรูปโล่ซึ่งแสดงถึง ความอดทน แข็งแรง หูของช้างนั้นจะมีลักษณะเป็นปีกนกแสดงถึง การบินขึ้นไป
จุดที่สูงขึ้น ไปสู่ความสำเร็จ ส่วนสีของตราสัญลักษณ์นั้นจะมีสีม่วง สีเหลือง เป็นสีประจำสโมสรและสี
จังหวัดน่านสีขาว แสดงถึง ความสง่างาม การมีน้ำใจนักกีฬา รู้จักแพ้รู้จักชนะรู้จักถอย อีกทั้งยังมีในส่วน
ของ เอกสารในสำนักงาน สินค้าต่างๆ ร้านขายสินค้า ซึ่งออกแบบให้สอดคล้องกันให้ตัวของสโมสรนั้นดู
ทันสมัย เทียบเท่ากับสโมสรต่างๆในลึคดิวิชั่นเดียวกัน

ชื่อเรื่อง การออกแบบอัตลักษณ์เรือนสมุนไพร โรงพยาบาลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้

จังหวัดพิษณุโลก

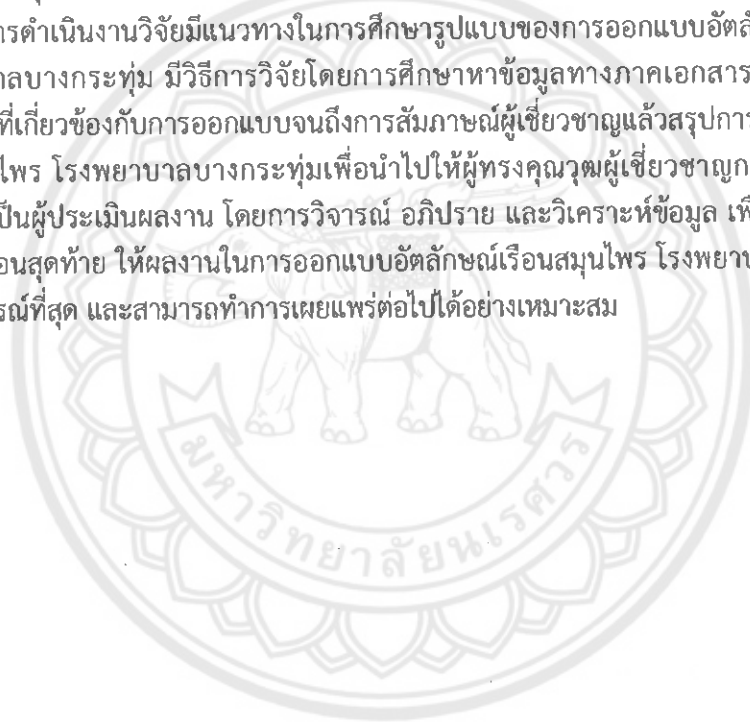
ผู้ออกแบบ ทศวรรษ ตรีน้อย

บทคัดย่อ

การออกแบบอัตลักษณ์เรือนสมุนไพร โรงพยาบาลบางกระทู้ อำเภอบางกระทู้ จังหวัดพิษณุโลก

มีจุดมุ่งหมาย เพื่อต้องการสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับเรือนสมุนไพร โรงพยาบาลบางกระทู้ ให้เกิดความน่าสนใจและเป็นการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนทั่วไปเกิดความสนใจ ทราบถึงประโยชน์ และหันมาใช้ยาจากสมุนไพรมากขึ้น เพื่อที่จะได้ลดค่าใช้จ่ายการนำเข้ายาจากต่างประเทศ

การดำเนินงานวิจัยมีแนวทางในการศึกษารูปแบบของการออกแบบอัตลักษณ์เรือนสมุนไพร โรงพยาบาลบางกระทู้ มีวิธีการวิจัยโดยการศึกษาหาข้อมูลทางภาคเอกสารและข้อมูลวิจัยทางภาคสนามที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบจนถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญแล้วสรุปการออกแบบอัตลักษณ์เรือนสมุนไพร โรงพยาบาลบางกระทู้เพื่อนำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิผู้เชี่ยวชาญการออกแบบสาขาที่เกี่ยวข้องเป็นผู้ประเมินผลงาน โดยการวิจารณ์ อภิปราย และวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อหาข้อสรุป ในการแก้ไขขั้นตอนสุดท้าย ให้ผลงานในการออกแบบอัตลักษณ์เรือนสมุนไพร โรงพยาบาลบางกระทู้ที่มีความสมบูรณ์ที่สุด และสามารถทำการเผยแพร่ต่อไปได้อย่างเหมาะสม

ชื่อเรื่อง การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสน อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์
ผู้ออกแบบ ทรงศักดิ์ จิระประพาฬ
บทคัดย่อ

โครงการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสน อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนออัตลักษณ์ที่สามารถแสดงความเป็นเอกภาพเดียวกันและเพื่อช่วยสื่อประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างให้กับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสนในปัจจุบัน พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสนขาดอัตลักษณ์ที่มีเอกลักษณ์ที่ชัดเจน ขาดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและมีการประชาสัมพันธ์ที่น้อยมาก การออกแบบอัตลักษณ์จึงช่วยทำให้เกิดความน่าสนใจและจดจำได้ง่ายขึ้นและเป็นสื่อประชาสัมพันธ์สำหรับนักท่องเที่ยวให้หันมาท่องเที่ยวที่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสนมากขึ้น

การดำเนินงานมีแนวทางในการศึกษาถึงรูปแบบของการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสน มีวิธีดำเนินงานวิจัยโดยศึกษาข้อมูลทางเอกสารและข้อมูลวิจัยทางภาคสนามที่เกี่ยวข้องกับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสนและการออกแบบอัตลักษณ์ จนถึงการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงออกแบบโดยใช้ข้อมูลต่างๆมาเป็นแนวทางในการวิจัย เพื่อหาข้อสรุปที่ดีและข้อผิดพลาด ผ่านการวิจารณ์ อภิปรายและวิเคราะห์ข้อมูลนำไปสู่การแก้ไขครั้งสุดท้าย เพื่อให้เป็นผลงานการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสน อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์ ที่มีความสมบูรณ์น่าสนใจ ซึ่งจะเป็นส่วนเสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้แก่พิพิธภัณฑ์ท้องถิ่นจินเสน อำเภอตากลี จังหวัดนครสวรรค์

4.กรณีศึกษา

ภาพที่ 21-22 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์และอัตลักษณ์องค์กรของ Fear Walk
ที่มา: <https://www.behance.net/gallery/21733019/Fear-Walk-An-Interactive-Haunted-Experience>, 2557

Fear Walk: An Interactive Haunted Experience

1.ชั้นระบุข้อมูลผลงาน

- ชื่อผลงาน *Fear Walk: An Interactive Haunted Experience*
- ผู้ออกแบบ *Cameron Kinchen*

การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับ Fear Walk An Interactive Haunted Experience ซึ่งเป็นบ้านผีสิงแนวใหม่ โดยให้ผู้เข้าชมได้สัมผัสประสบการณ์สยองในป่าได้ถึง 12 ชั่วโมง

2.ขั้นตอนการพรรณนาผลงาน

การออกแบบใช้ลักษณะของต้นไม้หนาที่บดบังสถานที่จัดกิจกรรมได้อย่างดี มีการใช้สีที่ทำให้ดูน่ากลัวและลึกลับ สายเส้นที่ใช้ในงานออกแบบมีความดิบเข้ากับอารมณ์หลักขององค์กร

3.ชั้นวิเคราะห์

เป็นรูปแบบของงานออกแบบที่ดูมีความลงตัวระหว่างความเป็นธรรมชาติและความน่ากลัว สามารถสร้างความน่าสนใจและสร้างแรงดึงดูดต่อผู้พบเห็นได้อย่างดี

4.ชั้นตีความ

ผู้ออกแบบต้องการสื่อให้ผู้รับสารเห็นถึงสถานที่หลักของการจัดงานคือป่า โดยการใช้ต้นไม้ที่แผ่กิ่งก้านมาทำการออกแบบตราสัญลักษณ์ และสามารถสื่อจุดประสงค์และแนวทางของการจัดกิจกรรมได้จากองค์ประกอบอื่น ๆ

5.ชั้นประเมินผล

ตัวงานออกแบบมีความน่าสนใจ แปลกใหม่ในการออกแบบตราสัญลักษณ์ที่เด่นชัด การใช้สีเป็นองค์ประกอบเพื่อเพิ่มอารมณ์ร่วมกับผู้รับสาร และสามารถนำไปจัดวางบนของที่ระลึกชิ้นอื่นๆ

ภาพที่ 23-24 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์,โปสเตอร์ และสื่อโฆษณาของ Mansion 7
ที่มา: <https://www.behance.net/gallery/17899317/Mansion7,2557>

Mansion7

1.ชั้นระบุข้อมูลผลงาน

- ชื่อผลงาน Mansion7
- ผู้ออกแบบ Wake up call co.,ltd.

การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับ the Boutique thriller mall อันเป็นแหล่งท่องเที่ยวยามราตรีที่มีสามโซนการจัดแสดง คือ โซนแฟชั่น อาหาร เครื่องดื่ม และบ้านผีสิง

2.ขั้นตอนการพรรณนาผลงาน

การออกแบบใช้แนวคิดคือความหลอน จึงเลือกใช้สีม่วงดำเพื่อให้เข้ากับบรรยากาศของสถานที่ ตราสัญลักษณ์ออกแบบโดยให้ดูหรรษาและน่ากลัวและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่คือคนมีเงิน

3.ชั้นวิเคราะห์

การผสมผสานกันระหว่างความทันสมัยและความน่ากลัว เป็นการออกแบบที่ดูแปลกใหม่และไม่เหมือนใคร อย่างการเลือกใช้รูปร่างแบบแฟชั่นมาเป็นจุดเด่นบนโปสเตอร์ที่มีฉากหลังเป็นบ้านผีสิง

4.ชั้นตีความ

แนวทางการออกแบบสามารถบ่งบอกถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน ทำให้ผู้ใช้บริการเกิดความสนใจและสนุกไปกับบรรยากาศของสถานที่ได้ และด้วยการออกแบบที่แปลกใหม่สามารถดึงดูดกลุ่มเป้าหมายใหม่ๆเพิ่มได้อีก

5.ชั้นประเมินผล

ลักษณะของงานออกแบบมีความสวยงาม ดูเป็นหนึ่งเดียวกันทั้งสามโซนการจัดแสดงไม่หลุดคอนเซ็ปต์ สามารถตอบสนองต่อกลุ่มเป้าหมายที่มีฐานะระดับกลางขึ้นไปได้เป็นอย่างดี

ภาพที่ 25-26 แสดงการออกแบบตราสัญลักษณ์และบัตรเข้าชมของ Waldorf Estate of Fear
ที่มา: <https://www.behance.net/gallery/41385731/Waldorf-Estate-of-Fear-Logo-Design, 2559>

Waldorf Estate of Fear

1. ขั้นตอนข้อมูลผลงาน

- ชื่อผลงาน Waldorf Estate of Fear Logo Design
- ผู้ออกแบบ Craig Hines

ผลงานการออกแบบตราสัญลักษณ์และตัวเข้าชม

และเว็บไซต์สำหรับบ้านผีสิง Waldorf Estate of Fear

2. ขั้นตอนการพรรณนาผลงาน

เป็นการออกแบบตราสัญลักษณ์ให้ออกมาสื่อถึงความกลัว

ความสยองขวัญ โดยการใช้สีแดงเป็นสีหลักในการออกแบบ รวมทั้งลักษณะของตัวอักษรให้เหมือนกับ
การใช้เลือดเขียน

3. ขั้นตอนวิเคราะห์

การออกแบบเน้นการใช้สีแดงเข้มเป็นพื้นหลักเป็นหลัก และตัดด้วยสีที่ดูฉูดฉาดกว่า อย่างสีเหลืองและแดง
เพื่อเน้นในจุดที่ต้องการให้เกิดความสนใจเป็นพิเศษ

4. ขั้นตอนตีความ

ผู้ออกแบบต้องการสื่อให้เห็นถึงความน่ากลัว ต้องการให้ผู้พบเห็นเกิดอารมณ์ร่วมไปกับสถานที่ โดย
เริ่มจากจุดพื้นฐานอย่างสิ่งพิมพ์และสื่อประชาสัมพันธ์ชนิดต่างๆก่อน โดยการใช้ดนตรีประกอบใน
เว็บไซต์และลักษณะของการออกแบบ

5. ขั้นตอนประเมินผล

ผลงานมีความลงตัวในการจัดวางองค์ประกอบโดยรวม การออกแบบลักษณะของตัวเข้าชมทำได้ดี มี
จุดฉีกตัวที่เป็นรอยเลือด และการใช้รูปของแต่ละสถานที่เข้าชมวางเป็นรูปประกอบเพื่อเพิ่มความ
น่าสนใจ

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเป็นมา วิสัยทัศน์ จุดมุ่งหมายในการก่อตั้งพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ เพื่อเป็นการหาแนวทางสำหรับการออกแบบอัตลักษณ์ การพัฒนางานออกแบบตามแนวทางของทางพิพิธภัณฑ์ ให้มีภาพลักษณ์ที่เหมาะสม มีความน่าดึงดูด และน่าสนใจสำหรับผู้พบเห็นโดยทั่วไป ซึ่งพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ได้จัดตั้งอยู่ที่พัทยา จังหวัดชลบุรี อันเป็นเมืองท่องเที่ยวที่โด่งดังอีกแห่งของประเทศไทย มีธรรมชาติและภูมิทัศน์สวยงาม เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวจำนวนมากและทำรายได้ด้านการท่องเที่ยวให้กับประเทศมากมายในแต่ละปี สถานที่ท่องเที่ยวต่างๆในชลบุรีและพัทยายังเป็นอีกปัจจัยสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวให้เกิดความสนใจ การส่งเสริมและการพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้เกิดความน่าสนใจและน่าดึงดูดอยู่เสมอจัดเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาการท่องเที่ยวของประเทศไทยให้ก้าวหน้ามากขึ้นกว่าเดิม โดยพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ เป็นพิพิธภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์แปลกและแตกต่างออกไปจากพิพิธภัณฑ์โดยทั่วไปและมีชื่อเสียงในวงกว้าง การพัฒนาให้เกิดความน่าสนใจมากยิ่งขึ้นไปจากเดิม จึงเป็นผลดีทั้งต่อตัวพิพิธภัณฑ์และต่อส่วนรวม โดยมีวิธีการดำเนินงานวิจัยดังนี้

3.1 ขั้นตอนการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 ทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลในด้านต่างๆจากหนังสือ เว็บไซต์ รวมทั้งการลงพื้นที่สำรวจเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการออกแบบและสถานที่ที่ทำการออกแบบคือ พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย ดังนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาและการออกแบบของพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย
- ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย
- ข้อมูลด้านสถานที่ในการจัดแสดงของพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม่ ประเทศไทย
- ข้อมูลด้านการออกแบบอัตลักษณ์

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ การนำข้อมูลที่ได้รวบรวมสำเร็จแล้วมาทำการคัดกรองส่วนที่น่าเชื่อถือและมีประโยชน์สำหรับใช้ในการออกแบบ มาทำการตรวจสอบและจัดลำดับตามความสำคัญ เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปพัฒนางาน รวมทั้งการกำหนดแนวความคิดที่ใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องชัดเจน

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาและสร้างผลงาน โดยเริ่มทำจากการสร้างสรรค์ผลงานตามขอบเขตและภายใต้แนวความคิดทางการออกแบบและรับฟังคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา การแก้ไขและพัฒนาตามลำดับความเหมาะสมและตามคำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 4 สรุปและประเมินผล การนำเสนอผลงานทั้งหมดที่มีการพัฒนาและแก้ไขตามความเหมาะสมแล้ว เพื่อรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษารวมทั้งคณะกรรมการทั้งหมด

3.2 วิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย

นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ

ผู้ชอบการผจญภัยและความตื่นเต้น ทวาดเสียว และชอบท่องเที่ยวแนวใหม่

เนื่องจากเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังทรัพย์เป็นของตนเองในจำนวนหนึ่ง รวมทั้งในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มักสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อ จึงสามารถใช้จ่ายเพื่อการเข้าชมและหาความสุขได้อย่างสะดวก

ด้านความสนใจ ค่อนข้างมีอิสระด้านการใช้เงินระดับหนึ่ง ต้องการได้รับความพึงพอใจสมกับเงินที่เสียไป การบริการและการจัดการที่ดี ความตื่นเต้นเร้าใจ ความสนุกสนานที่แปลกใหม่

กระแสความชื่นชอบและนิยมในปัจจุบัน มีการเข้าถึงสื่อโซเชียลได้หลายช่องทาง รับข่าวสารได้อย่างรวดเร็ว ตามกระแสที่มาจากโซเชียลเป็นส่วนมาก

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อนำมาใช้ในการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย ทางผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการศึกษาข้อมูลจากหนังสือ สื่อออนไลน์ หรืองานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบอัตลักษณ์ หลังจากนั้นจึงได้มีการลงพื้นที่จริงเพื่อสำรวจและวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อยของทางพิพิธภัณฑ์และนำข้อมูลมาใช้ในการงานออกแบบ

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 การแบ่งโซนจัดแสดงภายในพิพิธภัณฑ์

Believe It or Not Museum

Haunted Adventure

The Vault Laser Maze Challenge

Moving Theater 12D

Infinity Maze

Louis Tussaud's Wax Work's

Scream in the Dark

3.4.2 จุดเด่น/ปัญหาของพิพิธภัณฑ์พื้นบ้านจำหรี

จุดเด่น

- ความแปลกใหม่ของพิพิธภัณฑ์ที่ไม่เหมือนใคร
- มีกิจกรรมให้ผู้เข้าชมได้เลือกทำอย่างหลากหลาย
- มีระบบการรองรับนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เข้าชม
- สถานที่ตั้งมีความโดดเด่น สะดวกต่อการเดินทางเพื่อเข้าชม

ปัญหา

- มีความหลากหลายทางการออกแบบแต่ละจุดมาก
- สื่อประชาสัมพันธ์ไม่เพียงพอ
- การจัดวางสื่อสิ่งพิมพ์ที่ยากต่อการอ่าน
- ราคาตัวเข้าชมค่อนข้างสูง

3.4.3 ด้านหลักการออกแบบ

- องค์กรต้องมีเอกลักษณ์ในงานออกแบบที่ชัดเจน
- สัญลักษณ์ขององค์กรในแต่ละจุดต้องมีความสอดคล้องต่อกันและเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน
- สัญลักษณ์ต้องมีความแตกต่างจากองค์กรอื่นๆ
- การออกแบบต้องมีความดึงดูดและน่าสนใจต่อผู้พบเห็น

3.4.4 ข้อดี/ข้อเสียจากการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์

ข้อดี

- เป็นการสร้างเอกลักษณ์ที่เหมาะสมกับตัวองค์กร
- ทำให้องค์กรมีความเป็นสากล ง่ายต่อการจดจำของนักท่องเที่ยว
- มีจุดเด่นที่สวยงามและแตกต่างอย่างชัดเจนกับองค์กรอื่นๆ
- เกิดมาตรฐานที่เหมาะสมกับระดับขององค์กร

ข้อเสีย

- ใช้เวลานานในการศึกษาเอกลักษณ์ขององค์กรเพื่อการออกแบบ
- ใช้งบประมาณเยอะในการออกแบบอัตลักษณ์
- การออกแบบให้กับองค์กรขนาดใหญ่ยากเนื่องจากองค์ประกอบเยอะ

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การดำเนินงานในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาด้านการออกแบบอัตลักษณ์องค์กรสำหรับพิพิธภัณฑิรบลีสึ เชื้อหรือไม ประเทศไทย เพื่อเป็นการออกแบบอัตลักษณ์ให้สามารถสื่อได้ถึงภาพลักษณ์ของตัวองค์กร เกิดภาพลักษณ์ใหม่ที่ดี สวยงาม มีความน่าจดจำ โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับด้านการออกแบบ และข้อมูลของตัวองค์กรทั้งในด้านเอกลักษณ์และสภาพทั่วไป ทางผู้วิจัยจึงนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ และพัฒนาเพื่อต่อยอดในการสร้างงานออกแบบ โดยมีขั้นตอนในการปฏิบัติงานดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 ทางผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและค้นคว้าข้อมูลในด้านต่างๆจากหนังสือ เว็บไซต์ รวมถึงการลงพื้นที่สำรวจเพื่อทำการรวบรวมข้อมูลที่มีความเกี่ยวข้องกับการออกแบบและสถานที่ที่ทำการออกแบบคือ พิพิธภัณฑิรบลีสึ เชื้อหรือไม ประเทศไทย ดังนี้

- ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นมาและการออกแบบของพิพิธภัณฑิรบลีสึ เชื้อหรือไม ประเทศไทย
- ข้อมูลเกี่ยวกับกลุ่มเป้าหมายของพิพิธภัณฑิรบลีสึ เชื้อหรือไม ประเทศไทย
- ข้อมูลด้านสถานที่ในการจัดแสดงของพิพิธภัณฑิรบลีสึ เชื้อหรือไม ประเทศไทย
- ข้อมูลด้านการออกแบบอัตลักษณ์

ขั้นตอนที่ 2 การตรวจสอบข้อมูลและวิเคราะห์ การนำข้อมูลที่ได้รวบรวมสำเร็จแล้วมาทำการคัดกรองส่วนที่น่าเชื่อถือและมีประโยชน์สำหรับใช้ในการออกแบบ มาทำการตรวจสอบและจัดลำดับตามความสำคัญ เพื่อให้ง่ายต่อการนำไปพัฒนางาน รวมทั้งการกำหนดแนวความคิดที่ใช้ในการทำงานอย่างถูกต้องชัดเจน

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาและสร้างผลงาน โดยเริ่มทำจากการสร้างสรรค์ผลงานตามขอบเขตและภายใต้แนวความคิดทางด้านการออกแบบและรับฟังคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา การแก้ไขและพัฒนาตามลำดับความเหมาะสมและตามคำแนะนำ

ขั้นตอนที่ 4 สรุปและประเมินผล การนำเสนอผลงานทั้งหมดที่มีการพัฒนาและแก้ไขตามความเหมาะสมแล้ว เพื่อรับคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษารวมทั้งคณะกรรมการทั้งหมด

4.1 บทวิเคราะห์และสรุปเงื่อนไขการออกแบบ (Design Brief)

1.ชื่อโครงการ (Project Title) การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑิรบลีสึ เชื้อหรือไม ประเทศไทย

2.ข้อมูลองค์กร (Client Data)

ชื่อองค์กร (Name of Company) พิพิธภัณฑิรบลีสึ เชื้อหรือไม ประเทศไทย

ที่อยู่ (Address) 218 อาคารศูนย์การค้ารอยัล การ์เด้น พลาซ่า ห้องเลขที่ ซี 20-21

หมู่ 10 ถนนเลียบชายหาด ตำบลหนองปรือ อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี 20260

โทรศัพท์ (Telephone) 66(38)710-294-8

เว็บไซต์ (Website) www.ripleysthailand.com

3.ความเป็นมาขององค์กร (Background)

ประวัติขององค์กร

พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ สาขาประเทศไทย เปิดตัวอย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 18 ก.พ. 2538 ที่ชั้น 3 ศูนย์การค้ารอยัล การ์เด้น พลาซ่า พัทยาใต้ พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้! เกิดขึ้นแห่งแรกในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศไทยเป็นประเทศที่ 22 ตั้งอยู่ที่ ชั้น 2 ศูนย์การค้า รอยัล การ์เด้น พลาซ่า ของเมืองพัทยา เมืองที่เป็นจุดศูนย์กลางของนักท่องเที่ยว ภายในพิพิธภัณฑ์จัดแสดงเรื่องแปลก พิสดารมากมายเกือบ 350 ชิ้น และถูกจัดแสดงภายในห้องต่างๆกว่า 10 ห้อง

4.ความเป็นมาของการออกแบบและวัตถุประสงค์ (Graphic Design Brief Background and Objectives)

การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ ประเทศไทย เกิดขึ้นเพื่อเป็นการศึกษาในเรื่องการออกแบบอัตลักษณ์ใหม่ให้กับองค์กร เนื่องจากในปัจจุบันการออกแบบอัตลักษณ์ได้เข้ามามีบทบาทและได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก มีการใช้กันอย่างแพร่หลายในแทบทุกองค์กร โดยการออกแบบจะทำให้ตัวองค์กรเกิดความน่าสนใจ มีความน่าดึงดูดต่อผู้พบเห็นได้โดยง่าย พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ ประเทศไทย เป็นอีกแหล่งท่องเที่ยวที่น่าสนใจของจังหวัดชลบุรีว่ายังขาดเอกลักษณ์ ความเป็นหนึ่งเดียวกันที่จะเป็นสิ่งคอยดึงดูดนักท่องเที่ยวหน้าใหม่ให้เข้ามาเยี่ยมชมเมื่อเทียบกับสถานที่ท่องเที่ยวเกิดใหม่แห่งอื่นๆ และยังมีการประชมสัมพันธ์ที่ไม่ครอบคลุม เหตุนี้เองจึงทำให้ทางผู้วิจัยเกิดแนวคิดที่จะออกแบบรวมทั้งสร้างส่อประชมสัมพันธ์ให้กับพิพิธภัณฑ์ ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ ประเทศไทย เพื่อให้เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อองค์กร และมีผลดึงดูดเป็นอย่างมากต่อกลุ่มเป้าหมายในการตัดสินใจใช้บริการ

5.ข้อมูลทางการตลาด (Marketing Data) วิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน อุปสรรค โอกาสทางการตลาด (SWOT)

จุดแข็ง พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื้อหรือไม้ ประเทศไทย มีสาขามากมายในต่างประเทศ เป็นพิพิธภัณฑ์ของแปลกที่น่าสนใจและมีเครื่องเล่นมากมาย

จุดอ่อน มีราคาค่าบริการเข้าชมที่ค่อนข้างแพง

อุปสรรค มีการประชาสัมพันธ์ที่ไม่ทั่วถึงและน้อย ไม่ครอบคลุมกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ ทำให้นักท่องเที่ยวบางคนไม่รู้จักเท่าที่ควร

โอกาส เมื่อมีผู้พบเห็นสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีความน่าสนใจและมีความดึงดูด จะทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความสนใจในตัวองค์กรและมาเข้าใช้บริการกันมากขึ้น

6.กลุ่มเป้าหมาย (Target Group)

- นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ
- ผู้ชอบการผจญภัยและความตื่นเต้น ทวาดเสียว และชอบท่องเที่ยวแนวใหม่

เนื่องจากเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังทรัพย์เป็นของตัวเองในจำนวนหนึ่ง รวมทั้งในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มักสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อ จึงสามารถใช้จ่ายเพื่อการเข้าชมและหาความสุขได้อย่างสะดวก

7.ความคิดรวบยอด (Design Concept)

Mystery World แนวคิดของงานมาจากบรรยากาศโดยรวมของพิพิธภัณฑ์ที่เสมือนกับได้ไปอยู่ในโลกอีกใบที่มีความลึกลับที่น่าค้นหา เครื่องเล่นในแต่ละโซนจะมีบรรยากาศและความแปลกใหม่ที่แตกต่างกันออกไป จึงนำมาเป็นแนวคิดที่ใช้ในการออกแบบ

4.2 ขั้นตอนการร่างแบบ (Sketch Design)

การออกแบบและพัฒนาตราสัญลักษณ์
แบบร่างที่ 1

ภาพที่ 27 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 1

ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

การออกแบบตราสัญลักษณ์ในขั้นแรกมีแนวทางการออกแบบโดยการต้องการทำให้เกิดความสนุกสนาน โดยใช้เอกลักษณ์ที่เห็นเด่นชัดของพิพิธภัณฑ์มารวมในการออกแบบ เช่น รูปเครื่องบินชนตึกหรือลักษณะอื่นๆของห้องจัดแสดงภายใน

แบบร่างที่ 2

ภาพที่ 28 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 2
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

การออกแบบชั้นที่สองมีการใช้สีที่สื่ออารมณ์ถึงองค์กรลงไปมากขึ้น และมีการจำแนกจุดเด่นของห้องจัดแสดงแต่ละห้องภายในพิพิธภัณฑ์ว่ามีอะไรบ้าง เพื่อนำมาออกแบบใส่ในตราสัญลักษณ์

แบบร่างที่ 3

ภาพที่ 29 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 3

ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

การออกแบบในชั้นที่สามเกิดจากการเลือกจุดเด่นเพียงอย่างเดียวจากจุดเด่นของห้องจัดแสดงทั้งหมด ซึ่งเป็นสิ่งที่นักท่องเที่ยวสนใจ และพิพธิภัณฑ์ใช้ในการโฆษณาให้เห็นบ่อย และนำมาทำการออกแบบเป็นตราสัญลักษณ์ โดยลดรายละเอียดลง

แบบร่างที่ 4

ภาพที่ 30 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 4
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

แบบร่างที่ 5

ภาพที่ 31 ภาพร่างตราสัญลักษณ์ ชั้นที่ 5
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

การออกแบบในชั้นที่ 4 และ 5 เป็นการต่อยอดจากครั้งที่ 3 โดยการนำเอกลักษณ์ของพิพิธภัณฑ์ของแปลกและเครื่องเล่นอื่นๆมาใช้ในการสร้างตราสัญลักษณ์ เพื่อให้สามารถสื่อถึงตัวองค์กรได้อย่างชัดเจน ทั้งการใช้ตัวอักษร รูปทรง และสี เป็นส่วนประกอบในการออกแบบ

4.3 การพัฒนาและการสร้างสรรค์ (Development and Design)

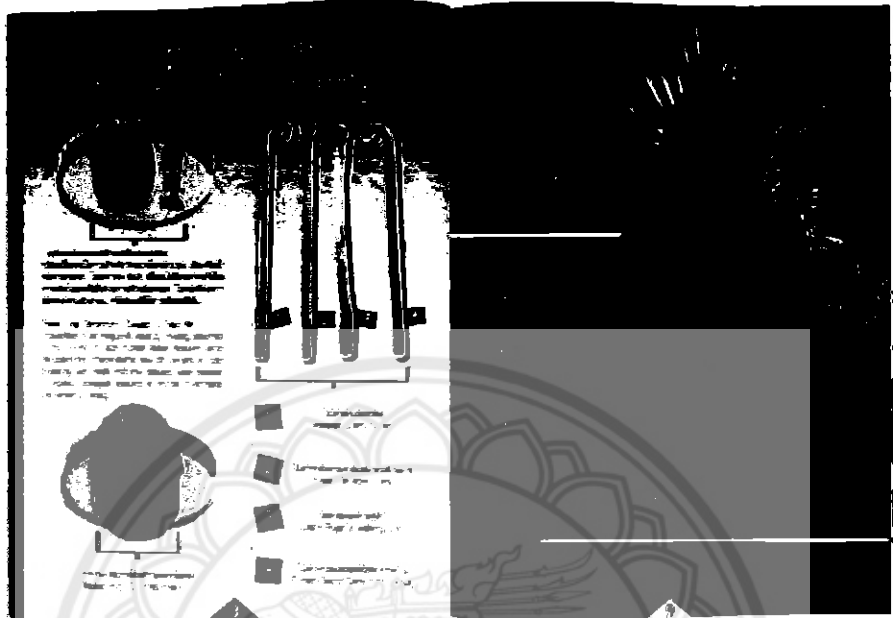
1.การออกแบบสิ่งพิมพ์

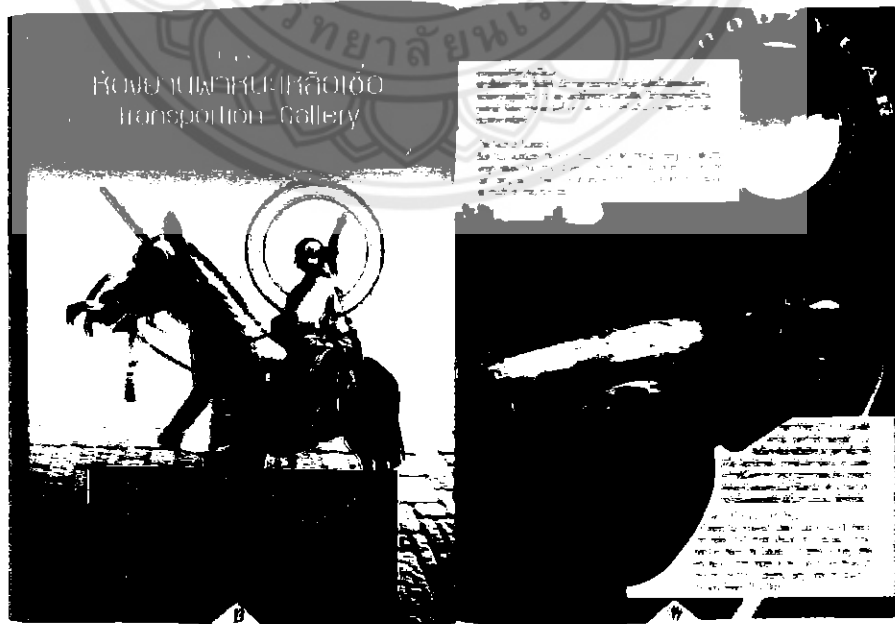
ภาพที่ 32 หนังสือเล่มเล็กปกหน้า-ปกหลัง
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

ภาพที่ 33 หนังสือเล่มเล็ก
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

ภาพที่ 34 หนังสือเล่มเล็ก
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

ภาพที่ 35 หนังสือเล่มเล็ก
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

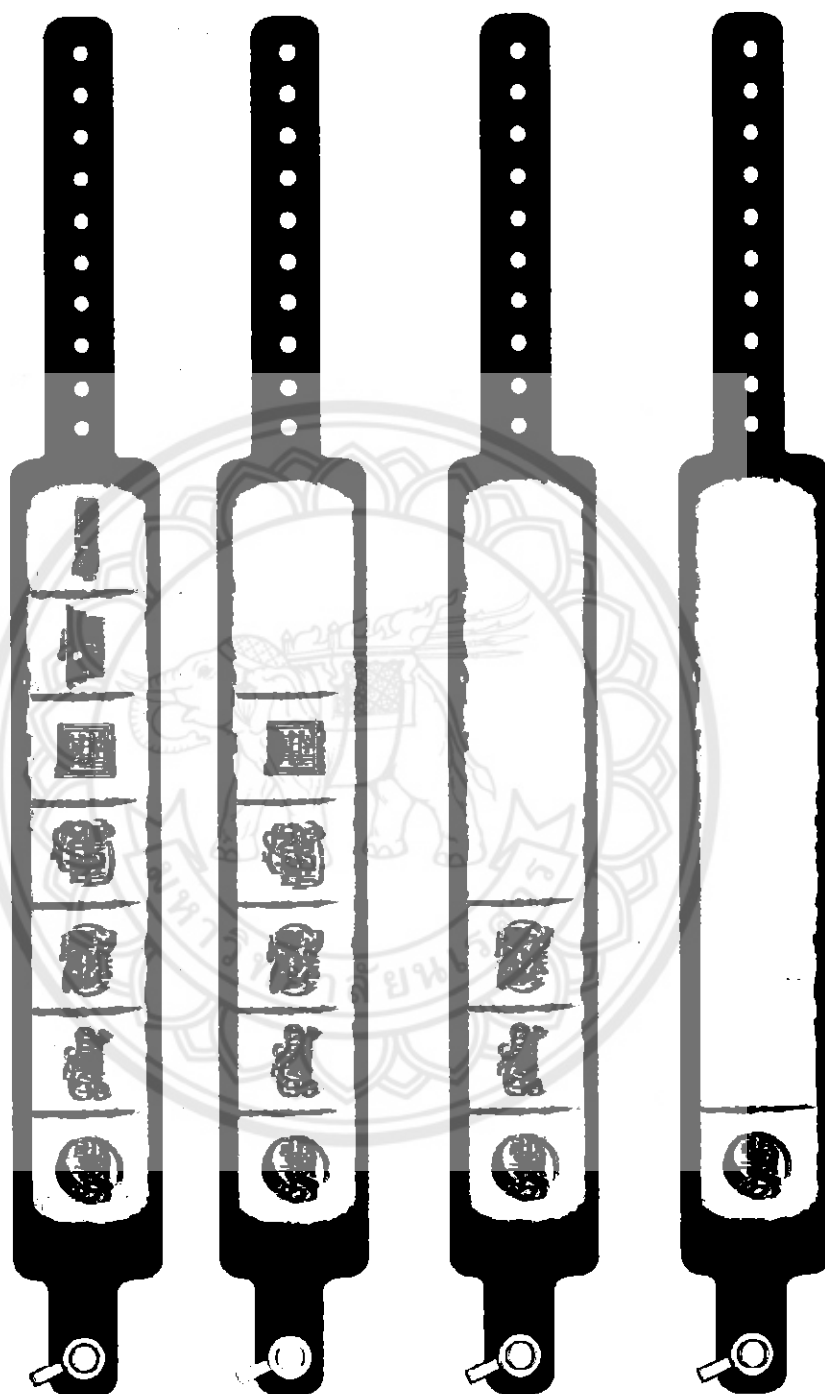

ภาพที่ 36 หนังสือเล่มเล็ก
 ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

การออกแบบหนังสือเล่มเล็กออกแบบโดยใช้หลักการเดียวกับการออกแบบตราสัญลักษณ์ คือ ต้องสามารถสื่อได้ถึงความสนุกสนานและน่าสนใจของตัวองค์กรได้อย่างชัดเจน จึงเลือกใช้วิธีคอลลาจ (Collage) และใช้สีสันทันทีมีความสดใส ดึงดูด ให้เกิดความอยากอ่าน ในแต่ละหน้าจะให้ข้อมูลเกี่ยวกับ พิพิธภัณฑของแปลก ห้องจัดแสดง จุดเด่นของห้อง และข้อมูลเนื้อหาเกี่ยวกับห้องนั้นๆโดยประมาณ

ภาพที่ 37-38 บัตรพนักงานหน้า-หลัง
ที่มา: จิตรลดา สังฆพงษ์, 2559

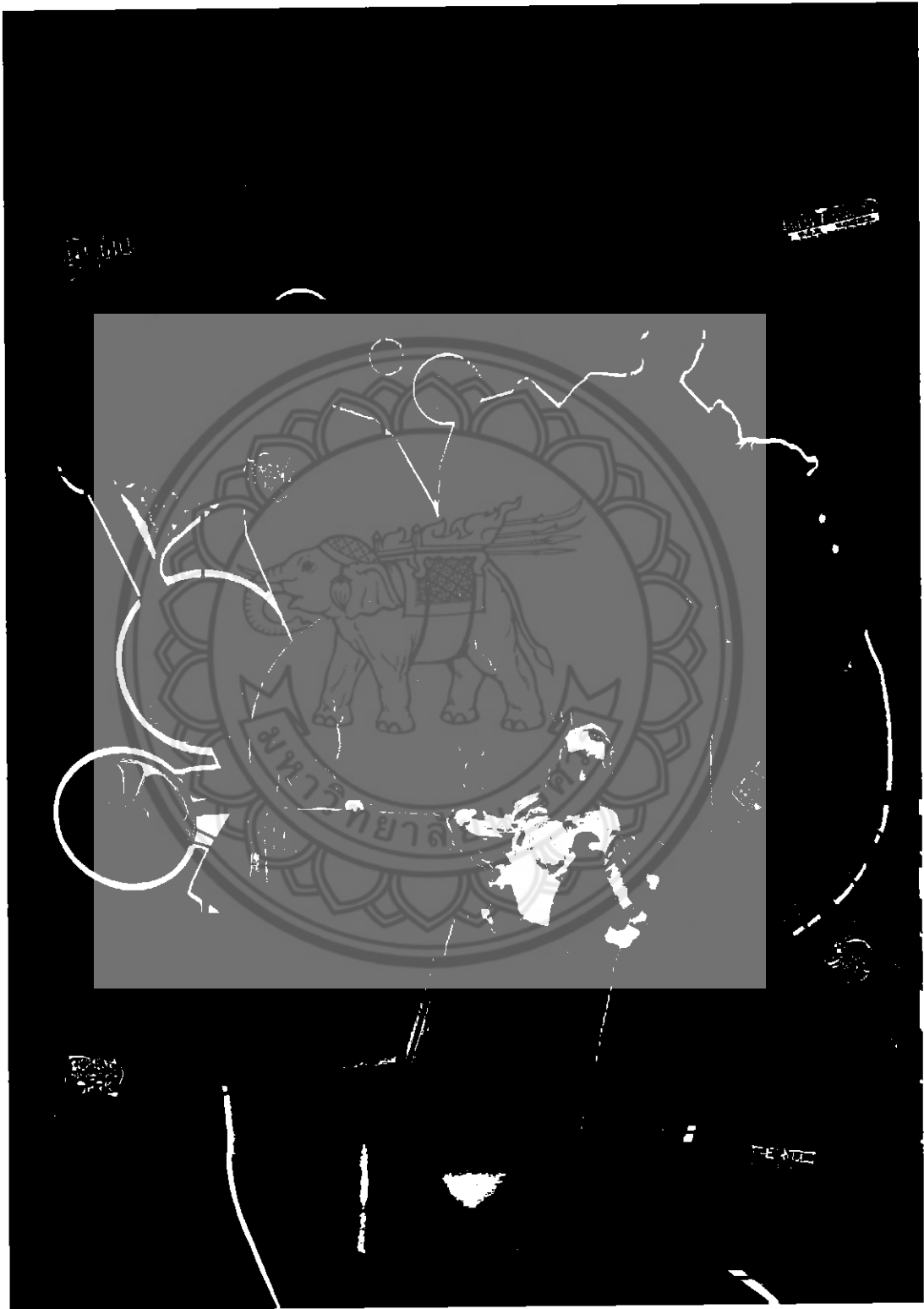

ภาพที่ 39 สายรัดข้อมือสำหรับนักท่องเที่ยวน
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

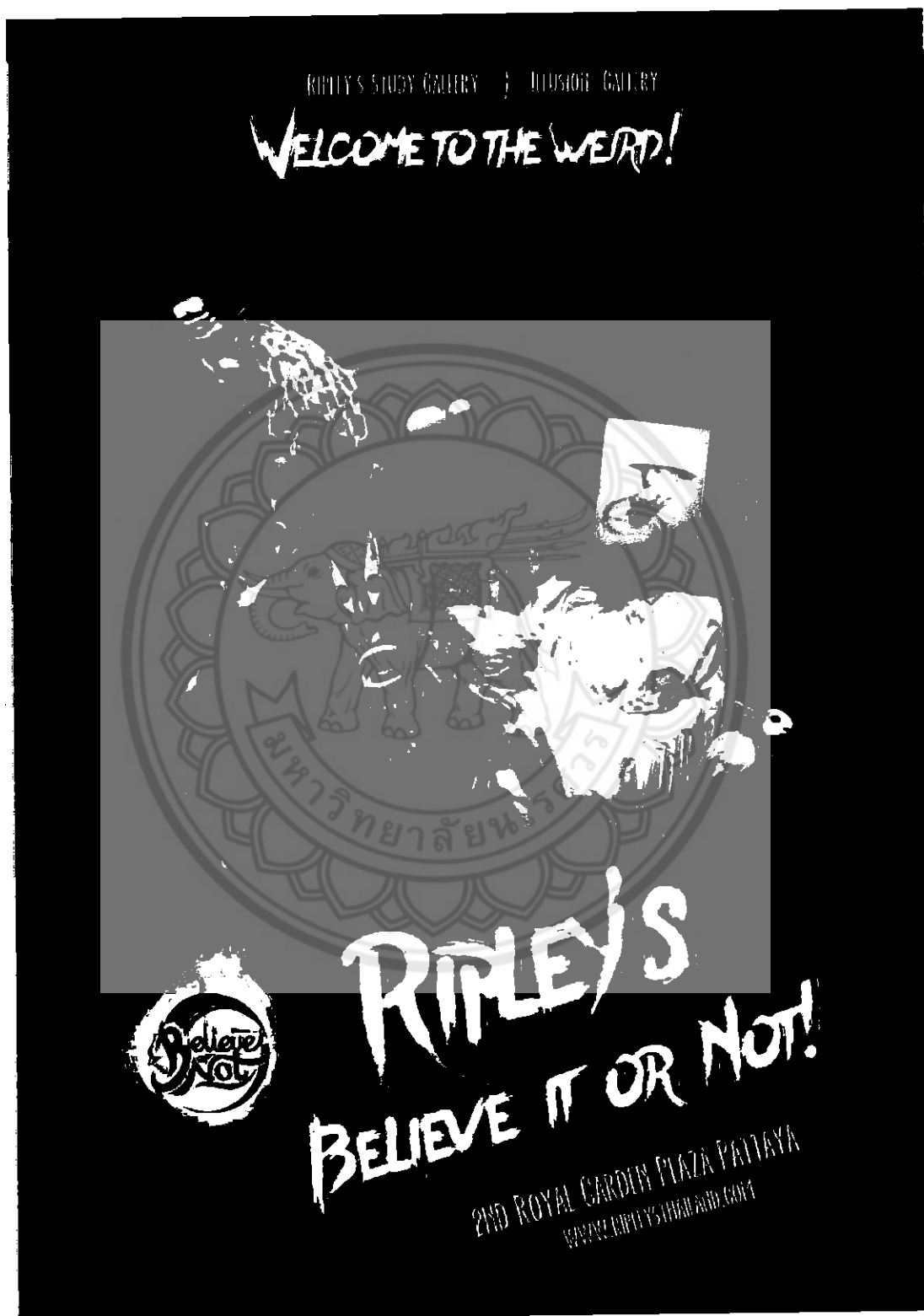
การออกแบบสายรัดข้อมือ(ตัวเข้าชม) ออกแบบโดยใช้สีแตกต่างกันสี่สี เพื่อแบ่งประเภทของ
การซื้อโปรโมชั่นในการเข้าชม ตั้งแต่การซื้อสำหรับเครื่องเล่นเดียวหรือเหมาซื้อ 3,5 และ 7 เครื่องเล่น

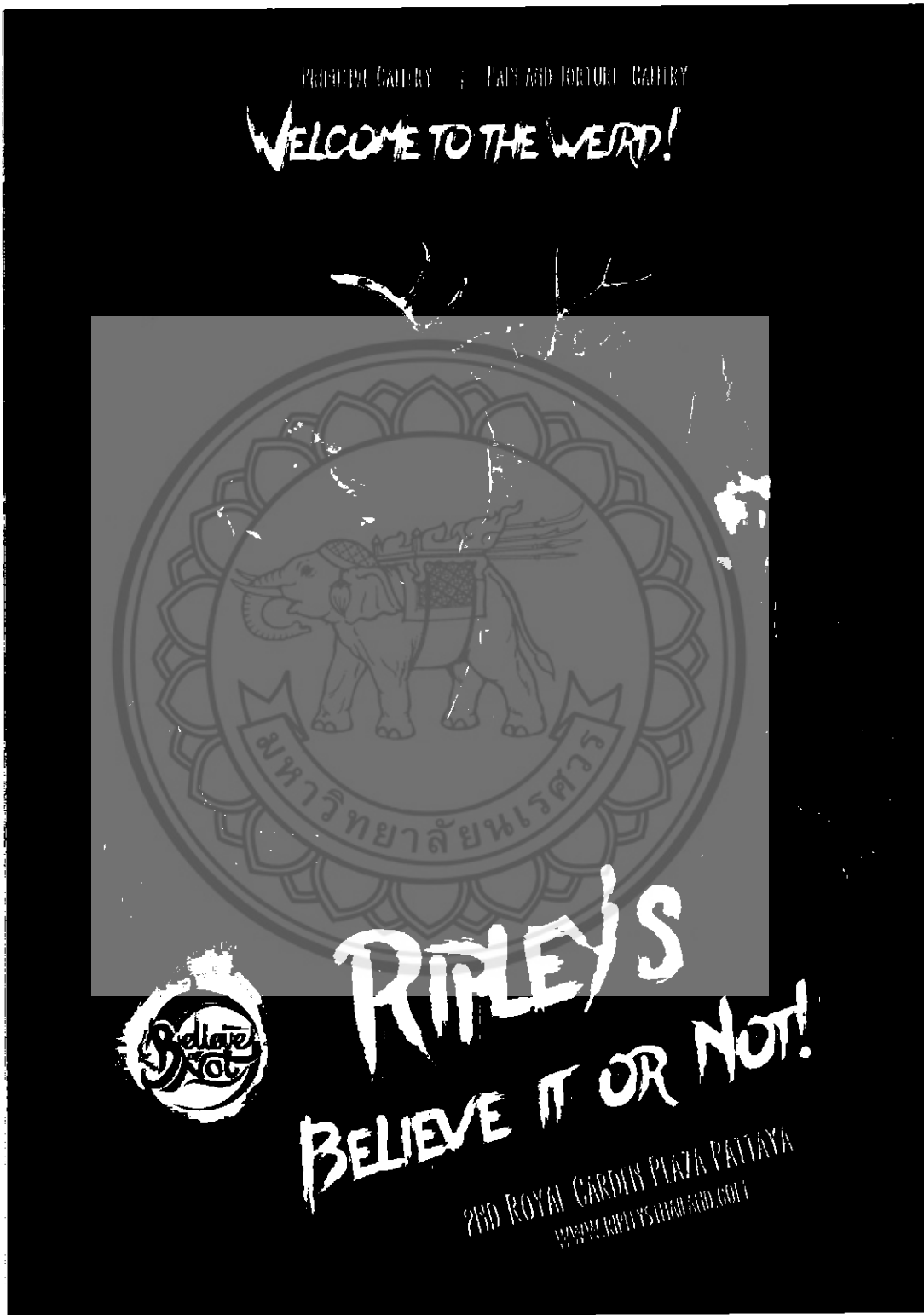
ภาพที่ 40 แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ด้านหน้า
 ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

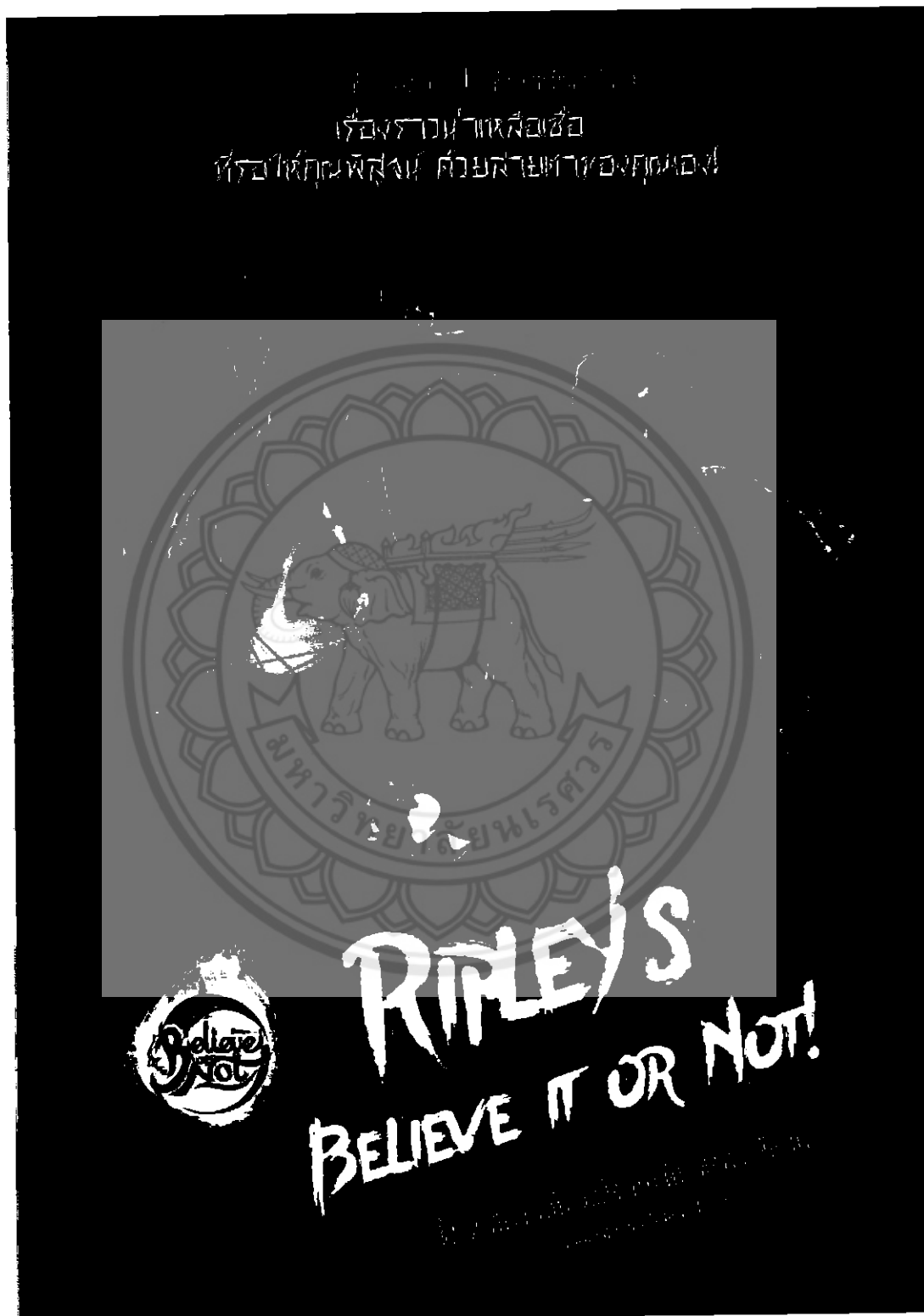
ภาพที่ 41 แผ่นพับประชาสัมพันธ์ ด้านหลัง
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

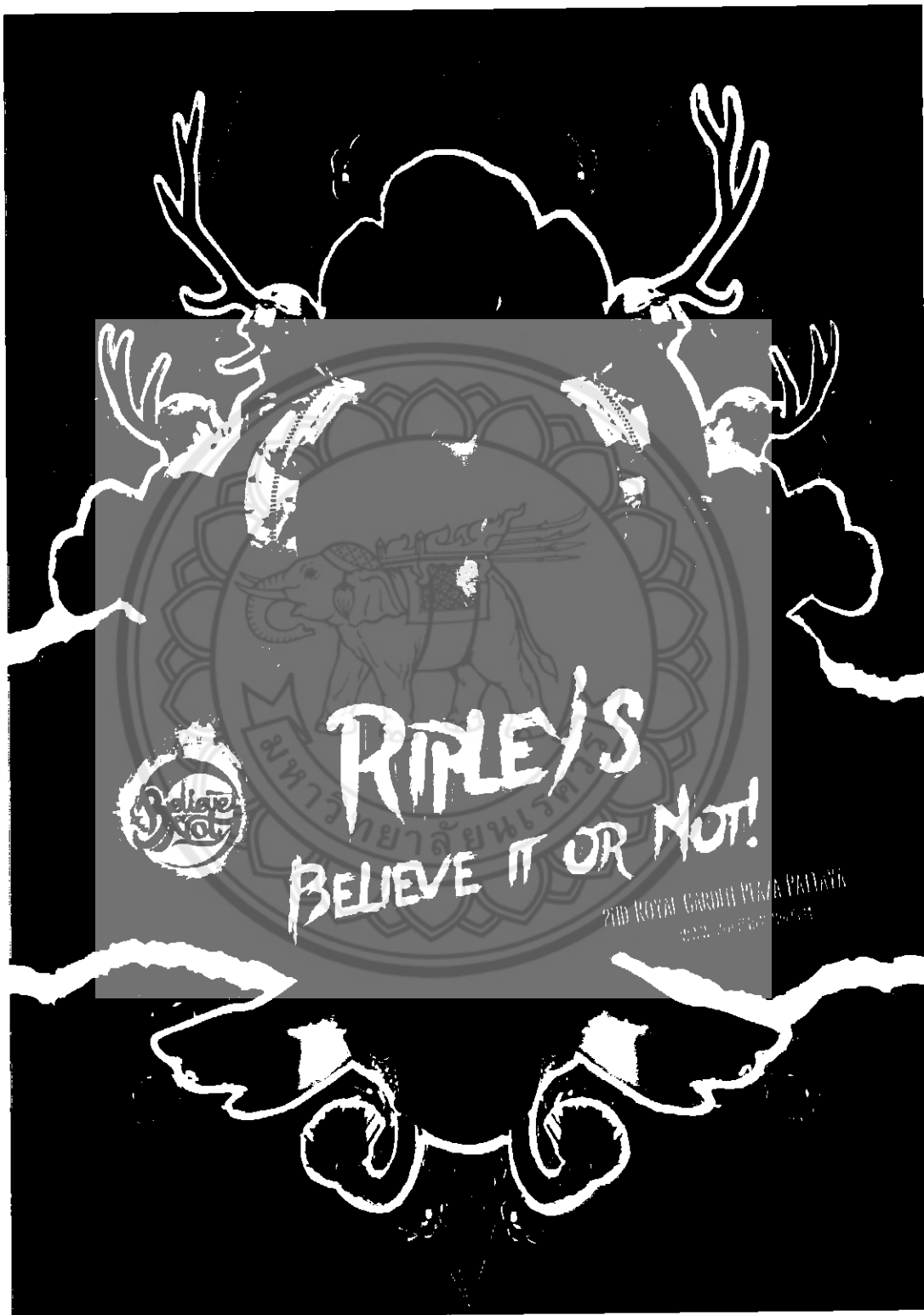
ภาพที่ 42 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

ภาพที่ 43 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

ภาพที่ 45 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

ภาพที่ 46 โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
ที่มา: จิตรลดา สังขะพงษ์, 2559

2. ของที่ระลึก

ภาพที่ 47 เสื้อยืด
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

ภาพที่ 48 เข็มกลัด
ที่มา: จิตรลดา สังฆะพงษ์, 2559

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การดำเนินการค้นคว้าครั้งนี้ในหัวข้อ การออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ใหม่ให้กับตัวองค์กร ให้เกิดความน่าสนใจ มีความน่าดึงดูดต่อผู้พบเห็น การประชาสัมพันธ์ให้เกิดผลเป็นที่รู้จักมากขึ้น ซึ่งสามารถสรุปการออกแบบได้ดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มุ่งหมายที่จะศึกษาเพื่อการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย

1. เพื่อเป็นการออกแบบอัตลักษณ์ให้แก่พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาการสร้างอัตลักษณ์ให้แก่พิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย
3. เพื่อเป็นการศึกษาด้านการประชาสัมพันธ์ของพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ ประเทศไทย
4. เพื่อช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดี เป็นเอกลักษณ์จดจำได้โดยง่ายต่อบุคคลทั่วไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงออกแบบพัฒนา ซึ่งนักวิจัยในที่นี้หมายถึงนิสิตวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร

1. ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย
นักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและต่างชาติ
ผู้ชอบการผจญภัยและความตื่นเต้น หวาดเสียว และชอบท่องเที่ยวแนวใหม่
เนื่องจากเป็นกลุ่มเป้าหมายที่มีกำลังทรัพย์เป็นของตนเองในจำนวนหนึ่งรวมทั้งในกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มักสนใจในสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อ จึงสามารถใช้จ่ายเพื่อการเข้าชมและหาความสุขได้อย่างสะดวก
2. ขอบเขตของผลงานออกแบบสร้างสรรค์
 - ป้ายชื่อหน้าจุดเครื่องเล่น 7 อย่าง
 - ได้แก่ Believe It or Not Museum
 - Haunted Adventure
 - The Vault Laser Maze Challenge
 - Moving Theater 12D
 - Infinity Maze
 - Louis Tussaud's Wax Work's
 - Scream in the Dark
 - บัตรห้อยคอพนักงาน

- แผ่นพับ
- โปสเตอร์ประชาสัมพันธ์
- หนังสือเล่มเล็ก ขนาด 20 หน้า ไม่รวมปก
- สายรัดข้อมือ
- ของที่ระลึก

สรุปผลงานการออกแบบ

ผลจากการศึกษาค้นคว้าเรื่องการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ ธิเบต เชียงใหม่ ประเทศไทย สามารถสรุปผลได้ดังนี้

- 1.ศึกษาสภาพทั่วไปของอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ธิเบต เชียงใหม่ ประเทศไทย รวมไปถึงความเป็นมาขององค์กร
- 2.วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ธิเบต เชียงใหม่ ประเทศไทย ทั้งในด้านของการออกแบบ จุดเด่น และจุดบกพร่องต่างๆ
- 3.สร้างสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ธิเบต เชียงใหม่ ประเทศไทย ให้มีความน่าสนใจมากขึ้น เกิดภาพลักษณ์ที่ดีต่อตัวองค์กร และสามารถเป็นที่จดจำต่อผู้พบเห็นและมีความสวยงาม

แนวทางการแก้ไขปัญหา

เนื่องจากพิพิธภัณฑ์ธิเบต เชียงใหม่ ประเทศไทย ยังขาดการประชาสัมพันธ์ที่ครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากเท่าที่ต้องการ ดังนั้น

1. ควรมีการออกแบบอัตลักษณ์ให้มีความดึงดูดสวยงาม มีความดูเป็นสากลเหมาะกับภาพลักษณ์โดยรวมของตัวองค์กร เพื่อเป็นการสร้างความน่าสนใจให้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ
2. การออกแบบด้านสื่อประชาสัมพันธ์ให้กับพิพิธภัณฑ์ธิเบต เชียงใหม่ ประเทศไทย โดยใช้แนวทางในการออกแบบให้สอดคล้องกับภาพลักษณ์โดยรวมของตัวองค์กรและสร้างจุดเด่นที่แปลกใหม่ให้เกิดภาพจำ มีความสวยงามและสะดุดตาเมื่อพบเห็น
3. มีการจัดกิจกรรมประชาสัมพันธ์ด้านการออกแบบให้กับพิพิธภัณฑ์ธิเบต เชียงใหม่ ประเทศไทย ให้ผู้ที่สนใจได้เข้าชมและศึกษา

ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการค้นคว้าครั้งนี้ในหัวข้อการออกแบบอัตลักษณ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ริบลิส์ เชื่อหรือไม่ว่าประเทศไทยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับผลงานและสถานที่ จะพบความไม่ค่อยราบรื่นเท่าที่ควร เนื่องจากข้อมูลที่ได้ค้นคว้ามาจากแหล่งต่างๆมีความแตกต่างและไม่ตรงกันในทุกจุด จึงต้องทำการหาจากหลายแหล่งและนำมาเปรียบเทียบเพื่อคัดเลือกข้อมูลที่น่าเชื่อถือมากที่สุด เพื่อนำมาใช้ในงานวิจัย
2. ในขั้นตอนการออกแบบชิ้นงานเป็นจุดสำคัญมากที่สุดของการทำภาคินิพนธ์ ควรให้ความสำคัญ ใส่ใจเรื่องรายละเอียดของการออกแบบ เนื่องจากเป็นตัวกำหนดคุณภาพของชิ้นงานโดยรวม มีผลทำให้งานออกแบบมามีคุณภาพ
3. การลำดับเวลาในการทำงานโดยเรียงตามลำดับความสำคัญ เป็นขั้นตอนการวางแผนในการลงมือปฏิบัติงาน ช่วยให้การทำในภาคินิพนธ์เป็นไปได้อย่างเรียบร้อยและไม่เกิดปัญหา
4. ด้านการออกแบบอัตลักษณ์ที่ได้รับการออกแบบ พัฒนาแก้ไขแล้ว ต้องสามารถสื่อได้ถึงภาพลักษณ์โดยรวมของตัวองค์กร มีความเป็นเอกภาพเดียวกันอย่างชัดเจน
5. ในการทำวิจัย ผู้วิจัยได้สามารถทำด้วยตนเองแต่เพียงลำพังฝ่ายเดียว จึงจำเป็นต้องมีผู้เชี่ยวชาญคอยให้คำปรึกษาแนะนำตลอดการทำวิจัย
6. การพัฒนางานออกแบบควรมีการใช้เหตุผลข้อมูล มีความเหมาะสม อ้างอิงตลอดการทำงานและแก้ไขเสมอ
7. การพัฒนาการออกแบบต้องมีกระบวนการทำที่มีความต่อเนื่อง โดยมีขั้นตอนการทำงานที่เพิ่มมากขึ้นตามเนื้อหา
8. การจัดทำผลงาน ในขั้นตอนการสั่งผลิต ควรตรวจสอบความถูกต้องของชิ้นงานอย่างละเอียดรอบครอบ ไม่ให้มีการตกหล่น หรือความผิดพลาดใดๆ
9. โรงพิมพ์ในการจัดพิมพ์ชิ้นงานเป็นอีกสิ่งที่สำคัญในการทำให้งานสิ่งพิมพ์ออกมามีคุณภาพ การเลือกโรงพิมพ์ที่ดีเป็นอีกปัจจัยที่จะทำให้ชิ้นงานมีความสวยงามและน่าสนใจ
10. สิ่งที่มีความจำเป็นในการปฏิบัติในขั้นตอนการออกแบบชิ้นงานคือ หมั่นสำรองข้อมูลของการทำงานไว้ในหลายที่ เพื่อความปลอดภัยและไม่สูญหายของข้อมูลเมื่อเกิดเหตุไม่คาดฝัน
11. ในการทำงานแต่ละครั้งควรคำนึงถึงค่าใช้จ่ายทุกครั้งเป็นอย่างยิ่ง เพื่อจะได้จัดการด้านการปฏิบัติงานและสั่งผลิต รวมทั้งการจัดนิทรรศการได้อย่างไม่เป็นปัญหา

บรรณานุกรม

- ปาพจน์ หนูนักดี. (2555). Graphic Design Principles หลักการและกระบวนการออกแบบงานกราฟิกดีไซน์. นนทบุรี: บริษัท ไอดีซี พรีเมียร์ จำกัด.
- เลอสม สถาปิตานนท์. (2537). What is design การออกแบบคืออะไร. กรุงเทพฯ: 49 กราฟฟิก & พับลิเคชันส์.
- สกนธ์ ภูงามดี. (2546). การออกแบบและผลิตงานโฆษณา. กรุงเทพฯ: บริษัท แซท ไฟร์ พรินต์ติ้ง จำกัด.
- สุมิตรา ศรีวิบูลย์. (2547) Corporate Identity การออกแบบอัตลักษณ์. (พิมพ์ครั้งที่ 2). นนทบุรี: เลิฟแอนด์ลิฟเพรส.

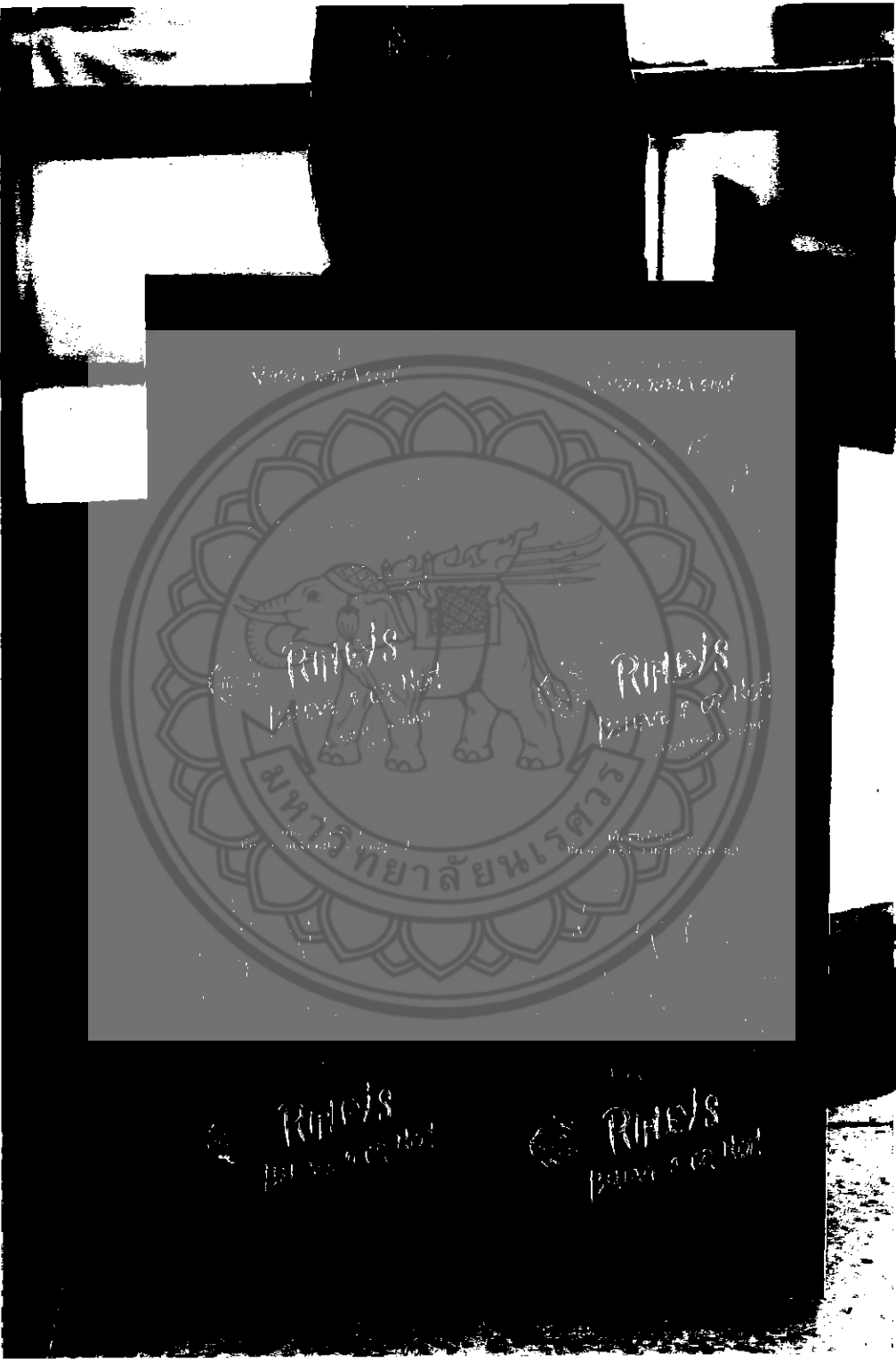

ภาคผนวก การจัดนิทรรศกาลแสดงผลงาน

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

RHEYS
UNIVERSITY

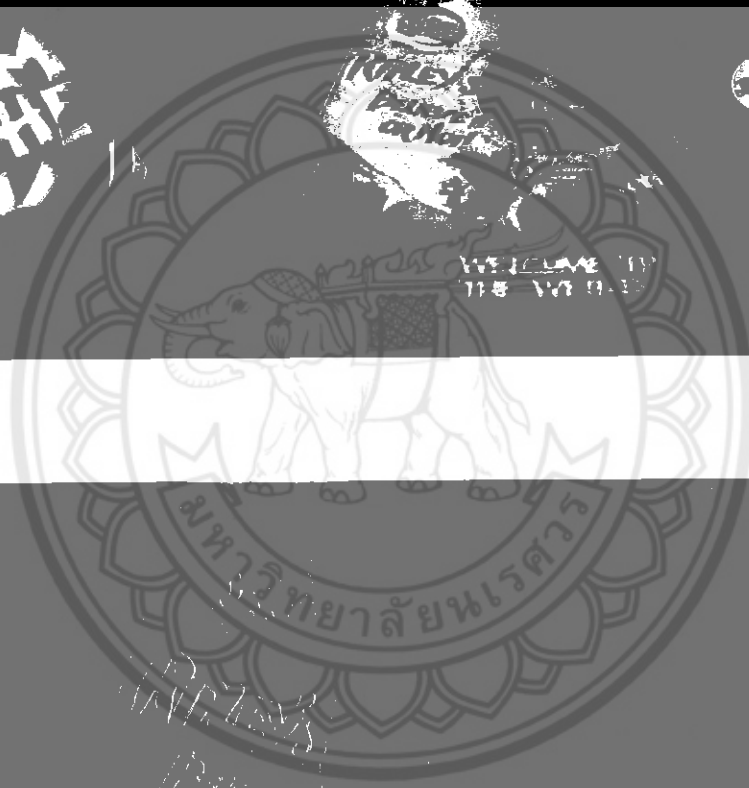
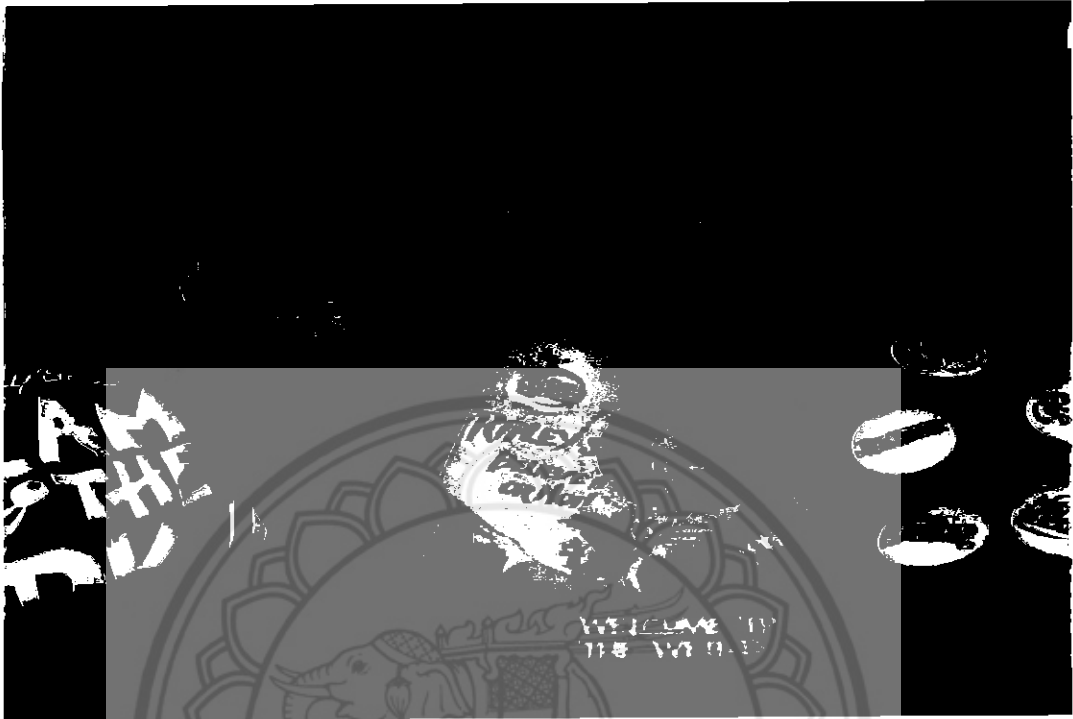
RHEYS
UNIVERSITY

มหาวิทยาลัยนครสวรรค์

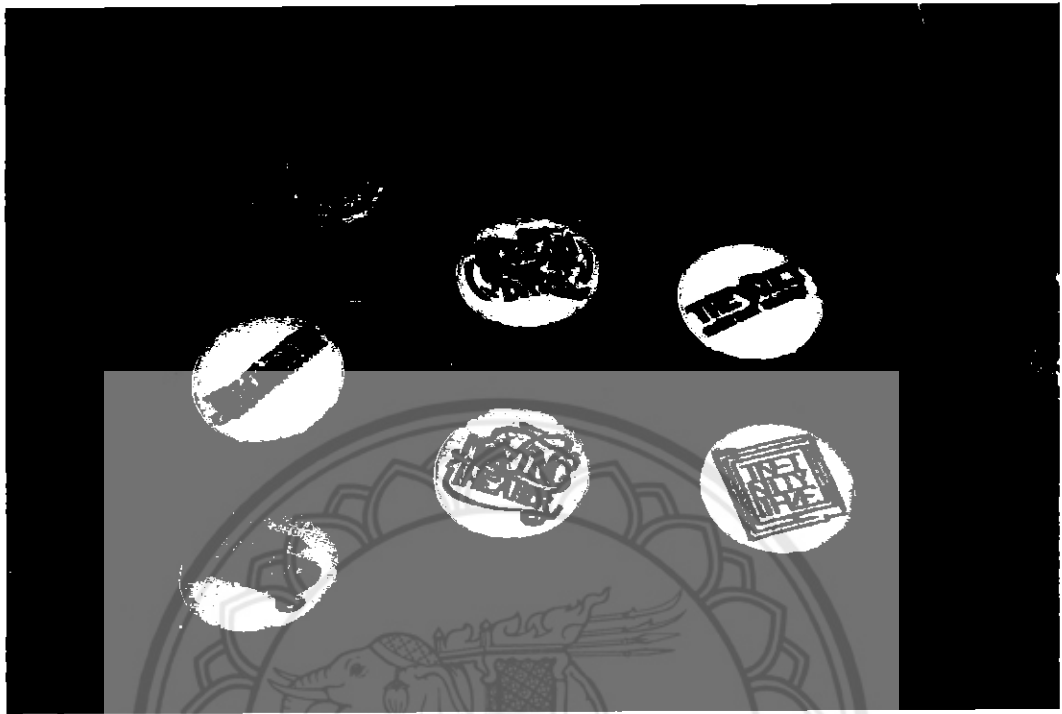
RHEYS
UNIVERSITY

RHEYS
UNIVERSITY

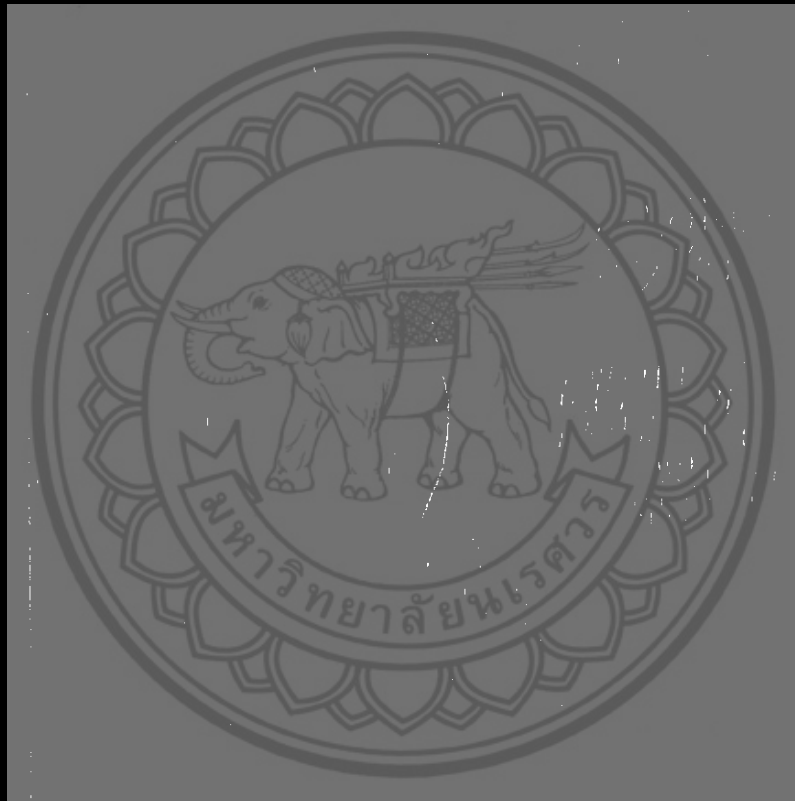

WELCOME TO

บันทึกการเข้าพบอาจารย์ที่ปรึกษา

บันทึกวัน เวลา การให้คำปรึกษาโดยนิพนธ์ ฝึกการศึกษา 2552

ชื่อ น.ส. จิราวรรณ สว่างนรย์ รหัส 56711337

โครงการออกแบบ ภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

ครั้งที่	วคป	เรื่องที่ปรึกษา	ลงนามนิสิต	ลงนามอาจารย์ที่ปรึกษา
1	25 ส.ค. 59	แจ้งรายการเรื่อง 3 ในกรณีการงาน	จิราวรรณ	ดร.รังสรรค์
2	5 ก.ย. 59	ขอทราบหลักการออกแบบที่ชัดเจน ในงานออกแบบ ซึ่งต้อง มีข้อกำหนดให้ ไม่เกิดคาน้ำหนักที่เกิน เหล็กที่ติดกัน	จิราวรรณ	ดร.รังสรรค์
3	21 ก.ย. 59	ขอ Present ถึงปัญหาของรถคันที่ออกแบบ ขอทราบข้อสงสัย ในกรณีของ - ปัญหาอันที่หนักแน่นในกรณีของรถคันที่ - สวิตช์, คาน้ำหนักใน 3 ที่มีการเชื่อมเข้า	จิราวรรณ	ดร.รังสรรค์
4	7 ต.ค. 59	- ให้ออกแบบที่ 2 คือ ตัวรถ - ให้ออกแบบตัวรถคันที่ 1 และ 1 คัน - ให้ออกแบบรถคันที่ 2 และ 2 คัน SKD loge	จิราวรรณ	ดร.รังสรรค์
5	8 พ.ย. 59	- ให้ออกแบบตัวรถ คันที่ 2 และ 2 คัน loge - ให้ออกแบบตัวรถ คันที่ 3 และ 2 คัน loge คัน	จิราวรรณ	ดร.รังสรรค์
6	27 พ.ย. 59	- ให้ออกแบบตัวรถ คันที่ 2 - ให้ออกแบบตัวรถ loge คัน 3 คัน	จิราวรรณ	ดร.รังสรรค์
		- ให้ออกแบบในหัวรถ - ให้ออกแบบในหัวรถ คันที่ 2 และ 2 คัน		
7	19 ธ.ค. 59	- ให้ออกแบบตัวรถ - ให้ออกแบบตัวรถ คันที่ 2 และ 2 คัน	จิราวรรณ	ดร.รังสรรค์
		- ให้ออกแบบตัวรถ คันที่ 2 และ 2 คัน - Text ในหัวรถ คันที่ 2 และ 2 คัน		
		- ให้ออกแบบตัวรถ คันที่ 2 และ 2 คัน - ให้ออกแบบตัวรถ ในหัวรถ		

ครั้งที่	วคป	เรื่องที่ปรึกษา	ลงนามนิสิต	ลงนามอาจารย์ที่ปรึกษา
8	9 ก.พ. 60	- การเขียนงาน College คือในชั้นเรียนชั้นต้น - การทำรายงานไปให้กรรมการที่ปรึกษาในชั้นเรียน - ระเบียบวิธีดำเนินการสอนและวิธีวัดผล (ตัวชี้วัด)	วิมลฉัตร	อน
9	22 ก.พ. 60	- การสอนรายวิชาวิธีสอน (ภาค) ปลายชั้น - การวิจัยชั้นเรียนและงานวิจัย - โครงการพัฒนาในชั้นเรียน ของรายวิชา	วิมลฉัตร	อน รังษิยา
10	25 มี.ค. 60	- การไปปรึกษา - การทำไปรษณียบัตร - ฝึกสอนงานที่ปรึกษาในชั้นเรียน	วิมลฉัตร	อน รังษิยา
11	12 เม.ย. 60	- ศึกษารายวิชา ทัศนศึกษา - ฝึกสอนงานที่ปรึกษาในชั้นเรียน	วิมลฉัตร	อน รังษิยา

ลงนามอาจารย์ที่ปรึกษา

ครั้งที่ 1 (10%)	ครั้งที่ 2 (10%)	ครั้งที่ 3 (10%)	รวม (30%)

(.....)

อาจารย์ที่ปรึกษา